

د گردان کتاب - د تورات

شريف پينځم کتاب

پېژندگلو

د گردان کتاب د تورات شريف آخری کتاب دى. په دې کښې درې پېغامونه دى په کومو کښې چې حضرت موسى عليه السلام د هجرت د کتاب، د ليويانو د کتاب او د شمېر د کتاب تعليمات او واقعي دوباره بيان کړى دى. په دې کتاب کښې نوی نسل ته د حضرت موسى عليه السلام آخری خطبه شامله ده يعنې د هغه وخت کله چې هغوى د لوظ کړى شوى وطن قبضې اخستلو ته تيار وو. په دې کتاب کښې حضرت موسى عليه السلام هغوى ته د خدائ پاک مينه او وفادارى راياډوى او دې سره هغه ورته د بنى اسرائيلو د تېر شوى نسل بغاوت هم راياډوى. په دې کتاب کښې موسى عليه السلام بار بار بنى اسرائيلو ته فرمائى چې د واحد خدائ پاک فرمانبردارى وکړئ او د هغه سره مينه وکړئ. خدائ پاک د عبادت لائق دى او د هغه شريعت زمونږ د هدايت لارښودنې دپاره دى. او د خدائ پاک تابعدارى د لوى برکت سبب گرځي. د حفظ کولو دپاره د گردان ۶:۳۱ آيت، ”تکره او زړور اوسئ. د هغوى نه مه پرېږئ. مالک خدائ ستاسو خدائ پاک به په خپله تاسو سره وي. هغه به کله هم تاسو سره بې وفائى ونه کړى او نه به مو

۱ په دې کتاب کښې هغه خبرې دی کومې چې موسی ټولو بنی اسرائیلو ته وکړې کله چې هغوی د اردن سیند نمرخاته طرف ته په صحرا کښې ؤو. هغوی سوف ته نزدې د اردن په مېدان کښې ؤو، دا د هغې ښارونو په مینځ کښې دے چې د فاران ښار یې یو طرف ته دے او د طوفل، لابن، حصیروت، او د دینهب ښارونه یې په بل طرف دی. (۲) د غرونو ملک ادوم په لاره د سینا غره نه واخله تر قادس برنیع پورې د یوولسو ورځو مزل دے. (۳) د هغوی د مصر نه د راوتلو نه څلوېښت کاله پس د یوولسمې میاشتې په ورومبې ورځ، موسی بنی اسرائیلو ته هغه هر څه وفرمائیل چې مالک خدای هغه ته د وئیلو حکم ورکړے وو. (۴) دا د هغې نه وروستو ؤو چې مالک خدای د اموریانو بادشاه سیحون له شکست ورکړے وو، چې هغه د حسبون په ښار بادشاهی کوله او د بسن بادشاه عوج، چې هغه د عستارات او ادرعی په ښارونو بادشاهی کوله. (۵) دا هغه وخت وو کله چې اسرائیلیان د اردن نمرخاته طرف ته د موآب په علاقه کښې ؤو چې د خدای پاک په قانون او حکمونو باندې موسی هغوی پوهول شروع کړل. هغه وفرمائیل چې، (۶) ”کله چې مونږ د سینا غره سره ؤو نو مالک خدای زمونږ خدای پاک مونږ ته وفرمائیل چې تاسو د دې غره سره ډېر زیات ایسار شوی یئ. (۷) خپمې اوچتې کړئ او په سفر روان شئ. د اموریانو د غرونو ملک او ټولو گېرچاپېره علاقه ته لاړ شئ چې د اردن مېدان، د غرونو ملک او لاندې علاقه، د صحرا

علاقه او د مدیترانی د سمندر غاړه په کبېډې ده. د کنعان مُلک ته او د لبنان غرونو نه خوا د فرات لوی سیند پورې لار شئ. ۸ گورئ، دا هغه ټوله زمکه ده د کومې چې ما، مالک خدای، ستاسو پلار نیکه، ابراهیم، اسحاق، یعقوب او د هغوی د اولاد سره د ورکولو وعده کړې ده. لار شئ او هغه قبضه کړئ.

د حضرت موسیٰ د خلقو دپاره مشران مقررول

۹ موسیٰ خلقو ته وفرمائیل، ”کوم وخت چې مونږ لا د سینا غره سره ؤو، نو ما تاسو ته وفرمائیل چې زه په یواځې ځان ستاسو زمه واری نه شم اخستې. ۱۰ مالک خدای ستاسو خدای پاک تاسو د آسمان د ستورو په شان بې شمېره کړی یی. ۱۱ مالک خدای، ستاسو د پلار نیکه خدای پاک دې تاسو یو په زر زیات کړی او هغه دې تاسو دولت مند کړی، لکه څنگه چې هغه وعده کړې ده. ۱۲ خو زه یواځې د لانجو فېصله کولو دا دومره لویه زمه واری څنگه برداشت کړم؟ ۱۳ د هرې قبیلې نه یو څو هوبنیار، پوهه لرونکی او تجربه کار سړی خوښ کړئ او زه به هغوی په تاسو مشران جوړ کړم. ۱۴ او تاسو زما سره متفق شوی او ومو وئیل چې دا به ډېر ښه کار وشي. ۱۵ نو ما هغه هوبنیار او تجربه کاره مشران واخستل چې تاسو د خپلو قبیلو نه خوښ کړی ؤو او هغوی مې ستاسو مشران جوړ کړل. چې څه د زرو، څه د سلو، څه د پنځوسو، او څه د لسو کسانو زمه وار ؤو. ما ستاسو د قبیلو دپاره نور مشران هم مقرر کړل. ۱۶ په هغه وخت ما ستاسو قاضیانو له حکم ورکړو چې ستاسو

د خلقو په مينځ کښې کومې لانجې راځي نو هغې ته غوږ
 نيسي. هره يوه لانجه په انصاف سره فېصله کوي، که د دې
 لانجې تعلق صرف ستاسو خپلو خلقو سره وي يا که په کښې
 هغه مسافر هم شريک وي کوم چې ستاسو سره اوسېږي.
 ١٧ په فېصلو کښې د چا طرفداري مه کوئ، د هر چا سره
 يو شان انصاف کوئ، دې خبرې ته مه گورئ چې هغه
 مالدار دے او که غريب. د هېچا نه مه یرېږئ، ځکه چې
 کومې فېصلې تاسو کوئ هغه د خدائ پاک د طرف نه وي.
 که يوه لانجه ستاسو دپاره پوره مشکله وي نو ما له پي راوړئ
 چې زه پي هواره کړم. ١٨ هم په هغه وخت ما د هغه نورو
 ١٩ ٢٠ ٢١ ٢٢ ٢٣

قادر برنوع ته د جاسوسانو لېږل

١٩ مونږ هم هغه شان وکړل چې څنگه مالک خدائ زمونږ
 خدائ پاک حکم راکړے وو. مونږ د سينا غره نه لاړو او په
 هغه لوی او خطرناک بيابان کښې د اموريانو غرونو ملک
 پورې روان وو. کله چې مونږ قادر برنوع ته ورسېدو، ٢٠
 ٢١ نو ما وفرمائيل چې اوس تاسو د اموريانو د غرونو ملک
 ته راغلي يئ، کوم چې مالک خدائ زمونږ خدائ پاک، زمونږ
 د پلار نيکه خدائ پاک مونږ له راکوي. گورئ، هغه دا دے.
 لاړ شئ او هغه قبضه کړئ هم هغه شان لکه څنگه چې هغه
 حکم کړے دے. یرېږئ مه او مه بې حوصلې کېږئ. ٢٢ خو
 تاسو ما له راغلي او ومو وئيل چې د ځان نه مخکښې به
 سړی ولېږو چې هغه ملک وگوري او مونږ ته ووائی چې د
 ورتلو دپاره کومه لار ښه ده او هلته ښارونه څنگه دي. ٢٣

دا خبره په ما بنه ولگېده، نو ما د دولسو قبيلو نه يو يو سرے
 خوش کړو. (۲۴) هغوی د اسکال وادی پورې د غرونو ملک
 ته د معلوماتو حاصلولو دپاره لاړل. (۲۵) هغوی چې هلته
 کومه مېوه وموندله نو لږه يې ترې نه راوړه او هغوی
 وفرمائیل چې مالک خدای زمونږ خدای پاک چې کوم ملک
 مونږ له راکوی هغه ډېر آباد دے. (۲۶) خو تاسو د مالک
 خدای زمونږ د خدای پاک د حکم نه سرکشی وکړه او هغه
 ملک ته وردننه نه شوئ. (۲۷) تاسو يو بل ته وغورځدئ او ومو
 وئیل، مالک خدای زمونږ نه نفرت کوی. هغه مونږ د مصر
 ملک نه صرف د دې دپاره راوويستلو چې اموريانو ته مو
 حواله کړی چې هغوی مونږ ووژنی. (۲۸) مونږ هلته ولې لاړ
 شو؟ مونږ یرېږو. کوم سړی چې مونږ هلته لېږلی ؤو هغوی
 مونږ ته ووئیل چې د هغه خدای خلق زمونږ نه تکړه او لوړ لوړ
 دی او هغوی په داسې بناړونو کښې اوسېږی چې دېوالونه يې
 آسمان ته رسېږی. هغوی هلته دېوان هم وليدل. (۲۹) خو ما
 درته ووئیل چې د هغه خلقو نه مه یرېږئ. (۳۰) مالک خدای
 ستاسو خدای پاک به ستاسو لارښودنه وکړی او هغه به
 ستاسو دپاره جنگ کوی، هم هغه شان لکه څنگه چې هغه
 ستاسو په مخکښې په مصر کښې وکړل (۳۱) او په بيابان
 کښې يې چې څه وکړل. نو تاسو په خپلو سترگو وليدل چې
 هغه تاسو په حفاظت سره تر دې خدای پورې داسې راوستلی،
 لکه چې پلار خپل زوی بوځی. (۳۲) خو د دې هرې خبرې
 باوجود، تاسو بيا هم په مالک خدای يقين نه کولو، (۳۳) اگر
 که هغه همېشه ستاسو نه مخکښې روان وو چې ستاسو دپاره
 د خېمو لگولو خدای ولټوی. ستاسو د لارښودنې دپاره هغه به
 ستاسو په مخکښې د شپې د اور په ستن کښې او د ورځې د

د مالک خدای بنی اسرائیلو له سزا ورکول

٣٤) مالک خدای ستاسو شکایتونه واورېدل او په غصه شو، نو هغه دا قسم وخورو او وې فرمائیل، ٣٥) ستاسو د دې بدعمله نسل نه یو کس به هم هغه زرخېز ملک ته ورننه نه وځي چې د کوم د ورکولو لوظ ما ستاسو پلار نیکه سره کړې دے. ٣٦) صرف د یفنه زوی کالب به ورننوځي. ځکه چې هغه په ما ایمان لری او زه به هغه او د هغه اولاد له هغه ملک ورکړم د کوم چې هغه معلومات حاصل کړی دی. ٣٧) ځکه چې ستاسو په وجه مالک خدای ما ته هم غصه شو او وې فرمائیل چې اے موسی، ته به هم هغه ملک ته ورننه نه وځي. ٣٨) خو د خپل مددگار، د نون زوی یشوع، حوصله مضبوطه کړه. هغه به اسرائیلیان بوځي چې هغه ملک قبضه کړي. ٣٩) بیا مالک خدای مونږ ټولو ته وفرمائیل چې، ستاسو واړه بچی به هغه ملک ته ورننه وځي، چې هغوی په ښه او بد نه پوهیږي. هغه ماشومان چې تاسو ووئیل چې ستاسو دشمنان به یې ونیسی. زه به هغوی له هغه ملک ورکوم او هغوی به یې قبضه کوی. ٤٠) خو اوس تاسو واپس وگرځئ او واپس بیابان ته په هغه لار لاړ شئ کومه چې بحر قلزم ته ځي. ٤١) تاسو ووئیل، موسی، مونږ د مالک خدای خلاف گناه کړې ده. خو اوس به مونږ حمله وکړو، چې څنگه مالک خدای زمونږ خدای پاک مونږ ته حکم کړې دے. بیا ستاسو هر یو کس د جنگ دپاره تیار شو، خیال مو دا وو چې د غرونو ملک قبضه کول به آسان کار وی. ٤٢)

خو مالک خُدائِ ما ته وفرمائيل چې هغوی له خبردارۍ ورکړه چې حمله ونه کړي، ځکه چې زه به د هغوی مل نه يم او دشمن به هغوی له شکست ورکړي. (۴۳) مالک خُدائِ چې څه فرمائيلي وُو نو هغه ما تاسو ته وفرمائيل، خو تاسو هغې ته هيڅ توجو ورنه کړه. تاسو د هغه خلاف سرکشي وکړه او د خپل غرور سره د غرونو مُلک ته روان شوی. (۴۴) نو په هغه غرونو کښې چې کوم اموريان اوسېدل هغوی ستاسو خلاف لکه د مچو په شان راووتل. هغوی د حُر مه پورې په تاسو پسې وُو او هلته يې د غرونو په مُلک ادوم کښې شکست درکړو. (۴۵) بيا تاسو د مالک خُدائِ په مخکښې وژپل، خو نه هغه ستاسو فرياد واورېدو او نه يې درته غوږ ونيوو.

په بيابان کښې ډېره موده پاتې کېدل

(۴۶) نو د هغې نه پس مونږ په قادي کښې ډېر وخت ايسار وُو.

۲ (۱) په آخر کښې مونږ راوگرځېدو او په هغه لار بيابان ته لاړو کومه چې بحر قلزم ته تلې وه، هم هغه شان چې څنگه مالک خُدائِ حُکم کړی وو او ډېره موده د غرونو مُلک ادوم کښې سرگردانه گرځېدو. (۲) بيا مالک خُدائِ ما ته وفرمائيل چې (۳) تاسو ډېره موده په دې غرونو کښې په گرځېدو تېره کړې ده نو د شمال طرف ته لاړ شئ. (۴) هغه ما ته وفرمائيل چې دوی ته دا اصول وښايه، تاسو به د غرونو مُلک ادوم نه تېر شئ، چې هغه ستاسو د لرې خپلوانو د عيسو علاقه ده. هغوی به ستاسو نه ويرېږي، (۵) خو تاسو

به هغوی نَه راپاروی، ځکه چې زه تاسو له د هغوی د مُلک یو
 قدم ځای هم نه درکوم. اډوم ما د عیسو اولاد له ورکړې
 دے. (۶) تاسو به خوراک او اوبه د هغوی نه په پېسو اخلئ.
 (۷) یاد ساتئ چې مالک خدای ستاسو خدای پاک څنگه
 تاسو له په هر کار کښې برکت درکړے دے. کله چې تاسو په
 دې لوی بیابان کښې سرگردانه گرځېدئ نو هغه ستاسو خیال
 ساتلے دے. هغه په دې څلوېښتو کالو کښې ستاسو مل وو
 او په تاسو باندې د یو څیز کمے هم نه دے راغلے. (۸) نو
 مونږ روان ؤو او هغه لار مو پرېښوده کومه چې د ایلات او
 عصیون جابر ښارونو نه د مالګې دریاب ته تلې وه او مونږ د
 موآب صحرا په طرف تاو شو. (۹) مالک خدای ما ته
 وفرمائیل چې د موآب خلقو له تکلیف مه ورکوی، چې د لوط
 اولاد دے او نه چې ورسره جنگ وکړئ. ما هغوی له د عار
 ښار ورکړے دے او زه به تاسو له د هغوی د زمکې نه لږه
 هم نه درکوم. (۱۰) د دېوانو یو طاقتور نسل چې د ایمان په
 نوم یادېدو هغوی د عار په ښار کښې اوسېدل. هغوی د
 عناقیانو په شان لوړ لوړ ؤو، کوم چې د دېوانو بل نسل وو.
 (۱۱) د عناقیانو په شان هغوی هم د رفائیانو په نوم مشهور
 ؤو، خو موآبیانو هغوی ته ایمان وئیل. (۱۲) حوربان په اډوم
 کښې اوسېدل، خو د عیسو اولاد هغوی وشرل، د هغوی قوم
 یې تباہ کړو او د هغوی په ځای په خپله اوسېدل، لکه څنگه
 چې وروستو بنی اسرائیلو خپل دشمنان د هغه مُلک نه وشرل
 کوم چې مالک خدای هغوی له ورکړے وو. (۱۳) موسی
 خپله خبره جاری وساتله او وې فرمائیل، ”بیا مونږ د زرد
 سیند نه پورې وتلو لکه څنگه چې مالک خدای مونږ ته
 فرمائیلی ؤو. (۱۴) دا د هغې نه اته دېرش کاله پس ؤو چې

مونڊر د قاديس برنيع نه تلي ٿيو. د هغه نسل د جنگ ٽول سڙي

مڙه شوي ٿيو، لکه څنگه ڇي مالڪ خدائ فرمائيلي ٿيو. (۱۵)

مالڪ خدائ هغوي له تر هغه سزا ورکوله ڇي هغوي ٽول د

قوم نه ختم شوي نه ٿيو. (۱۶) ڪله ڇي جنگ ته د برابر عمر

ٽول سڙي مڙه شوي ٿيو، (۱۷) نو مالڪ خدائ مونڊر ته

وفرمائيل ڇي (۱۸) نن به تاسو د عار په لاره د موآب علاقي نه

تڙپري. (۱۹) بيا به تاسو د عمونيانو ملڪ ته نزدې شي، ڪوم

ڇي د لوط اولاد دے. هغوي له تڪليف مه ورکوي او نه ڇي

ورسره جنگ وکړي، ځکه ڇي ما ڪومه زمکه هغوي له

ورکړي ده د هغي زمکي نه لږه هم تاسو له نه درکوم. (۲۰) دا

علاقه د رفائيانو د ملڪ په نوم هم مشهور ده، دا د هغه خلقو

نوم دے ڇي هلته اوسېدل، عمونيانو هغوي د زمزميانو په نوم

يادول. (۲۱) هغوي د عناقيانو په شان لوږ لوږ ٿيو. هغوي ډېر

زيات ٿيو او هغوي يو طاقتور نسل وو. خو مالڪ خدائ

هغوي تباه کړل، نو عمونيانو د هغوي په ملڪ قبضه وکړه او

د هغوي په ځاي په خپله اوسېدل. (۲۲) مالڪ خدائ د

ادوميانو دپاره هم دغه شان وکړل، ڇي د عيسو اولاد وو او د

غرونو په ملڪ اډوم کښي اوسېدل. هغه حوريان تباه کړل، نو

ادوميانو د هغوي په زمکه قبضه وکړه او د هغوي په ځاي په

خپله اوسېدل، چرته ڇي تر اوسه پورې هغوي اوسيري. (۲۳)

د مديتراني د سمندر د غاڙي سره دا ملڪ په هغه خلقو آباد

وو ڇي هغوي د کريت د جزيري ٿيو. هغوي عويان تباه کړل،

ڪوم ڇي اصلي اوسېدونکي ٿيو او د غزه ښار پورې د هغوي

په ٽول ملڪ يي قبضه وکړه. (۲۴) ”ڪله ڇي مونڊر د موآب نه

تڙ شوي ٿيو، مالڪ خدائ مونڊر ته وفرمائيل، اوس، روان

شي او د ارنون سيند نه پورې وځي. زه د حسبون اموري

بادشاه سيحون او د هغه مُلک تاسو له درکوم، په هغه حمله وکړئ او د هغه مُلک قبضه کړئ. (۲۵) د نن نه به د دُنیا په ټولو قومونو باندې ستاسو يره واچوم. هر څوک به ستاسو نوم اورېدو سره په لِرزان کيږي.

د بنی اسرائیلو سيحون بادشاه له شکست ورکول

(۲۶) بيا ما د قديمات د بيابان نه د حسبون بادشاه سيحون ته د صلحې د پيشکش دپاره پېغام وړونکی وروپېرل چې وئيل چې (۲۷) مونږ پرېږده چې ستا د مُلک نه تېر شو. مونږ به نېغ روان يو او د لارې نه به اخوا دېخوا نه اوږو. (۲۸) مونږ چې کوم خوراک وخورو او چې کومې اوبه وڅښو نو د هغې پېسې به درکړو. مونږ صرف ستاسو د مُلک نه تېرېدل غواړو، (۲۹) او چې د اُردن سيند نه هغه زمکې ته پورې وځو کومه چې مالک خدای زموږ خدای پاک مونږ له راکوی. د عيسو اولاد په ادوم کښې اوسېږي او موآبيان چې په عار کښې اوسېږي، هغوی مونږ له اجازت راکړو چې د هغوی په علاقه کښې تېر شو. (۳۰) خو سيحون بادشاه مونږ پرې نه بنودو چې د هغه په مُلک کښې تېر شو. مالک خدای ستاسو خدای پاک هغه سخت طبيعته او ضدی کړې وو، نو مونږ شکست ورکړو او د هغه علاقه مو ونيوله، چې تر اوسه پورې زموږ په قبضه کښې ده. (۳۱) بيا مالک خدای ما ته وفرمائيل، گوره، ما سيحون بادشاه او د هغه مُلک ستاسو په مخکښې کمزورې کړې دے، د هغه مُلک ونيسئ او قبضه يې کړئ. (۳۲) سيحون د خپلو ټولو سړو سره د يهض ښار سره نږدې زموږ سره د جنگ دپاره راووتلو. (۳۳) خو مالک

خُدائِ زمونڊر خُدائِ پاڪ هغه مونڊر له په لاس کڻي راکږو،
 مونڊر هغه، د هغه زامن او د هغه ٽول سږي ووڙل. (۳۴) هم په
 هغه وخت مونڊر ٽول ښارونه ونيول او تباہ مو کړل او هر يو
 کس، سږي، ښځي او ماشومان مو ووڙل. مونڊر هيڅ څوک
 هم ژوندۍ پرې نه ښودو. (۳۵) مونڊر څاروي بوتل او ښارونه
 مو لوټ کړل. (۳۶) مالک خُدائِ زمونڊر خُدائِ پاڪ د عروعر
 نه واخله، چې د ارنون مېدان په غاړه باندې دے او کوم ښار
 چې د هغه مېدان په مينځ کښي دے، تر جلعاد پورې ٽول
 ښارونه راباندې ونيول. داسې د يو ښار دېوالونه هم نه ؤو چې
 زمونڊر مخه يې نيولے وے. (۳۷) خو نه مونڊر د عمونيانو
 علاقې ته لاړو، نه د يېوق سيند غاړې ته، نه د غرونو ملک
 ښارونو ته او نه بل نزدي يو ځائ ته لاړو چرته چې مالک
 خُدائِ زمونڊر خُدائِ پاڪ د تلو نه منع کړي ؤو.

د بني اسرائيلو په عوج بادشاه باندې برے موندل

۳ (۱) او بيا، مونڊر د بسن علاقې طرف ته لاړو او د ادرعي
 ښار ته نزدي د عوج بادشاه د خپل ټول لښکر سره زمونڊر
 سره جنگ دپاره راووتلو. (۲) خو مالک خُدائِ ما ته
 وفرمائيل چې د هغه نه مے یرپره. زه هغه، د هغه سږي او د
 هغه ټوله علاقه تاسو له درکوم. د هغه سره هم هغه شان کار
 وکړئ لکه څنگه چې مو د اموري بادشاه سيحون سره کړے
 وو چې هغه په حسبون بادشاهي کوله. (۳) نو مالک خُدائِ د
 عوج بادشاه او د هغه خلق هم مونڊر له په لاس کښي راکړل او
 مونڊر هغوي ټول ووڙل. يو کس هم ژوندۍ پاتې نه شو. (۴)

هم په هغه وخت مونږ د هغه ټول ښارونه قبضه کړل، داسې
يو ښار هم نه وو چې مونږ نيولې نه وو. مونږ ټول شپېته
ښارونه ونيول، د ارجوب ټوله علاقه چرته چې د بسن بادشاه
عوج بادشاهي کوله. (۵) د دې ټولو ښارونو لوړ لوړ پاڅه
دېوالونه وو، دروازې او د دروازو بندولو دپاره يې اړامونه وو
او هلته داسې کلي هم وو چې دېوالونه يې نه وو. (۶) مونږ
ټول ښارونه تباه کړل او ټول سړي، ښځې او ماشومان مو
ووژل، هم هغه شان لکه څنگه چې مونږ د حسبون بادشاه
چې نوم يې سيحون وو په ښارونو کښې کړی وو. (۷) مونږ
ټول څاروی بوتل او ښارونه مو لوټ کړل. (۸) په هغه
وخت کښې مونږ د هغه دوه اموري بادشاهانو نه د اردن
سيند نمرخاته طرف ته، د ارنون سيند نه واخله د حرمون
غره پورې علاقه ونيوله. (۹) سيدانيان د حرمون غره ته
سړيون نوم اخلي او اموريان ورته سنير وائي. (۱۰) مونږ د
بسن بادشاه عوج ټول ملک قبضه کړو يعنې د لوړې علاقې
ښارونه، د جلعاد او بسن علاقې، د سلکه او ادرعي ښارونو
پورې. (۱۱) عوج بادشاه د رفائيانو آخري پاتې کس وو. د
هغه د ښځېو صندوق د کاني نه جوړ وو، چې ديارلس فته
اوږد او دوه گزه پلن وو. دا تر اوسه پورې د عمونيانو په ښار
ربه کښې شته دے.

د اردن نمرخاته طرف ته آبادې شوې قبيلې

(۱۲) ”کله چې مونږ په هغه ملک قبضه وکړه، نو ما د ارنون
سيند ته نږدې د عروعر ښار علاقه او د غرونو ملک جلعاد
برخه، سره د دې د ښارونو د رويين او جاد قبيلو په حواله

کړه. (۱۳) د جلعاد هغه پاتې برخه او ټول بسن ما د منسی
 نیمې قبیلې په حواله کړو، چرته چې عوج بادشاهی کړې وه،
 هغه د ټول ارجوب علاقه وه. بسن د رفائیانو مُلک په نوم
 مشهور وو. (۱۴) د منسی قبیلې یائیر د ارجوب ټوله علاقه
 ونيوله، کوم چې بسن دے او داسې د جسور او معکه د
 سرحد پورې. هغه په دې کلو باندې خپل نوم کېښودو او دا
 تر اوسه پورې د یائیر کلی په نوم یادېږي. (۱۵) ”د منسی
 قبیلې مکیر ته ما جلعاد په حواله کړو. (۱۶) او د جلعاد نه
 واخله د ارنون سیند پورې علاقه ما د روبین او جاد قبیلو په
 حواله کړه. د هغوی سرحد د سیند مینځ وو او د هغوی بل
 سرحد د یبوق سیند وو، چې د هغې یوه برخه د عمونیانو
 سرحد وو. (۱۷) د هغوی علاقه د اُردن سیند پورې خوره وه
 او لاندې د گلیل دریا نه واخله د مالګې دریا پورې او د
 پسګه د غره لمنې پورې خوره وه. (۱۸) هم په هغه وخت، ما
 هغوی ته دا اصول وښودل، مالک خدای ستاسو خدای پاک
 د اُردن نمرخاته طرف ته دا مُلک د نیولو دپاره تاسو له
 درکړې دے. خپلو جنگی سړو له وسله ورکړئ او هغوی د
 بنی اسرائیلو د نورو قبیلو نه مخکښې د اُردن نه پورې ولېږئ،
 چې په هغه مُلک نیولو کېښې د هغوی مدد وکړی. (۱۹) ما ته
 پته ده چې تاسو سره پېر څاروی دی، نو صرف ستاسو
 ښځې، بچي او څاروی به په هغه ښارونو کېښې ستاسو نه پاتې
 شی کوم چې ما ستاسو په حواله کړی دی. (۲۰) هغه مُلک
 چې مالک خدای یې بنی اسرائیلو له ورکوی چې د اُردن
 نمرپرېواته طرف ته دے، د هغې په نیولو کېښې تر هغې پورې
 د بنی اسرائیلو مدد وکړئ چې مالک خدای هغوی هلته په
 امن سره اوسېدو ته پرېښی نه وی، لکه څنگه چې هغه تاسو

په امن کړی یی. د هغې نه پس، تاسو واپس دې مُلک ته

راتلې شی کوم چې ما ستاسو په حواله کړی دے. (٢١) بیا

ما یشوع ته دا اصول وښودل، تا هغه هر څه ولیدل چې مالک

خُدای ستاسو خُدای پاک د هغه دوه بادشاهانو یعنی سیحون

او عوج سره وکړل، او چې د چا په مُلک هم حمله کوئ نو

هم هغه شان به ورسره وشي. (٢٢) د هغوی نه مۀ یرېږئ،

ځکه چې مالک خُدای ستاسو خُدای پاک به ستاسو دپاره

جنگ وکړی.

د حضرت موسی کنعان ته نه پرېښودل

(٢٣) په هغه وخت کښې ما د زړۀ د اخلاصه دا دُعا وکړه

چې، (٢٤) اے مالکۀ خُدایه، ما ته پته ده چې تا صرف خپله

لوئی او طاقت خپل خدمت کوونکی ته څرگندول شروع

کړل. په آسمان او په زمکه کښې داسې خُدای نشته چې ستا

په شان لوی لوی کارونه وکړی. (٢٥) مالکۀ خُدایه، ما پرېږده

چې د اُردن سیند نه پورې وځم او چې هغه زرخېزه زمکه

وونیم چې په بل طرف باندې ده او چې د غرونو ښائسته

مُلک او د لبنان غرونه وونیم. (٢٦) خو ستاسو په وجه مالک

خُدای ما ته په قهر وو او زما سوال یې وانه وړېدو. او راته یې

وفرمائیل، بس نور چې د دې ذکر ونۀ کړئ. (٢٧) د پِسگه غرۀ

سر ته لاړ شه او هر طرف ته وگوره. چې څۀ درته ښکاری نو

هغه په غور سره وگوره، ځکه چې تۀ به هیڅکله هم د اُردن نه

پورې نه وځي. (٢٨) د دې په ځای یشوع ته خپل اصول

وښایه. د هغۀ حوصله مضبوطه کړه، ځکه چې هغه به د

خلقو لارښودنه کوی چې هغه مُلک قبضه کولو له ورپورې

وڃي ڪوم ڇي ته وينِي. (۲۹) نو مونڙ بيت فَعور بِنار ته مَخامخ
په هغه مېدان ڪبني پاتي شو.

د حضرت موسيٰ بنی اسرائیلو ته د خدائِ پاک د تابعداري نصيحت ڪول

۴ (۱) بيا موسيٰ خلقو ته وفرمائيل، ”نو اوس به تاسو په
هغه ٽولو حُڪمونو عمل ڪوئ ڪوم ڇي زه درته بنايم، نو تاسو
به ژوندي پاتي شي او هغه مُلڪ به قبضه ڪري ڇي مالڪ
خدائِ ستاسو د پلار نيڪه خدائِ پاک پي تاسو له درڪوي.
(۲) زه ڇي تاسو له ڪوم حُڪم درڪرم په هغي ڪبني مه خه
زياتوي او مه خه ڪموي. ڇي ما مالڪ خدائِ ستاسو خدائِ
پاک ڪوم حُڪمونه درڪري دي په هغي عمل ڪوي. (۳) تاسو
په خپله وليدل ڇي د فَعور په غره ڪبني مالڪ خدائِ خه
وڪرل. هغه هغوي ٽول تباه ڪرل ڇا ڇي د بعل عبادت ڪولو،
(۴) خو ستاسو هغه ڪسان ڇي د مالڪ خدائِ ستاسو د
خدائِ پاک وفادار وو، هغوي تر نن ورڃي پوري ژوندي پاتي
دي. (۵) ما تاسو ته هغه ٽول قانون بنودلي دي، ڪوم ڇي
مالڪ خدائِ زما خدائِ پاک ما ته بنودلي دي ڇي تاسو
هغه قانون په هغه مُلڪ ڪبني پوره ڪري ڇي د قبضه ڪولو
دياره ورباندي حمله ڪوي. (۶) په وفاداري سره په دي عمل
ڪوي، نو د نورو قومونو خلقو ته به پته ولگي ڇي تاسو
څومره هوبنيار خلق يي. ڪله ڇي هغوي د دي ٽول قانون نه
خبر شي، نو هغوي به وائي، دا عظيم قوم څومره حڪمت او
پوهه لري. (۷) بل داسي يو قوم هم نشته ڇي هغه هر څومره
لوي وي، ڇي د هغوي داسي خدائِ وي ڇي په ضرورت

کبني ورته دومره نزدې وي لکه څومره چې مالک خدائ
 زمونږ خدائ پاک مونږ ته نزدې دے. مونږ چې کله هم د مدد
 دپاره هغه ته سوال وکړو نو هغه زمونږ سوال قبلوي. (۸) بل
 داسې يو قوم هم نشته چې هغه هر څومره لوی وي، چې د
 هغوی سره داسې د صداقت قانون وي لکه چې نن ما تاسو
 ته بنودلے دے. (۹) پام کوئ. او دا خبره يقيني کړئ چې تر
 کومې پورې تاسو ژوندی یئ نو څه چې مو په خپلو سترگو
 ليدلی دی هغه مه هېروئ. خپل بچي او نمسي د هغه ورځې نه
 خبر کړئ، (۱۰) چې تاسو د سينا په غره باندې د مالک
 خدائ ستاسو خدائ پاک په حضور کبني ولاړ وي، کله چې
 هغه ما ته وفرمائيل چې، خلق راغونډ کړه. زه غواړم چې د
 هغوی سره خبرې وکړم، نو چې تر کومې پورې هغوی
 ژوندی وي نو زما فرمانبرداري به زده کوی او خپلو بچو ته
 به بنائي چې هم دغسې کوی. (۱۱) چې تاسو څنگه د غره
 لمنې ته لاړئ او هلته ودرېدئ په کوم چې اور لگېدلے وو او
 لمبې يې آسمان ته ختلې او وريخ او تکه توره تياره شوه. (۱۲)
 هغوی ته ووايئ چې مالک خدائ ستاسو سره څنگه د اور نه
 خبرې وکړې، تاسو څنگه د هغه خبرې واورېدلې خو د هغه
 صورت مو ونه ليدو. (۱۳) هغه تاسو ته وفرمائيل چې د هغه
 لوظ پوره کولو دپاره به څه کوئ، تاسو به په هغه لسو
 حکمونو عمل کوئ، کوم چې هغه د کايو په هغه دوه تختو
 باندې ليکلي وو. (۱۴) مالک خدائ ما ته وفرمائيل چې تاسو
 ته هغه ټول قانون وبنایم چې په هغې به تاسو په هغه ملک
 کبني عمل کوئ چې په کوم باندې تاسو حمله کوئ او قبضه
 کوئ يې.

د بُت پرستی خلاف خبرداري

١٥) کله چې مالک خُداي د سينا په غره باندې د اور نه تاسو سره خبرې وکړې او تاسو د هغه صورت ونه ليدو، نو خپلې فائدي دپاره پام کوي چې ١٦) په هر شکل کبني بُت جوړولو په وجه خپل خانونه گناهگار نه کړي، که هغه شکل د نر وي، يا د بنځي، ١٧) د خناور يا د مارغه، ١٨) د داسې يو خناور چې په زمکه تلل کوي يا که په اوبو کبني د کب وي. ١٩) په داسې آزمېښت کبني مه پرېوځي چې خه په آسمان کبني گوري چې د هغي عبادت يا خدمت وکړي، لکه نمر، سپوږمي او ستوري. مالک خُداي ستاسو خُداي پاک نورو ټولو خلقو ته دا ورکړي دي چې عبادت يې کوي. ٢٠) خو تاسو هغه خلق يي چې مالک خُداي د مصر نه راوويستلي چرته چې تاسو د اور په تنور کبني وي. هغه تاسو ځکه راوويستلي چې هغه تاسو خپل خلق جوړ کړي لکه چې نن تاسو يي. ٢١) خو ستاسو په وجه مالک خُداي ستاسو خُداي پاک ما ته غصه وو او دا قسم يې وخورو چې ته به د اردن سيند نه پورې نه وځي چې هغه آباد ملک ته لاړ شي کوم چې هغه تاسو له درکوي. ٢٢) زه به په دې ملک کبني مړ شم او هيڅکله به د سيند نه پورې نه وځم، خو هغه وخت نژدې دے چې تاسو به واورئ او هغه آباډه زمکه به قبضه کړي. ٢٣) پام کوي. مالک خُداي ستاسو خُداي پاک چې تاسو سره کوم لوظ کړي دے هغه مه هپروئ. د هغه حکم مني چې يو قسم بُت هم مه جوړوي ٢٤) ځکه چې مالک خُداي ستاسو خُداي پاک د يو بل شوي اور په شان دے، او غبرتي خُداي پاک دے. ٢٥) تر دې پورې چې تاسو به په هغه ملک کبني تر

ڀڀره وخته پورې يئ او بچي او نمسي به مو پيدا شي، د يو
 خيز په شڪل هم بُت جوړولو په وجه خپل ځانونه مَه
 گناهگاروي. د مالڪ خُداي په نظر كښني دا يو بد عمل دے
 او د دې په وجه به هغه غصه شي. ﴿٢٦﴾ نن زه آسمان او
 زمكه ستاسو خلاف گواهان جوړوم، كه تاسو زما نافرمانى
 وكړئ، نو تاسو به زر د زمكې نه ورك شي. تاسو به په هغه
 مُلك كښني ڀڀره موده ژوند ونه كړئ كوم چې د اُردن نه
 پورې دے او تاسو يې قبضه كوي. تاسو به تباه شي. ﴿٢٧﴾
 مالڪ خُداي به تاسو په نورو قومونو كښني خواره واره كړي،
 هلته به صرف يو څو كسان ستاسو نه ژوندى پاتې شي. ﴿٢٨﴾
 هلته به تاسو د داسې معبودانو خدمت كوي چې انسان جوړ
 كړى وي، د لرگو او د كاڼو معبودان، هغه معبودان چې نه
 ليدل او نه اورېدل كولى شي، نه خوراك او نه بويول كولى
 شي. ﴿٢٩﴾ خو كه هلته تاسو مالڪ خُداي خپل خُداي پاك
 ولټوي او د زړه د اخلاصه او د خپل ټول روح سره د هغه
 لټون وكړئ نو تاسو به هغه ومومي. ﴿٣٠﴾ كله چې تاسو په
 تكليف كښني يئ او په تاسو باندې دا هر څه تېر شوي وي، نو
 آخر به مالڪ خُداي ته راواپس شي او د هغه تابعدارى به
 وكړئ. ﴿٣١﴾ هغه رحم كوونكې خُداي پاك دے. هغه به تاسو
 نه پرېږدي او نه به مو تباه كوي او هغه به هغه لوظ نه هېروي
 چې كوم هغه په خپله ستاسو پلار نيكه سره كړې دے. ﴿٣٢﴾
 تاريخ ته وگورئ. ستاسو د پيداېښت نه مخكښې وخت، او
 وروستو وخت او زمانې ته وگورئ كله چې مالڪ خُداي بنى
 آدم په زمكه پيدا كړو. ټوله دُنيا ولټوي. د دې په شان لوى
 كار مخكښې كله هم شوې دے څه؟ ولې مخكښې چا د دې
 په شان څه اورېدلى دى؟ ﴿٣٣﴾ داسې څه خلق شته چې هغوي

د اور نه د يو خُداى خبرې اورېدلې وى او ژوندى پاتې وى
 لکه ستاسو په شان؟ (۳۴) بل خُداى کله هم دا جرأت کړې
 دے چې د بل قوم نه خلق روان کړى او بو يې ځى او هغوى
 خپل خلق جوړ کړى، لکه څنگه چې مالک خُداى ستاسو
 خُداى پاک ستاسو دپاره په مصر کښې وکړل؟ ستاسو د
 سترگو په وړاندې هغه د خپل لوى طاقت او قوت نه کار
 واخستلو، هغه وياگانې او جنگ راوستلو، معجزې او نښې يې
 وښودلې او پروونکى کارونه يې وکړل. (۳۵) مالک خُداى
 تاسو ته دا وښودل چې دا ثابت شى چې يواځې هغه خُداى
 پاک دے او بې له هغه نه بل نشته. (۳۶) هغه په تاسو باندې د
 آسمان نه خپل آواز واورېدو چې هغه ستاسو تربيت وکړى،
 او هغه دلته په زمکه باندې په تاسو خپل مقدس اور وليدلو او
 د دې نه يې تاسو سره خبرې وکړې. (۳۷) ځکه چې هغه
 ستاسو پلار نيکه سره مينه کوله، هغه تاسو غوره کړى او د
 خپل لوى طاقت سره هغه په خپله تاسو د مصر نه
 راوويستلى. (۳۸) کله چې تاسو مخ په وړاندې روان وئ، نو
 هغه هغه قومونه وشرل چې ستاسو نه لوى او طاقتور وو،
 چې هغه تاسو د هغوى مُلک ته راولى او در يې کړى، کوم
 مُلک چې نن هم ستاسو دے. (۳۹) نو نن دا خبره ياده ساتئ
 او هيڅکله يې مه هېروئ. مالک خُداى هغه خُداى پاک دے
 چې په آسمان کښې او لاندې په زمکه کښې موجود دے. بل
 يو خُداى هم نشته. (۴۰) د هغه ټول قانون ومنئ کوم چې نن
 ما تاسو له درکړې دے، نو ستاسو او ستاسو د اولاد به هر
 کار سم وى. په هغه مُلک کښې به اوسېرئ کوم چې مالک
 خُداى ستاسو خُداى پاک همپشه دپاره تاسو له درکوى.

د اُردن نمرخاتۀ طرف ته د پناه دپاره بشارونه

٤١) بيا موسى د اُردن سيند نمرخاتۀ طرف ته درې بشارونه بېل كړل. ٤٢) كله چې څوك په غلطي سره داسې څوك ووژني چې دشمني يې ورسره نه وي نو قاتل به د دې بشارونو نه يو بشار ته د پناه دپاره وتبستی او خپل ژوند به بچ كړي. ٤٣) د لوړې علاقې په بيابان كښې د بصر بشار، د روبين قبيلې دپاره وو، د جلعاد په علاقې كښې، د رامات بشار د جاد قبيلې دپاره وو، د بسن په علاقه كښې، جولان د منسى قبيلې دپاره وو.

د خدائ پاک د قانون په حقله د حضرت موسى پېغام ورکول

٤٤) موسى بنى اسرائيلو ته د خدائ پاک قانون او اصول وښودل. ٤٥-٤٦) دا د هغې نه وروستو ؤو چې هغوى د مصر نه راوتلى ؤو او هغوى د اُردن سيند په نمرخاتۀ طرف، بيتفعور بشار ته مخامخ په مېدان كښې ؤو، چې هغوى له يې دا قانون ورکړو. دا په هغه علاقه كښې ؤو كومه چې د امورى بادشاه سيحون وه، هغه د حسبون په بشار كښې بادشاهى كوله. موسى او اسرائيليان چې كله د مصر نه راوتل نو هغه له يې شكست ورکړو. ٤٧) هغوى د هغه او د بسن بادشاه عوج په ملك قبضه وكړه، دا د اموريانو بل بادشاه وو چې د اُردن نمرخاتۀ طرف ته اوسېدو. ٤٨) دا ملك د ارنون سيند په غاړه، د عروعر بشار نه واخله، د سريون غره پورې خور وو، كوم چې حرمون دى. ٤٩) په دې كښې هغه ټوله علاقه

هم شامله وه چې د اُردن سيند نمرخاتۀ طرف ته د مالگې درياب پورې وه او د پَسگه د غرۀ تر لمنې پورې وه.

د شريعت لس حُكمونه

۵ ﴿١﴾ موسى ټول اسرائيليان راغونډ کړل او هغوى ته يې وفرمائيل، ”اے بنى اسرائيلو. دې قانون ته غوږ ونيسئ کوم چې نن زۀ تاسو له درکوم. دا زده کړئ او وگورئ چې خامخا به ورباندې عمل وکړئ. ﴿٢﴾ د سينا په غرۀ باندې مالک خُداى زمونږ خُداى پاک يو لوظ وکړو، ﴿٣﴾ هغه لوظ نۀ صِرف زمونږ د پلار نيکۀ سره وو، بلکې زمونږ ټولو سره وو کوم چې نن ژوندى يو. ﴿٤﴾ مالک خُداى هلته په غرۀ باندې د اور نه تاسو سره مخامخ خبرې وکړې. ﴿٥﴾ په هغه وخت کبني زۀ ستاسو او مالک خُداى په مينځ کبني د مينځگړى په شان د دې دپاره ولاړ وم چې هغه خۀ ووائى نو زۀ به يې تاسو ته ووايم، حُکه چې تاسو د اور نه یرېدئ او غرۀ ته ونۀ ختلى. مالک خُداى وفرمائيل چې، ﴿٦﴾ زۀ مالک خُداى ستاسو خُداى پاک يم، چا چې د مصر نه راوويستلى، چرته چې تاسو غلامان وئ. ﴿٧﴾ زما نه غېر د نورو معبودانو عبادت مۀ کوئ. ﴿٨﴾ د حُان دپاره د داسې يو څيز په شکل هم بُتان مۀ جوړوئ چې هغه پاس په آسمان کبني وى يا لاندې په زمکه باندې وى او يا د زمکې د لاندې په اوبو کبني وى. ﴿٩﴾ يو بُت ته هم چې سجده ونۀ لگوئ او نۀ يې عبادت وکړئ، حُکه چې زۀ مالک خُداى ستاسو غېرتى خُداى پاک يم. زۀ د پلار نيکۀ د گناه سزا د هغوى اولاد له تر درېم او

څلورم نسله پورې ورکوم څوک چې زما نه نفرت کوی. (۱۰)
 خو زه د هغه خلقو زرگونو نسلونو ته خپله مینه ښایم څوک
 چې زما سره مینه لری او زما حکمونه منی. (۱۱) زما نوم د
 غلطو مقصدونو دپاره مه استعمالوی، ځکه چې زه، مالک
 خدای ستاسو خدای پاک به هغه چا له سزا ورکوم څوک
 چې زما نوم بې‌خایه اخلی. (۱۲) د سبت ورځ یاده لری او دا
 مقدسه وگنئ، هم هغه شان لکه څنگه چې ما، مالک خدای
 ستاسو خدای پاک حکم کړی دی. (۱۳) په شپږو ورځو
 کښې تاسو خپل کار روزگار کوئ، (۱۴) خو اوومه ورځ د
 آرام ورځ ده چې ما ته وقف ده. په هغه ورځ به هیڅ څوک
 کار نه کوی، نه تاسو، نه ستاسو بچی، نه ستاسو غلامان، نه
 ستاسو ځناور او نه هغه مسافر چې ستاسو په ملک کښې
 اوسیری. ستاسو غلامان به هم هغه شان آرام کوی لکه څنگه
 چې تاسو کوئ. (۱۵) هغه راپه یاد کړئ چې تاسو په مصر
 کښې غلامان وئ او ما، مالک خدای، ستاسو خدای پاک د
 خپل لوی طاقت او قوت سره آزاد کړئ. نو ځکه زه تاسو له
 حکم درکوم چې د سبت ورځ یاده لری. (۱۶) د خپل مور او
 پلار عزت کوئ، لکه چې زه، مالک خدای، ستاسو خدای
 پاک تاسو له حکم درکوم، نو ستاسو هر څه به سم وی او
 تاسو به په هغه ملک کښې یو اوږد عمر تېر کړئ کوم چې
 درکوم. (۱۷) قتل مه کوئ. (۱۸) زنا مه کوئ. (۱۹) غلامه
 کوئ. (۲۰) د چا خلاف د دروغو گواهی مه ورکوئ. (۲۱) د
 بل سړی د ښځې خواش مه کوئ، د هغه د کور، د هغه د
 زمکې، د هغه د نوکرانو، د هغه د څاروو، د هغه د خرونو، یا
 د بل داسې یو شی لالچ هم مه کوئ کوم چې د هغه وی. (۲۲)
 کله چې تاسو د غره سره راغونډ وئ نو دا حکمونه مالک

خُدائِ تاسو ٽولو له درڪرل. ڪلهه چي هغهءَ د اور نه او د تڪي
 تورې وريخي نه په يو دروند آواز سره خبري وڪري نو هم
 دغه حُڪمونه يي درڪرل. بيا هغهءَ دا د ڪاڻو په دوه تختو وليکل
 او ما له يي راکرل.

د خلقو وپره

٢٣ ڪلهه چي ٽول غر اور اخسته وو او تاسو د تيارې نه
 آواز واورېدو، نو ستاسو د قبيلو مشران ما له راغلل ٢٤ او
 هغوي ووييل چي مالڪ خُدائِ زمونڊ خُدائِ پاڪ مونڊ ته
 خپله لوي او جلال په هغه وخت وښودلو چي د اور نه مو د
 هغهءَ خبري اورېدلي. مونڊ ته نن دا پته ولگېده چي ڪه خُدائِ
 پاڪ د يو انسان سره خبري وڪري نو هغه انسان بيا هم
 ژوندې پاتي ڪېده شي. ٢٥ خو مونڊ ولي خپل خانونه د
 مرگ په خطر ڪښي واچوو؟ هغه لوي اور به مونڊ تباه ڪري.
 زمونڊ دا يقين دے ڪه چري بيا مونڊ د مالڪ خُدائِ زمونڊ د
 خُدائِ پاڪ خبري واورېدلي نو مرهه به شو. ٢٦ داسي يو
 انسان شته خه چي هغهءَ د اور نه د ژوندي خُدائِ پاڪ خبري
 اورېدلي وي او بيا هم ژوندې پاتي وي؟ ٢٧ موسي، واپس
 لاڙ شه او هغه هر خه په غور سره واوره خه چي مالڪ
 خُدائِ زمونڊ خُدائِ پاڪ فرمائي. بيا واپس راشه او چي هغهءَ
 درته خه وئيلي وي نو هغه مونڊ ته ووايه. مونڊ به هغي ته غور
 ونيسو او عمل به پري وڪرو. ٢٨ ڪلهه چي مالڪ خُدائِ دا
 واورېدل، نو هغهءَ ما ته وفرمائيل، ما د دي خلقو خبري
 اورېدلي دي او هغوي بلڪل ٽيڪ وائي. ٢٩ ڪاش چي هغوي
 همپشه صرف هم دغه شان احساس لرلے. ڪاش چي هغوي

همپشه زما درناوے کولے او زما ٲول حُکْمونہ ٲي منلے، نو
 چي د هغوي او د هغوي د اولاد به همپشه ډپاره هر خه سم
 وے. (٣٠) لار شه او هغوي ته ووايه چي واپس خپلو خېمو ته
 لار شي. (٣١) خو موسي، ته، زما سره ايسار شه او زه به تا
 له زما ٲول حُکْمونہ درکړم. هغه بيا خلقو ته وښايه، چي
 هغوي په دې بانډې په هغه مُلک کښي عمل کوي کوم چي
 هغوي له ورکوم. (٣٢) بني اسرائيلو، گوري چي تاسو هغه هر
 خه وکړي د کوم چي مالک خدائ ستاسو خدائ پاک تاسو
 له حُکْم درکړي دے. او د دې قانون نه اخوا دېخوا مه
 اوړي. (٣٣) په هغه ٲولو حُکْمونو عمل کوي، نو ستاسو هر
 خه به سم وي او په هغه مُلک کښي به تاسو ژوند تېروي د
 کوم قبضه کولو له چي تاسو روان يي.

لوي حُکْم

٤ (١) دا ٲول هغه حُکْمونہ دي چي مالک خدائ ستاسو
 خدائ پاک ما له حُکْم راکړي دے چي تاسو ته ٲي وښاييم.
 چي په هغه مُلک کښي پرې عمل کوي چي تاسو ورننوخي او
 قبضه پرې کوي. (٢) او چي تر کومې پورې تاسو، ستاسو
 بچي او ستاسو نمسي ژوندي وي نو د مالک خدائ ستاسو
 خدائ پاک نه خامخا ٲرېږي. که تاسو د هغه په ٲول قانون
 عمل وکړو کوم چي زه تاسو له درکوم نو په هغه مُلک کښي
 به ستاسو عُمر زيات شي. (٣) اے بني اسرائيلو، غور شي.
 او په دې حُکْمونو بانډې عمل کوي نو ستاسو هر کار به سم
 وي او په هغه مُلک کښي به مو ډېر اولاد ٲېدا شي چي

زرخیزه او آباد دے، لکه څنگه چې مالک خدائ، ستاسو د
پلار نیکه خدائ پاک، تاسو سره وعده کړې ده. (۴) اے بنی
اسرائیله واوره. مالک زمونږ مالک خدائ واحد ذات دے.
(۵) تاسو د مالک خدائ خپل خدائ پاک سره په پوره زړه
سره، په پوره ځان او په خپل ټول طاقت سره مینه ساتئ.
(۶) کوم حکمونه چې درکوم نو هغه په یاده یاد کړئ. (۷)
خپلو بچو ته دا بیا بیا وریادوئ. که په کور کښې ناست یئ یا
په لاره روان یئ، چې ځملي یا پاڅی، نو د دې په حقله د
هغوی سره خبرې کوئ. (۸) دا په خپلو متو او په خپلو تندو
باندې وتړئ چې ستاسو دپاره د یادېدو د نښې په شان وی.
(۹) دا د خپلو کورونو په درشلو او د خپلو ښارونو په
دروازو ولیکئ.

د نافرمانی خبردارۍ

(۱۰) لکه څنگه چې مالک خدائ ستاسو خدائ پاک ستاسو
پلار نیکه، ابراهیم، اسحاق او یعقوب سره لوظ کړې دے،
هغه به تاسو له لوی لوی او ښائسته ښارونه درکړی کوم چې
تاسو نه وی جوړ کړی. (۱۱) کورونه به مو د ښو ښو څیزونو
نه پک وی چې کوم تاسو په کښې اېښی نه وی او هلته به
کوهی وی چې تاسو کنستلی نه وی او د انګورو او زیتونو
باغونه به وی چې تاسو کړلی نه وی. کله چې مالک خدائ
تاسو دې ملک ته راولی نو ستا دپاره به خوراک پېر وی او
تاسو به ماړه شی، (۱۲) نو پام کوئ چې مالک خدائ هېر نه
کړئ کوم چې تاسو د مصر ملک نه راوویستلی، چرته چې
تاسو غلامان وی. (۱۳) مالک خدائ د خپل خدائ پاک نه
یرېږئ، تش د هغه عبادت کوئ او صرف د هغه په نوم قسم

خوری. (۱۴) د نورو معبودانو عبادت مہ کوئی، د هغه خلقو د معبودانو کوم چي ستاسو په خوا او شا کښې وی. (۱۵) ځکه چي مالک خدای ستاسو خدای پاک کوم چي تاسو سره اوسپړی، هغه یو غېرتی خدای پاک دی. د هغه غضب به په تاسو راشي او هغه به د زمکې مخ نه تاسو ورک کړی. (۱۶) تاسو په خپل مالک خدای آزمېست مہ کوئی، لکه څنگه چي تاسو هغه په مسه کښې و آزمایلو. (۱۷) پام کوئی چي د هغه په ټول قانون عمل کوئی کوم چي هغه تاسو له درکړی دی. (۱۸) د مالک خدای په نظر کښې چي څه صحیح او ښه وی نو هم هغه کوئی، نو ستاسو هر یو کار به سم وی. تاسو به هغه آبادې زمکې ته ورننه وځی او ستاسو به شی چي مالک خدای ستاسو پلار نیکه سره د هغې وعده کړې ده، (۱۹) او لکه چي هغه څنگه وعده کړې ده، تاسو به خپل دشمنان د هغه ځای نه وشړی. (۲۰) په راتلونکي زمانه کښې کله چي بچی درنه تپوس کوی چي مالک خدای زمونږ خدای پاک د دې ټول قانون د منلو حکم مونږ له ولې راکړی دی؟ (۲۱) نو هغوی ته ووايي چي مونږ په مصر کښې د فرعون غلامان وؤ او مالک خدای د خپل لوی طاقت سره مونږ بچ کړو. (۲۲) مونږ په خپلو سترگو ولیدل چي هغه مصریانو، فرعون او د هغه ټولو آفسرانو ته خپلې معجزې او یروونکي کارونه وښودل. (۲۳) هغه مونږ د مصر نه آزاد کړو چي دلته مو راوولی او دا ملک راکړی، لکه چي څنگه هغه زمونږ پلار نیکه سره وعده کړې وه. (۲۴) بیا مالک خدای زمونږ خدای پاک مونږ ته حکم وکړو چي د هغه په ټول قانون به عمل کوؤ او د هغه درناوی به کوؤ. که مونږ داسې وکړل نو زمونږ قوم به همپشه د هغه د نظر لاندې وی او کامیابی به زمونږه وی. (۲۵)

ڪهه مونڙن ۽ وفاداري سره ٻه هغه هر ڇهه عمل وڪڙو ڇي مالڪ
 خدائي زمونڙن خدائي پاڪ ٻي مونڙن ته حڪم ڪري ڏئي، نو هغه
 به زمونڙن نه رضا وي.

د مالڪ خدائي قوم

۷ (۱) مالڪ خدائي ستاسو خدائي پاڪ به تاسو هغه ملڪ
 ته وردننه ڪري ڇي د کوم قبضه ڪولو له وروان يئي او هغه
 به د ڏي نه ڀر قومونه وشرِي. ڪله ڇي تاسو مخ ٻه وڙاندڀي
 خئي، نو هغه به اووه قومونه وشرِي کوم ڇي ستاسو نه لوي
 او طاقتور دي. هغوي حتيان، جرجاسيان، اموريان،
 کنعانيان، فرزيان، حويان او ييوسييان دي. (۲) ڪله ڇي
 مالڪ خدائي ستاسو خدائي پاڪ تاسو ٻه هغه خلقو زورور
 ڪري او شڪست وركري، نو هغوي ٽول ووڙني. د هغوي سره
 لوظ مهه ڪوي او ڇي هيخ رحم ورباندڀي ونهه ڪري. (۳) د
 هغوي سره ودونه مهه ڪوي او خپل اولاد هغوي سره ودونو ته
 مهه ڀرڀردي، (۴) حڪه ڇي هغوي به بيا ستاسو اولاد د مالڪ
 خدائي نه واري ڇي د هغوي د معبودانو عبادت به ڪوي. نو
 بيا به د مالڪ خدائي غضب ٻه تاسو راشي او تاسو به
 سمدستي تباهه ڪري. (۵) د هغوي د قربان گاهه خايونه وراڻ
 ڪري، د هغوي مقدسي ستني ٽوٽي ٽوٽي ڪري، د هغوي د
 اشيري بُت نبي راوغورزوي او د هغوي بُتان وسوزوي. (۶)
 تاسو د مالڪ خدائي يعني د خدائي پاڪ مقدس خلق يئي. نو
 هغه د زمڪي د مخ نه خوبس ڪري ڇي د هغه خپل خاص
 خلق اوسي. (۷) مالڪ خدائي تاسو سره د ڏي ڍپاره مينه نه

ده کړې او نه یې خوښ کړی یی چې تاسو د نورو خلقو نه زیات وئ، په حقیقت کښې تاسو د ټولو نه وړوکې قوم وئ. (۸) خو مالک خدای ستاسو سره مینه وکړه او هغه وعده پوره کوی کومه یې چې ستاسو پلار نیکه سره کړې وه. نو ځکه هغه د خپل لوی طاقت سره تاسو بچ کړئ او د مصر بادشاه، فرعون د غلامی نه یې آزاد کړئ. (۹) یاد ساتئ چې مالک خدای ستاسو خدای پاک، حقیقی خدای پاک دے او هغه وفادار دے. هغه به خپل لوظ پوره کړی او د هغه خلقو زرگونو نسلونو ته به نه بدلېدونکې مینه وښائی څوک چې د هغه سره مینه لری او د هغه په حکمونو عمل کوی، (۱۰) او څوک چې ترې نه نفرت کوی نو په بدل کښې به هغه تباہ کړی. هغه به هغه چا له په سزا ورکولو کښې سستی ونه کړی څوک چې د هغه نه نفرت وکړی. (۱۱) تاسو ته چې څه ښودلے شوی دی نو په هغې عمل وکړئ، نن چې ما کوم قانون درکړے دے په هغې عمل وکړئ.

د فرمانبرداری کولو برکتونه

(۱۲) که تاسو دې حکمونو ته غوږ ونیسئ او په وفاداری سره پرې عمل کوئ، نو مالک خدای ستاسو خدای پاک به ستاسو سره خپل لوظ پوره کړی او خپله نه بدلېدونکې مینه به درته وښائی، لکه څنگه چې هغه ستاسو پلار نیکه سره وعده کړې ده. (۱۳) هغه به ستاسو سره مینه کوی او برکت به درکړی، نو ستاسو شمېر به زیات شی او ډېر اولاد به پیدا شی، هغه به ستاسو پتی برکتناک کړی، نو چې ستاسو غله، مے او د زیتونو تېل به پیدا کړی، او هغه به تاسو له برکت

درکړی چې تاسو له پېر څاروی، چېلی او گډې درکړی. هغه به دا ټول برکتونه تاسو له په هغه ملک کښې درکړی د کوم چې هغه ستاسو پلار نیکه سره تاسو له د درکولو وعده کړې ده. (۱۴) په دُنیا کښې د یو قوم سره به هم ستاسو په شان پېر برکتونه نه وی. نه به ستاسو یو کس او نه به ستاسو یو څاروے شنډ گرځی. (۱۵) مالک خدای به تاسو د ټولو بیمارو نه وساتی، هغه به په تاسو باندې داسې خرابې بیماری نه راوولی کومې چې تاسو په مصر کښې لیدلې وې، خو هغه بیماری به ستاسو په ټولو دشمنانو راوولی. (۱۶) هغه هر یو قوم تباہ کړی په کوم چې مالک خدای ستاسو خدای پاک تاسو زورور کړی یی او چې په هغوی باندې هیڅ رحم ونه کړی. د هغوی د معبودانو عبادت مه کوئ، ځکه چې دا به ستاسو دپاره یو دام جوړ شی. (۱۷) په خپل زړه کښې دا مه وایی چې دا قومونه ستاسو نه په شمېر کښې زیات دی او هغوی تاسو نه شی شړلې. (۱۸) د هغوی نه مه یربړئ، هغه څه راپه یاد کړی چې مالک خدای ستاسو خدای پاک په فرعون او په ټول مصر وکړل. (۱۹) هغه سختې ویاگانې، معجزې او نښې ریاډې کړی چې تاسو په خپلو سترگو ولیدلې او هغه لوی طاقت او قوت چې د کوم په ذریعه مالک خدای ستاسو خدای پاک تاسو آزاد کړی. لکه څنگه چې هغه مصریان تباہ کړل، نو هغه ټول خلق به هم هغه شان تباہ کړی چې تاسو ترې نه یربړئ. (۲۰) هغه به په هغوی وارخطائی ورولبړی او هغه به هغوی هم تباہ کړی چې څوک تښتی او پتېږی. (۲۱) نو د دې خلقو نه مه یربړئ. مالک خدای ستاسو خدای پاک ستاسو مل دے، خدای پاک لوی او یروونکے دے. (۲۲) چې تاسو مخ په وړاندې ځی نو هغه به دا قومونه لږ لږ شړی.

تاسو به هغوی ټول په یو ځل نه شی شپلې، ځکه که تاسو داسې وکړل، نو ځنگلی ځناور به زیات شی او دا به ستاسو دپاره یوه خطرې جوړه شی. (۲۳) مالک خدای به تاسو ستاسو په دشمنانو زورور کړی او تر هغې پورې به وارخطا وی چې ترڅو تباہ شوی نه وی. (۲۴) هغه به د هغوی په بادشاهانو تاسو زورور کړی. تاسو به هغوی ووژنئ او هغوی به هېر کړې شی. هیڅ څوک به ستاسو مخه نه شی نیولې، تاسو به هر یو تباہ کړئ. (۲۵) د هغوی بتان وسوزوئ. په دې باندې چې کوم سپین زر یا سره زر لگېدلی وی، د هغې خواهش مه کوئ، هغه ترې نه د خپلو ځانونو دپاره مه اخلئ. گنې دا به ستاسو دپاره یو دام جوړ شی، ځکه چې مالک خدای ستاسو خدای پاک د بت پرستی نه نفرت کوی. (۲۶) هغه بتان خپلو کورونو ته مه راوړئ، گنې په تاسو به هم هغه لعنت وی کوم چې په هغوی دے. تاسو خامخا د دې بتانو نه کرکه کوئ او سپک ورته گورئ، ځکه چې دا لعنتی دی.

بنی اسرائیلو ته د بشې زمکې ملاوېدل

۸ (۱) ما چې نن کوم قانون درکړې دے په هغه ټول په وفاداری سره عمل کوئ، نو چې داسې تاسو ژوندی پاتې شی او ودان شی او هغه ملک قبضه کړئ چې مالک خدای د هغې وعده ستاسو پلار نیکه سره کړې ده. (۲) هغه رایاد کړئ چې مالک خدای ستاسو خدای پاک په تېرو څلوېښتو کالونو کښې څنگه په بیابان کښې په دې اوږد سفر کښې ستاسو لارښودنه وکړه، او په تاسو یې سختی راولېږلې چې په

تاسو کبني عاجزي وي او تاسو آزمائي، نو چي هغه په دې پوهه شي چي ستاسو په زړه کبني خه دي نو چي د هغه په حکمونو عمل کوي او که نه. (۳) هغه په تاسو باندې عاجزي او لوږه راوستله، نو بيا هغه تاسو له د خوراک دپاره من درکړل، هغه خوراک چي د دې نه مخکبني هيڅکله ستاسو پلار نيکه هم نه وو خوړلي. هغه دا د دې دپاره وکړل چي تاسو ته وبنائي چي بني آدم دې په دې يقين نه ساتي چي هغه تش په روتي پائي، خو هغه په هره هغه خبره پائي چي د مالک خدائي د خولي نه راوځي. (۴) په دې څلوېښتو کالو کبني ستاسو جامي نه دي زړې شوې او نه مو پښې پرسېدلې دي. (۵) ياد لري چي مالک خدائي ستاسو خدائي پاک ستاسو د اصلاح دپاره سزا درکوي لکه چي يو پلار خپلو بچو له تربيت ورکوي. (۶) نو بيا، هم هغه شان کوي چي څنگه مالک خدائي حکم درکړي دې، د هغه د قانون په مطابق ژوند تېروي او د هغه تابعداري کوي. (۷) مالک خدائي ستاسو خدائي پاک تاسو هغه زرخېز ملک ته راولي، يو داسې ملک چي سيندونه او ولي په کبني وي چي د هغه چينو نه وتلي وي چي د درو او غرونو نه بهيري، (۸) يو داسې ملک چي غنم، اوربشي، انگور، اينځر، انار، د زيتونو تېل او شات په کبني پيدا کيري. (۹) هلته به هيڅکله اوږي نه شي او نه به محتاج شي. د هغې په تيرو کبني اوسپنه شته دې او د هغې غرونو نه تاسو تانبه راويستلي شي. (۱۰) تاسو چي د خوراک دپاره خه غواړئ هغه هر خه به درته ملاوېږي او چي مالک خدائي ستاسو خدائي پاک کوم آباد ملک درکړي دې د هغې دپاره به تاسو د هغه شکر ادا کړي.

مالڪ خُداي نُه هېرول

۱۱) پام کوي چي مالڪ خُداي ستاسو خُداي پاك هېر نُه
کري، نن چي کوم قانون زه درکوم چي په هغي باندې عمل
کولو کبني ناکامه نه شي. ۱۲) کله چي تاسو ته د خوراک
دپاره هغه هر خه ملاو شي چي تاسو يې غواړي او د اوسېدو
دپاره بنائسته کورونه جوړ کړي ۱۳) کله چي ستاسو
خاروي، گډي، ستاسو سپين زر او سره زر او ستاسو نور
هر خيز زيات شي، ۱۴) نو دا خبره يقيني کړي چي تاسو
مغروره نه شي او مالڪ خُداي ستاسو خُداي پاك هېر نُه
کړي چي هغه تاسو د مصر نه راويستلي، چرته چي تاسو
غلامان وي. ۱۵) هغه تاسو د هغه لوي او يروونکي بيابان په
لاره بوتلي چرته چي زهريله ماران او لړمان وو. په هغه
خُشکه او تږي زمکه کبني هغه ستاسو دپاره د سختي تږي نه
اوبه رواني کړي. ۱۶) په بيابان کبني د خوراک دپاره هغه
تاسو له من درکړل، هغه خوراک چي ستاسو پلار نيکه
هيڅکله نه وو خوړلي. هغه په تاسو سختي راولېږلي چي
تاسو و آزمائي، نو چي داسي په آخر کبني ستاسو هر خه سم
شي. ۱۷) پام کوي چي تاسو په خپل زړه کبني دا ونه وايي
چي په خپل طاقت او قوت سره تاسو خپل خانونه مالداره
کړي دي. ۱۸) ياد لري دا مالڪ خُداي ستاسو خُداي پاك
دې چي هغه تاسو له د مالداره کېدو طاقت درکړې دې.
هغه خکه دا کوي چي هغه تر نن ورځ پورې وفادار دې چي
په هغه لوظ ودرېږي کوم چي هغه ستاسو پلار نيکه سره
کړې وو. ۱۹) هيڅکله مالڪ خُداي ستاسو خُداي پاك مه
هېروي او نه چي نورو معبودانو ته اوږي چي د هغوي

عبادت او خدمت وکړئ. که تاسو داسې وکړل، نو زه نن تاسو له خبردارۍ درکوم چې بې شکه تاسو به تباہ شی. (۲۰) که چېرې تاسو د مالک خدای تابداری ونه کړئ، نو د هغه قومونو په شان به تاسو تباہ شی کوم چې مالک خدای ستاسو خدای پاک ستاسو مخ په وړاندې تلو سره تباہ کوی.

د خلقو نافرمانی

۹ (۱) اے بنی اسرائیلو واورئ. تاسو به نن د اردن سیند نه پورې وځئ او هغه ملک به قبضه کړئ چې د هغه قومونو دے چې ستاسو نه لوی او طاقتور دی. د هغوی بنارونه لوی لوی دی چې دېوالونه یې آسمان ته رسیری. (۲) هغه خلق په خپله تکره او لوړ لوړ دی، هغوی دېوان دی او تاسو دا خبره اورېدلې ده چې د هغوی په مقابله کېنې هیڅ څوک نه شی ودرېدلے. (۳) خو تاسو به په خپله وگورئ چې مالک خدای ستاسو خدای پاک به د بل شوی اور په شان ستاسو نه مخکېنې روان وی. چې مخ په وړاندې ځی نو خدای پاک به هغوی له شکست ورکړی، هغوی به وشړئ او زر به یې تباہ کړئ، هم هغه شان چې څنگه هغه وعده کړې ده. (۴) کله چې مالک خدای ستاسو خدای پاک هغوی ستاسو دپاره د هغه ملک نه وباسی، نو په خپل زړه کېنې داسې مه وایئ چې گنې تاسو نېک خلق یئ او د دې دپاره یې راوستلئ چې دا ملک ستاسو شی. داسې نه ده، مالک خدای دا خلق ستاسو دپاره ځکه وباسی چې هغوی بدکاره دی. (۵) په دې وجه نه چې تاسو نېک عمله او بڼه خلق یئ خو مالک خدای تاسو

پرپردی چي د هغوی مُلک ونیسی. هغه به هغوی و شری حُکمه
 چي هغوی بدعمله خلق دی او د هغه اراده دا ده چي ستاسو
 پلار نیکه، ابراهیم، اسحاق، او یعقوب سره یې کومه وعده
 کړې وه هغه پوره کړی. (۶) خان په دې بڼه پوهه کړی چي
 مالک خدای دا زرخیزه مُلک تاسو له ستاسو د بڼه والی په
 وجه نه درکوی بلکې تاسو خو ضدی خلق یی. (۷) دا خبره
 مه هبروی چي مالک خدای ستاسو خدای پاک په بیابان
 کښي تاسو څنگه غصه کړو. د هغه ورځي نه واخله چي تاسو
 په کښي د مصر نه راووتلی تر ننه پورې چي دلته راورسېدلې،
 تاسو د هغه خلاف بغاوت کړی دی. (۸) د سینا په غره
 باندې هم تاسو مالک خدای دومره غصه کړو چي ستاسو
 بریادولو ته تیار وو. (۹) زه غره ته وختلم چي د کانو هغه
 تختي راواخلم چي هغه لوظ ورباندې لیکلې شوې وو کوم
 چي مالک خدای تاسو سره کړی دی. زه هلته بغیر د څه
 خوراک څښاک نه څلوېښت ورځي او څلوېښت شپي پاتي
 شوم. (۱۰) بیا مالک خدای ما له د کانو هغه دوه تختي
 راکړي چي په هغي باندې هغه په خپله هغه څه لیکلي وو څه
 یې چي په هغه ورځ د اور نه تاسو ته فرمائیلي وو چي هلته د
 غره سره راغونډ وئ. (۱۱) د هغه څلوېښتو ورځو او
 څلوېښتو شپو نه وروستو مالک خدای ما له د کانو هغه دوه
 تختي راکړي چي په کومو باندې هغه شریعت لیکلې وو. (۱۲)
 بیا مالک خدای ما ته وفرمائیل چي سمدستی د غره نه کوز
 شه، حُکه چي ستا خلق کوم چي تا د مصر نه راوویستل،
 هغوی مرتد شوی دی. هغوی د هغه څه نه زر اوږدلی دی
 چي ما یې حُکم ورکړی دی او هغوی د خپلو ځانونو دپاره د
 سرو زرو یو بُت جوړ کړی دی. (۱۳) مالک خدای ما ته دا

هم وفرمائيل، ما ته پته ده چي دا څومره ضدی خلق دی.

١٤ تہ د هغوی دپاره ما ته منت ونه کړې. زه هغوی تباہ

کوم او هيڅ څوک به يې بيا نوم وانه خلی. نو زه به تا د داسې

قوم پلار جوړ کړم چي د دوی نه به لوی او طاقتور وی. ١٥

نو زه واپس شوم او د غره نه راکوز شوم، هغه د کابو دوه

تختې مې راروانې کړې وې چي په کومو باندې شريعت

ليکلې شوې وو. د غره نه د اور لمبې ختلې. ١٦ ما ته پته

ولگېده چي تاسو د هغه حکم نافرمانی کړې ده کوم چي

مالک خدای ستاسو خدای پاک تاسو له درکړې وو او تاسو

د هغه خلاف گناه کړې وه چي د سخی په شکل کبني مو د

سرو زرو بت جوړ کړې وو. ١٧ نو هلته ستاسو په مخکبني

ما د کابو تختې راوغورزولې او ټوټې ټوټې مې کړې. ١٨ نو

يو ځل بيا زه د مالک خدای په حضور کبني څلوېښت

ورځې او څلوېښت شپې پرمخې پرېوتم او نه مې څه خوړل

او نه مې څه څښل. دا ځکه چي تاسو د مالک خدای خلاف

گناه کړې وه او هغه مو غصه کړې وو. ١٩ زه د مالک

خدای د سخت قهر نه ویرېدم، ځکه چي هغه دومره غصه وو

چي تاسو تباہ کړی، خو مالک خدای يو ځل بيا زما

واورېدل. ٢٠ مالک خدای هارون ته هم دومره غصه وو

چي وې وژنی، نو په هغه وخت ما د هارون دپاره هم دعا

وکړه. ٢١ ما هغه د گناه نه پک څيز يعني د سرو زرو

سخې واخستو کوم چي تاسو جوړ کړې وو او په اور کبني

مې واچولو. بيا ما دا ټوټې ټوټې کړو، د اوږو په شان مې

مېده کړو او هغه مې په هغه وکله کبني وغورزولو چي د غره نه

لاندې بهېده. ٢٢ کله چي تاسو په تبیعره، مسه، قبروت هتاوه

کبني وئ نو تاسو هلته هم مالک خدای غصه کړې وو. ٢٣

او چې کله هغه تاسو د قادي برنيع نه د دې حکمونو سره
 ولېدلئ چې لار شئ او هغه ملک ونيسئ کوم يې چې تاسو له
 درکولو، نو تاسو د هغه خلاف سرکشی وکړه، تاسو په هغه
 يقين ونه کړو او نه مو د هغه فرمانبرداري وکړه. (۲۴) چې د
 کوم وخت نه ما تاسو پېژندلی يئ، تاسو د مالک خدائ
 خلاف سرکشی کړې ده. (۲۵) نو په هغه څلوېښتو ورځو او
 څلوېښتو شپو کښې زه د مالک خدائ په حضور کښې
 پرمخې پروت وم، دا ځکه چې ما ته پته وه چې هغه ستاسو د
 تباہ کولو اراده لري. (۲۶) او ما دُعا وکړه، اے مالک خدایه،
 خپل خلق مۀ تباہ کوه، هغه خلق چې تا بچ کړل او د خپل
 لوی طاقت او قوت سره دې د مصر نه راوويستل. (۲۷) خپل
 خدمت کوونکے ابراهيم، اسحاق او يعقوب رايا د کړه او د
 دې خلقو ضد، بدکاری او گناه ته مۀ گوره. (۲۸) گڼې،
 مصریان به ووائی چې ته د دې جوگه نه يې چې خپل خلق
 هغه ملک ته بوځي چې د هغوی سره دې وعده کړې ده.
 هغوی به ووائی چې تا خپل خلق بيابان ته د دې دپاره بوتلل
 چې هغوی ووژني، ځکه چې تا د هغوی نه نفرت کولو. (۲۹) د
 دې هر څۀ نه علاوه، دا هغه خلق دی چې تا خوښ کړل چې
 ستا خپل خلق شی او د خپل لوی طاقت او قوت سره دې
 هغوی د مصر نه راوويستل.

**حضرت موسیٰ ته د شریعت د حکمونو نوې تختې
 ملاوېدل**

۱۰ (۱) په هغه وخت کښې مالک خدائ ما ته وفرمائیل،

”د اولنو په شان دوه د کانی تختې جوړې کړه او يو د لرگی صندوق جوړ کړه چې هغه تختې په کبني کېدې. په غر باندې ما ته راوڅېژه، ﴿٢﴾ او زه به په هغې باندې هم هغه څه وليکم څه چې ما په هغه تختو باندې ليکلی ؤو چې تا ماتې کړې او بيا به ته هغه په صندوق کبني کېدې.“ ﴿٣﴾ نو ما د کيکر لرگی نه يو صندوق جوړ کړو او د اولنو په شان مې د کانی دوه تختې جوړې کړې او د ځان سره مې غر ته وڅېژولي. ﴿٤﴾ بيا مالک خدای په هغه تختو باندې هم هغه خبرې وليکلې کومې چې هغه په وړومبې ځل ليکلې وې، دا هغه لس حکمونه ؤو چې تاسو له يې په هغه ورځ درکړل چې د غر سره راغونډ وئ او هغه د اور نه خبرې وکړې. مالک خدای ما له تختې راکړې. ﴿٥﴾ او زه د غره نه راکوز شوم ځنگه چې مالک خدای ما ته حکم کړې وو، نو تختې مې په صندوق کبني کېښودلې. او هغه تختې تر اوسه پورې په صندوق کبني پرتې دي.“ ﴿٦﴾ بنی اسرائيل د يعقان د خلقو د کوهو نه روان شول او موسيره ته لاړل. او هلته هارون په حق ورسېدو او دفن شو او د هغه زوی الی عزر د هغه په ځای د امام په توگه خدمت کولو. ﴿٧﴾ د هغه ځای نه هغوی جدجوده او بيا يطباته ته لاړل، هغه ملک چې د اوبو ډېر نېرونه په کبني دي. ﴿٨﴾ په هغه وخت مالک خدای د ليوی قبيلې سپری مقرر کړل چې د لوظ صندوق وړی او د امامانو په توگه د هغه خدمت کوی او د هغه په نوم برکت غواړی. او تر اوسه پورې د هغوی دا نومه واری دي. ﴿٩﴾ نو د ليوی قبيلې ته د نورو قبيلو په شان زمکه ملاو نه شوه، مالک خدای په خپله د هغوی ميراث وو هم هغه شان چې ځنگه مالک خدای ستاسو خدای پاک وعده کړې وه. ﴿١٠﴾ ”د

ورومبی ځل په شان زه په غرباندي څلوېښت ورځې او
 څلوېښت شپې ايسار شوم، مالک خدای يو ځل بيا زما
 خبرې ته غوږ ونيولو او په دې رضا شو چې تاسو به نه تباہ
 کوی. ﴿١١﴾ بيا هغه ما ته وفرمائيل چې پاڅم او ستاسو
 لارښودنه وکړم، چې تاسو هغه ملک ونيسئ چې د کوم وعده
 يې ستاسو پلار نيکه سره کړې وه.

د مالک خدای درناوې او عبادت کول

﴿١٢﴾ اوس، اې بنی اسرائيلو، هغه څه واورئ چې مالک
 خدای ستاسو خدای پاک يې ستاسو نه غواړی. د مالک
 خدای خپل خدای پاک نه پرېږئ، د هغه پوره تابعداری کوئ،
 د هغه سره مينه کوئ او د زړه د اخلاصه او د خپل ټول روح
 سره د هغه خدمت کوئ، ﴿١٣﴾ او د هغه ټول قانون منئ. دا زه
 نن ستاسو د فائدي دپاره درکوم. ﴿١٤﴾ گورئ، دا اوچت
 آسمانونه د مالک خدای دی، دا زمکه او په دې کښې هر څه
 د هغه دی. ﴿١٥﴾ خو د مالک خدای مينه ستاسو پلار نيکه
 سره دومره زياته وه چې د نورو خلقو په ځای يې تاسو
 خوښ کړئ او تر اوسه پورې د هغه غوره خلق یئ. ﴿١٦﴾ نو د
 اوس نه د مالک خدای تابعداره اوسئ او خپل ضد پرېږدئ.
 ﴿١٧﴾ مالک خدای ستاسو خدای پاک د معبودانو خدای پاک
 او د مالکانو مالک خدای دے. هغه لوی او طاقتور دے، د
 هغه نه يره په کار ده. هغه نه د چا طرفداري کوی او نه
 رشوت اخلی. ﴿١٨﴾ هغه دا گوری چې د يتيمانو او کونډو سره
 بنه سلوک کيږی او که نه، هغه د مسافرو سره مينه کوی
 کوم چې زمونږ خلقو سره اوسپږی او هغوی له خوراک او

جامي ورکوي. (۱۹) نو د مسافرو سره مينه کوي، ځکه چې په يو وخت کبني تاسو هم د مصر په ملک کبني مسافر وي. (۲۰) مالک خدای د خپل خدای پاک نه یربري او صرف د هغه عبادت کوي. د هغه وفادار اوسئ او صرف د هغه په نوم قسم خوري. (۲۱) د هغه ثناء وايي، هغه ستاسو خدای پاک دے او تاسو په خپلو سترگو هغه لوي او عجيبه کارونه ليدلي دي چې ستاسو دپاره يې کړي دي. (۲۲) کله چې ستاسو پلار نيکه مصر ته لاړل، هغوي صرف اويا کسان وو. خو اوس مالک خدای ستاسو خدای پاک تاسو د آسمان د ستورو په شان بي شمېره کړي يي.

د مالک خدای لوي

۱۱ (۱) مالک خدای خپل خدای پاک سره مينه کوي او د هغه ټولې مطالبې، اصول، قانون او حکمونه مني. (۲) چې تاسو د مالک خدای په حقله څه زده کړي دي نو هغه اوس ياد ساتي. ستاسو په بچو نه بلکې په تاسو پخپله دا واقعي تېري شوې. تاسو د مالک خدای لوي، د هغه طاقت، د هغه قوت، (۳) او د هغه معجزې وليدلي. تاسو وليدل چې هغه د مصر په بادشاه فرعون او د هغه په ټول ملک باندې څه وکړل. (۴) تاسو وليدل چې مالک خدای د مصريانو لېسکر، سره د هغوي د آسونو او جنگي گاپو څنگه تباہ کړل او په بحر قلزم کبني يې ږوب کړل کله چې هغوي تاسو پسې وو. (۵) تاسو ته پته ده چې مالک خدای ستاسو دې خای ته رارسېدو نه مخکېني په بيابان کبني څه وکړل. (۶) هغه راياد کړي چې د روين قبيلې د الياب د زامنو، داتن او ابيرام سره

يِي خُءُ وِڪِرِل. دِ تُولو پِه مِخِڪِڻِي زِمِڪِه وِچاودِه او هِغُوئِ يِي
 سرِه دِ خِپِلو کورَنو، دِ خِپِلو خِپَمو او دِ هِغُوئِ دِ تُولو نوڪرانو
 او خُناورو تِهَرِ کِرِل. (٧) آو، تاسو هَم هِغِه خَلقِ يِي چِي پِه
 خِپِلو سِترِگُو مو هِغِه تُولِ کارونِه لِيدي دِي خُءُ چِي مالِڪِ
 خُدائِ کِرِي وُو.

دِ وِعدِه کِرِي شُوِي زِمِڪِي بَرِڪتونِه

(٨) نِن چِي زُهَ کومِ قانُونِ دِرِڪومِ پِه هِغِه تُولِ عَمَلِ کُوئِ، نو
 تاسو تِه به طاقَتِ مِلاو شِي چِي دِ سِيندِ نِه پورِي وِخِي او هِغِه
 مُلِڪِ قَبضِه کِرِي کومِ تِه چِي تاسو وِرَدِننِه کِهَدونِڪِي يِي. (٩)
 نو تاسو به پِه هِغِه مُلِڪِ کِڻِي پِهَرِه مودِه تِهَرِه کِرِي چِي مالِڪِ
 خُدائِ سِتاَسو پِلاَرِ نِيڪُهَ او دِ هِغُوئِ اولادِ لِه يِي دِ وِرِڪولو
 وِعدِه کِرِي دِه، هِغِه مُلِڪِ چِي زِرِخِزِه او آبادِ دِي. (١٠) کومِ
 مُلِڪِ چِي تاسو قَبضِه کُوئِ هِغِه مُلِڪِ دِ مِصرِ پِه شانِ نُهَ
 دِي، چِرَتِه چِي تاسو مِخِڪِڻِي اوسِپِدي. هِلتِه به چِي تاسو
 تِخِمِ گِرِلو، نو دِ پِتو اوبو کولو دِپارِه به تاسو سِختِه خوارِي
 کولِه، (١١) خو چِي تاسو کومِي زِمِڪِي تِه وِرِننوئِي هِغِه دِ
 غرونو، مِهَدانُونو مُلِڪِ دِي، يو داسِي مُلِڪِ چِي پِه بارانِ اوبُهَ
 کِيرِي. (١٢) مالِڪِ خُدائِ سِتاَسو خُدائِ پاكِ دِ دِي مُلِڪِ
 خيالِ ساَتِي او دِ کالِ پِه هرِ موسمِ کِڻِي يِي وِرِبانديِ نِظَرِ وِي.
 (١٣) نو کُهَ تاسو زما پِه حُڪمونو پِه وِفاَدارِي سرِه عَمَلِ کُوئِ
 کومِ چِي نِن ما دِرِکِرِي دِي، او تاسو دِ مالِڪِ خُدائِ دِ خِپِلِ
 خُدائِ پاكِ سرِه مِينِه کُوئِ او دِ زِرُهَ دِ اخِلاصِه دِ هِغُهَ خِدْمَتِ
 کُوئِ، (١٤) نو بِيا به هِغِه سِتاَسو پِه مُلِڪِ کِڻِي پِه صَحِيحِ
 موسمِ کِڻِي، پِه خزانِ او سِپِرِلِي کِڻِي بارانُونِه وِوروي، نو

تاسو به د زيتونو تېل، غله او انگور راټولوى، (۱۵) او د

څارو دپاره به وابنه درته ملاوېږي. او ستا دپاره به خوراک

پېر وي او تاسو به ماره شى. (۱۶) پام كوئ، چې خپل زړونه

مو دوکه نه كړي چې د مالک خدائ نه واوړئ او د نورو

معبودانو خدمت او عبادت وكړئ. (۱۷) كه تاسو داسې وكړل

نو مالک خدائ به تاسو ته په قهر شى. هغه به د آسمان نه په

تاسو باران بند كړي او ستاسو زمكه به اوچه شى او فصلونه

به نه راشنه كوي. بيا به تاسو زر هلته مړه شى، اگر چې هغه

زمكه بڼه ده كومه چې تاسو له دركوي. (۱۸) دا حكمونه ياد

ساتئ او په ذهن كښې يې وساتئ. دا په خپلو متو او خپلو

تندو باندې وټړئ چې ستاسو دپاره د يادېدو د يوې نښې په

شان وي. (۱۹) دا په خپلو ماشومانو زده كړئ. چې تاسو په

كور كښې يئ او يا په لاره روان يئ، چې تاسو ځملى او يا

پاخى نو د دې په حقله د هغوى سره خبرې كوي. (۲۰) دا د

خپلو كورونو په درشلو او د خپلو ښارونو په دروازو وليكئ.

(۲۱) نو تاسو او ستاسو بچي به په هغه ملك كښې يو اوږد

عمر تېر كړي چې مالک خدائ ستاسو د پلار نيکه سره د

هغې د وركولو وعده كړې ده. تر څو چې زمكه او آسمان وي

نو تاسو به هلته اوسېږئ. (۲۲) ما چې كوم حكمونه دركړي

دى په هغې باندې په ايمانداري سره عمل كوي يعنې، مالک

خدائ د خپل خدائ پاك سره مينه كوي، د هغه په لاره سم

روان اوسئ او د هغه نه مه لرې كېږئ، (۲۳) نو چې تاسو مخ

په وړاندې ځئ نو هغه به هغه ټول قومونه وشړي او تاسو به

هغه ملك قبضه كړئ كوم چې د هغه قومونو دى چې

ستاسو نه لوى او طاقتور دى. (۲۴) تاسو چې چرته هم قدم

ردئ، نو هغه زمكه به ستاسو وي. ستاسو علاقه به د بيابان نه

تر لبنان پورې، د فرات د سیند نه واخله د مدیترانی د سمندر پورې خوره وی. (۲۵) په هغه مُلک کبني چې تاسو چرته هم خئ، مالک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به هغه خلق ستاسو نه وپروى لکه څنگه چې هغه وعده کړې ده او هيڅ څوک به هم ستاسو په مخکبني نه شی ودرېدلې. (۲۶) گورئ، زه نن تاسو خپلې خوښې ته پرېږدم چې برکت غواړئ او که لعنت، (۲۷) برکت به په دې کبني وی، چې د مالک خُدائ ستاسو خُدائ پاک په هغه حکمونو عمل کوئ چې نن يې زه درکوم، (۲۸) لعنت به په دې کبني وی، چې تاسو د دې حکمونو نافرمانی وکړئ او د هغه معبودانو عبادت ته واوړئ چې تاسو مخکبني نه دی پېژندلی. (۲۹) کله چې مالک خُدائ تاسو هغه مُلک ته راوړی کوم چې تاسو قبضه کوئ، نو د برکت آواز به تاسو د گريزیم غرنه وکړئ او د لعنت آواز به د عيبال غرنه وکړئ. (۳۰) دا دوه غرونه د کنعانيانو په علاقه کبني د اردن سيند نمرپربواته طرف ته دی، کنعانيان د اردن په مېدان کبني اوسېږي، چې جِجال ښار ته نژدې دې او د موره مقدسو ونو نه لرې نه دې. (۳۱) زر به تاسو د اردن سيند نه واوړئ او هغه مُلک به قبضه کړئ چې مالک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يې تاسو له درکوی. کله چې هغه مُلک ونيسئ او په کبني اوسېږئ، (۳۲) نو گورئ، په هغه ټولو حکمونو به عمل کوئ کوم چې نن زه درکوم.

د عبادت دپاره يو ځای

۱۲ (۱) موسی و فرمائیل چې، ”دا هغه حکمونه دی چې تاسو به په هغه مُلک کبني پرې عمل کوئ چې مالک خُدائ،

ستاسو د پلار نيڪه خُداي پاك يې دركوي. چې تاسو ژوندي
يئ نو خامخا به ورباندې عمل كوي. ﴿٢﴾ كوم ملك چې
تاسو نيسي په هغې كښې هغه ټول ځايونه تباه كړي چرته چې
هغه خلق په لوړو غرونو، په غونډو او د لويو شنو ونو لاندې د
خپلو معبودانو عبادت كوي. ﴿٣﴾ د هغوي د قرباني ځايونه
وران كړي او د هغوي د كاپو مقدسې ستنې ټوټې ټوټې كړي.
د هغوي د اشيري بُت نښې وسوزوي او د هغوي بُتان ټوټې
ټوټې كړي او د هغه ځايونو نه د هغوي د بُتانو نوم نشان ختم
كړي. ﴿٤﴾ د مالِك خُداي د خپل خُداي پاك عبادت هغه
شان مه كوي لكه څنگه يې چې هغوي كوي. ﴿٥﴾ خو مالِك
خُداي به د ستاسو ټولو قبيلو د علاقې نه يو ځاي خوښ
كړي، هلته به خلق د هغه حضور ته راځي او د هغه عبادت به
كوي. ﴿٦﴾ هلته به خپلې سوزېدونكې نذرانې او نورې قرباني،
خپله لسمه حصه او مقدسې نذرانې، خپلې منښتې، خپلې
رضاكارانه نذرانې او د خپلو څاروو او گډو وړومبي پېدا
شوي بچي پېش كوي. ﴿٧﴾ هلته، د مالِك خُداي ستاسو
خُداي پاك په حضور كښې تاسو او ستاسو خاندان به
خوراك كوي او د هغه هر څيز نه به پوره خوند اخلي چې
تاسو د هغې دپاره محنت كړې وي. ځكه چې مالِك خُداي
ستاسو خُداي پاك تاسو له برکت دركړې دې. ﴿٨﴾ كله
چې هغه وخت راشي، نو تاسو چې داسې كارونه ونه كړي
لكه چې دلته يې كوي. تر اوسه پورې چې تاسو ته څه بڼه
ښكارېدل نو هم هغه شان مو كول، ﴿٩﴾ ځكه چې تاسو ته
هغه ميراث لانه دې ملاو شوې چې مالِك خُداي ستاسو
خُداي پاك يې تاسو له دركوي، چې هلته به تاسو په امن
كښې اوسېږي. ﴿١٠﴾ كله چې تاسو د اردن سيند نه واوري، نو

مالڪ خُدايُ به هغه مُلڪ تاسو له په ميراث ڪبني درڪري.

هغه به تاسو د خپلو ٽولو دشمنانو نه په حفاظت ڪبني وساتي

او تاسو به په امن ڪبني اوسبري. (۱۱) مالڪ خُدايُ به يو

خُائي خوبن ڪري چرته به چي د هغه عبادت ڪيري او هلته به

تاسو هغه له هغه هر خه راوري چي ما يي حُڪم درڪري دے،

يعني خپلي سوزبدونڪي نذراني او خپلي نورې قرباني، ستاسو

لسمه حصه او منبستي او هغه خاص نذراني چي تاسو د

مالڪ خُدايُ سره د هغي وعده ڪري وي. (۱۲) د خپلو بچو

سره، خپلو نوکرانو او د ليويانو سره چي ستاسو په بنارونو

ڪبني اوسيري، هلته د هغه په حضور ڪبني خوشحالي ڪوي،

ياد لري چي د ليويانو به په زمڪه ڪبني هيخ ميراث نه وي.

(۱۳) تاسو به خپلي نذراني هلته نه پيش ڪوي چي چرته

ستاسو خوبنه وي، (۱۴) تاسو به خپلي نذراني صرف په هغه

يو خائي ڪبني پيش ڪوي چي مالڪ خُدايُ به يي ستاسو د

يوې قبيلي په علاقه ڪبني خوبن ڪري. صرف هلته به تاسو

خپلي سوزبدونڪي نذراني او نور هغه ٽول کارونه ڪوي چي ما

يي تاسو له حُڪم درڪري دے. (۱۵) چي چرته تاسو اوسبري

نو تاسو هلته خپل خُناور حلالولي او خوڙي شي. مالڪ

خُدايُ چي خومره ڀر درکوي نو هغه خوڙي شي. تاسو ٽول

ڪه پاک يي يا ناپاک، هغه خوڙي شي، لکه خنگه چي تاسو

هوسي يا د غرڻي غوبنه خوري. (۱۶) خو تاسو به د هغي

وينه نه خبني، تاسو به خامخا د هغي وينه لکه د اوبو په زمڪه

تويوي. (۱۷) خه چي تاسو مالڪ خُدايُ ته پيش ڪوي د هغي

نه به هيخ يو خيز په هغه خايونو ڪبني نه شي خوڙي چرته

چي تاسو اوسبري، نه ستاسو د غلي لسمه حصه، نه خپل

مے، نه د زيتونو تيل، نه ستاسو د خاروو او گڊو وڙومبي

پيدا شوے بچے، نه د هغه تُحْفِي نه چې تاسو پي د مالڪ
 خُدائ سره وعده ڪري وي، نه ستاسو رضاڪارانه نذراني او
 نه نوري نذراني. (۱۸) تاسو او ستاسو بچي به، سره د ستاسو
 نوڪرانو او د ليويانو چې ستاسو په بنارونو ڪبني اوسيري، دا
 نذراني به صرف د مالڪ خُدائ ستاسو خُدائ پاڪ په
 حضور ڪبني خوري، صرف د عبادت په هغه يو خائ ڪبني
 ڪوم چې مالڪ خُدائ ستاسو خُدائ پاڪ خوبن ڪري وي.
 او تاسو به هلته په هغه هر خه باندي خوشحاله يئ ڪوم چې
 تاسو ڪري وي. (۱۹) گوري، چې تر ڪومي پوري تاسو په خپل
 ملڪ ڪبني اوسيري نو چې ليويان هم هير نه ڪري. (۲۰) ڪله
 چې مالڪ خُدائ ستاسو خُدائ پاڪ ستاسو علاقه لويه
 ڪري، لکه څنگه چې هغه وعده ڪري ده نو بيا چې ڪله هم
 تاسو غواڙي نو هلته غوبنه خوري شي. (۲۱) د عبادت هغه
 يو خائ ڪه ڀر لري وي، نو بيا چې ستاسو خوبنه وي، نو
 هغه څاروي يا گد حلالولي شي ڪوم چې مالڪ خُدائ
 درڪري وي او تاسو هغه غوبنه په ڪور ڪبني خورلي شي،
 لکه څنگه چې ما تاسو ته وئيلي دي. (۲۲) هر څوڪ چې پاڪ
 وي يا ناپاڪ، نو هغه دا غوبنه خورلي شي، لکه څنگه چې
 هغه د هوسي يا غرڇي غوبنه خوري. (۲۳) صرف هغه غوبنه
 مه خوري چې وينه لا په ڪبني وي، ڇڪه چې په وينه ڪبني
 ڙوندون وي، نو تاسو د غوبني سره ڙوندون مه خوري. (۲۴)
 وينه د خوراڪ ڀاره مه استعمالوي، بلڪي د اوبو په شان پي
 په زمڪه تويوي. (۲۵) ڪه تاسو دا حڪم ومنئ، نو مالڪ خُدائ
 به خوشحاله شي او ستاسو او ستاسو د بچو به هر ڪار سم
 وي. (۲۶) خپلي نذراني او هغه تُحْفِي چې تاسو پي د مالڪ
 خُدائ سره وعده ڪري وي د عبادت هغه يو خائ ته راوري.

٢٧ هلتہ هغه نذراني پيش ڪوئي ڪومي ڇي د مالڪ خدائي په

قربان گاه باندې پوره سوزولے شي. هغه نذراني هم پيش

ڪوئي ڇي تاسو د هغي غوبنه خورئي او وينه يي په قربان گاه

باندې تويوي. ٢٨ په هغه هر خه باندې په وفاداري سره عمل

ڪوئي ڇي ما يي حڪم درڪري دے، نو ستاسو او ستاسو د

اولاد به د همپشه دپاره هر ڪار سم وي، حڪه ڇي تاسو به

هغه ڪار ڪوئي ڇي ڪوم صحيح وي او په ڪوم باندې ڇي

مالڪ خدائي ستاسو خدائي پاڪ خوشحاليري.

د بت پرستي خلاف خبرداري

٢٩ مالڪ خدائي ستاسو خدائي پاڪ به هغه قومونه تباہ ڪري

ڇي تاسو د هغوي ملڪ ونيسي، نو تاسو به هغه ملڪ قبضه

ڪري او هلتہ به اوسيري. ٣٠ پام ڪوئي ڇي ڪله مالڪ خدائي

هغه قومونه تباہ ڪري، نو ڇي د هغوي په عبادت او رسمونو

ڪبني راگير نه شي ڇي هغه ومنئي، حڪه هغه به ستاسو دپاره

يو دام وي. د دي معلومولو ڪوشش مه ڪوئي ڇي هغوي د

خپلو معبودانو عبادت خنگه ڪوي، ڇي تاسو هم هغه شان

عبادت وڪري. ٣١ د مالڪ خدائي د خپل خدائي پاڪ عبادت

هغه شان مه ڪوئي ڇي خنگه هغوي د خپلو معبودانو عبادت

ڪوي، حڪه ڇي هغوي د خپلو معبودانو په عبادت ڪبني ٽول

هغه حرام ڪارونه ڪوي ڇي مالڪ خدائي تري نه نفرت ڪوي.

تر دي پوري ڇي هغوي په اور ڪبني خپل بچي هم قرباني

ڪوي. ٣٢ هغه هر خه ڪوئي ڇي ما يي حڪم درڪري دے، په

دي ڪبني مه خه ڪموي او مه خه زياتوي.

د بُت پرستی خلاف خبردارۍ

۱۳

کېدے شی چې پېغمبران یا د خوبونو تعبیر

ورکونکی د یوې معجزې یا د یوې عجیبه نښې وعده وکړی،

او که هغه پېشگوئی شوې نښې یا معجزې څرگندې شی،

او که هغوی وائی، چې نورو معبودانو ته راواوړئ کوم چې

تاسو نه دی پېژندلی او د هغوی عبادت وکړئ، نو هغه

پېغمبرانو یا د خوبونو تعبیر ورکونکو ته غوږ مه نیسئ.

مالک خدای ستاسو خدای پاک تاسو معلوموی چې تاسو د

مالک خدای سره د زړه د اخلاصه او د خپل ټول روح سره

مینه کوئ او که نه. د مالک خدای تابعداری کوئ او د

هغه درناوې کوئ، د هغه اطاعت کوئ او د هغه حکمونه

منئ، د هغه عبادت کوئ او د هغه وفادار اوسئ. خو

هغه د خوبونو تعبیر ورکونکی یا پېغمبران ووژنئ چې تاسو

ته وائی چې د مالک خدای خلاف بغاوت وکړئ، چا چې د

مصر نه راوویستلی، چرته چې تاسو غلامان وئ. داسې خلق

تاسو د هغه لارې نه اړوی په کومه باندې چې مالک خدای

تاسو له د تلو حکم درکړې دے. هغوی دې خامخا ووژلے

شی، چې خپل ځانونه د دې بد عمل نه خلاص کړئ. که

ستاسو ورور، زوی، لور، یا په تاسو گرانه ښځه، یا ستاسو

نزدې دوست هم تاسو ته پټ پټ وائی چې د نورو معبودانو

عبادت وکړئ، هغه معبودان چې تاسو او ستاسو پلار نیکه یې

هیڅکله هم عبادت نه دے کړې. کهدے شی چې هغوی

تاسو ته ووائی چې د هغه خلقو د معبودانو عبادت وکړئ کوم

چې ستاسو سره نزدې اوسیری یا د هغه خلقو د معبودانو

کوم چې ستاسو نه لرې اوسیری. خو هغوی ته توجو مه

ورکړئ او مۀ ورته غوږ نيسي. په هغوی باندې هيڅ رحم يا
 ترس مۀ کوئ او د هغوی خبره مۀ پتوي. (٩) هغوی ووژني.
 وپرومبي کائي تاسو ورگزار کړئ او بيا نور خلق ورپرېږدي
 چې سنگسار يې کړي. (١٠) سنگسار يې کړئ چې مړ شي.
 هغوی کوشش کولو چې تاسو د مالک خدائ ستاسو خدائ
 پاک نه تاسو واپوي، کوم چې تاسو د مصر ملک نه
 راويستلي، چرته چې تاسو غلامان وي. (١١) نو د بني
 اسرائيلو ټول خلق به خبر شي چې خۀ وشول، هغوی به
 وپرېږي او بيا به هيڅکله هيڅ څوک هم داسې بد عمل ونۀ
 کړي. (١٢) کله چې تاسو په هغه بشارونو کبني اوسپړئ چې
 مالک خدائ ستاسو خدائ پاک يې تاسو له درکوي، نو
 کېدې شي چې تاسو خبر شئ (١٣) چې ستاسو د قوم خۀ
 لوفرانو خلقو د خپل بشار خلق بې لارې کړي دي چې د هغه
 معبودانو عبادت وکړي چې تاسو يې کله هم د دې نه مخکبني
 عبادت نۀ دے کړے. (١٤) که تاسو داسې يو افواه واورئ، نو
 د هغې پوره معلومات وکړئ، نو که په رښتيا دا بد عمل
 شوے وي، (١٥) نو بيا د هغه بشار ټول خلق او د هغوی ټول
 ځناور هم ووژني. هغه بشار پوره تباہ کړئ. (١٦) کوم خلق
 چې هلته اوسپړي د هغوی ټول مال هم راوړئ او د بشار په
 مرکزي ځائ کبني يې ډېرے کړئ. بيا هغه بشار او چې په
 هغې کبني خۀ هم وي مالک خدائ ستاسو خدائ پاک ته د
 نذرانې په توگه وسوزوي. دا بشار به د همپشه دپاره کنډر پاتي
 کيږي او دا به هيڅکله بيا آباد نۀ شي. (١٧) - (١٨) د هغې نه هيڅ
 يو څيز هم ځان له مۀ اخلي کوم چې تباہ کولے شي، نو بيا
 به د مالک خدائ قهر سوړ شي او په تاسو به رحم وکړي. که
 تاسو د هغۀ په ټولو حکمونو باندې عمل کوئ کوم چې نن ما

درکړی دی او هغه څه کوی چې څه درنه غواړی، نو هغه به په تاسو رحم وکړی او ستاسو نه به یو لوی قوم جوړ کړی، لکه څنگه چې هغه ستاسو پلار نیکه سره وعده کړې ده.

د ویر په حقله قانون

۱۴ (۱) تاسو د مالک خدای د خپل خدای پاک خلق یی.

نو کله چې تاسو په مړی باندې غم کوئ، نو خپل ځانونه د نورو خلقو په شان مه زخمی کوئ یا د تندي نه بره وپښته مه کلوئ. (۲) تاسو د مالک خدای د خپل خدای پاک خلق یی، په زمکه باندې چې څومره خلق اوسیری په هغوی ټولو کښې یې تاسو د دې دپاره خوښ کړئ چې د هغه خپل خاص خلق اوسئ.

حلال او حرام ځناور

(۳) هیڅ یو حرام څیز مه خورئ. (۴) تاسو دا ځناور

خوړئ شی، څاروی، گډې، چبلی (۵) هوسی، ځنگلی گډې، ځنگلی چبلی او غرڅی، (۶) هغه ټول ځناور چې سومونه یې

په مینځ بېل وی او بیا بیا شخوند وهی. (۷) خو صرف هغه

ځناور به حلال وی چې سومونه یې په مینځ بېل وی او بیا بیا

شخوند هم وهی. تاسو اوبښ، سوه، یا ځنگلی سوه نه شی

خوړلئ. دا به خامخا حرام گڼلې شی، ځکه چې دا بیا بیا

شخوند وهی خو سومونه یې په مینځ بېل نه دی. (۸)

خنزیران مه خورئ، دا به خامخا حرام گڼلې شی، که څه هم

سومونه یې په مینځ بېل دی خو دا بیا بیا شخوند نه وهی. دا

۹. ۹) ڏاڏو ۽ ڏاڏي يا ڪهڙي ڏاڏي لاءِ به نه ورتو. ۹)

تاسو هغه هر قسم کبان خورلي شئي کوم چي وزير او په
څرمن پتري لري، ۱۰) ۱۰) خو داسي د اوبو بل هر يو څيز چي
وزير او په څرمن پتري نه لري هغه به نه شئي خورلي، دا به
خامخا حرام گڼلي شي. ۱۱) ۱۱) تاسو حلال مارغان خورلي
شي. ۱۲-۱۸) ۱۲-۱۸) دا د هغه مارغانو فهرست دے چي تاسو پي
بهي مہ خورئ، شاهين، گونگا، باز، شهباز، بانبه، تپوس،
کارغه، شترمرغ، سمندري مرغابي، ڍينگ، بگلي، ماهي خور
مارغه، غٽ ماهي خور مارغه، ملاچرچڪ او بناپيرڪ. ۱۹) ۱۹)
ٽول الوتونڪي حشرات ناپاک دي، هغه مہ خورئ. ۲۰) ۲۰) خو
تاسو حلال حشرات خورلي شي. ۲۱) ۲۱) هغه يو ڏاڏو مہ
خورئ، چي په خپل مرگ مري. تاسو سره چي کوم مسافر
اوسيري هغوي ته دا ورکولي شئي چي وڃي خوري، يا دا په
نورو مسافرو باندې خرڇولي شي. خو تاسو د مالڪ خدائي
د خپل خدائي پاک يئ او تاسو د هغه خلق يئ. گڏوږي يا د
چٻلي بجي د خپلي مور په پيو کڻي مہ پخوي.

د لسني حصي قانون

۲۲) ۲۲) تاسو خامخا لسمه برخه ورکوي، د خپل هر فصل لسمه
حصه چي تاسو پي هر ڪال ربيءَ. ۲۳) ۲۳) بيا هغه يو خائي ته
ڄي کوم چي مالڪ خدائي ستاسو خدائي پاک د خپل عبادت
ڊپاره خوڻي ڪري دے او هلته د هغه په حضور کڻي د خپل
فصل، ميو او د زيتونو تپلو او ستاسو د وږومبي پيدا شوي
څارو او گڏو لسمه برخه خورئ. دا د ڊي ڊپاره کوي چي
تاسو د مالڪ خدائي خپل خدائي پاک نه د هميشه ڊپاره

یربدال زده کړئ. (۲۲) که د عبادت خائ ستاسو د کور نه ډېر
 لرې وی چې هلته د خپل پیداوار لسمه برخه یوسئ چې مالک
 خدائ د هغې برکت درکړې دے، نو بیا داسې وکړئ، (۲۵)
 خپل پیداوار خرڅ کړئ او د دې پېسې د خان سره د عبادت
 هغه یو خائ ته یوسئ. (۲۶) چې ستاسو زړه خه غواړی لکه
 غټه غوښه، نری غوښه، مے یا شراب، نو په دې پېسو یې
 واخلي. او هلته، د مالک خدائ ستاسو خدائ پاک په
 حضور کښې یې د خپل خاندان سره خورئ او خوشحالی
 وکړئ. (۲۷) هغه لیویان مه هېروئ چې ستاسو په ښارونو
 کښې اوسېږی، ځکه چې د هغوی خپل هیڅ جائیداد نشته.
 (۲۸) د هر درېم کال په آخر کښې د خپلو ټولو فصلونو لسمه
 برخه راوړئ او په خپلو ښارونو کښې یې ذخیره کوئ. (۲۹)
 دا خوراک د لیویانو دپاره دے، ځکه چې د هغوی خپل
 جائیداد نشته او ورسره د هغه مسافرو دپاره، یتیمانو او
 کونډو دپاره دے چې ستاسو په ښارونو کښې اوسېږی.
 هغوی ټول دې راځی او د خپل ضرورت څیزونه دې ترې نه
 اخلی. هم دغه شان کوئ او مالک خدائ ستاسو خدائ پاک
 به تاسو له ستاسو په هر خه کښې برکت درکوی.

اوؤم کال

۱۵ (۱) د هر اوؤم کال په آخر کښې تاسو قرضونه معاف
 کوئ. (۲) دا هغه خه دی چې تاسو به یې خامخا کوئ. هر
 چا چې خپلو بنی اسرائیلو له قرض ورکړی وی نو هغه به
 ورته معاف کوی، هغه به د خپل گاوندی یا د هغه د خپلوانو
 نه دا قرض واپس نه اخلی، مالک خدائ په خپله دا اعلان

ڪڙي ڏي ڇي قرض معاف شو. (۳) ڇي په يو مسافر باندي
 ستاسو قرض وي نو د هغه نه پيسي اخستي شي، خو ڇي
 ستاسو په بني اسرائيلو قرض وي نو د هغوي نه به پي نه
 اخلي. (۴) مالڪ خدائ ستاسو خدائ پاڪ به تاسو له په
 هغه ملڪ کبني برکت درکري کوم ڇي تاسو له درکوي.
 ستاسو د خلقو نه به هيڻ ڇوڪ هم غريب نه وي، (۵) ڪه
 تاسو د هغه فرمانبرداري ڪوي او هغه هر ڇه پوره پوره ومنئ
 ڇي نن پي زه حڪم درکوم. (۶) نو مالڪ خدائ به تاسو له
 برکت درکري، لکه څنگه ڇي هغه وعده ڪري ده. تاسو به
 ڊيرو قومونو له قرض ورکري، خو تاسو به د هيڇا نه قرض
 نه اخلي، ستاسو په قبضه کبني به ڊير قومونه وي، خو تاسو
 به د هيڇا په قبضه کبني نه يئ. (۷) کوم ملڪ ڇي مالڪ
 خدائ ستاسو خدائ پاڪ تاسو له درکوي ڪه د هغي په
 بنارونو کبني ستاسو خپل يو اسرائيله محتاج وي، نو خپل
 زڙه مه سختوي او د هغه مدد ڪولو نه لاس مه نيسي. (۸)
 خو سخيان اوسبري او ڇي څومره پيسو ته پي ضرورت وي
 نو هغه هومره قرض ورکري. (۹) هغه ته د ڇه ڇيز قرض
 ورکولو نه په ڊي وجه انڪار مه ڪوي ڇي د قرضونو د معاف
 ڪولو ڪال نزدې ڏي. داسي بد سوچونه خپل ذهن ته مه
 راولي. ڪه تاسو خپل ورور له قرض ورنه ڪري نو هغه به
 مالڪ خدائ ته ستاسو خلاف فرياد وکري او گناه به ستاسو
 په غاڙه شي. (۱۰) هغه ته ڇي د ڇه ڇيز ضرورت وي نو په
 خوشحالي سره او د زڙه د اخلاصه پي ورکري، نو مالڪ
 خدائ به تاسو له په هر ڪار کبني برکت درکوي. (۱۱) په مخ
 د زمڪي به همپشه غريبانان خلق موجود وي، نو زه تاسو له
 حڪم درکوم ڇي د خپلو بني اسرائيلو د مدد نه لاس مه نيسي.

د نوکرانو آزادول

۱۲) که یو عبرانے سرے یا بنخه خپل خان په تاسو باندې د غلام یا وینځې په توگه خرڅ کړی، نو چې هغوی شپږ کاله ستاسو خدمت وکړی نو د هغې نه پس هغوی آزاد کړئ. کله چې اووم کال راشی، نو هغوی به خامخا پرېږدئ چې لاړ شی. ۱۳) کله چې تاسو هغوی آزادوئ، نو تش لاس یې مه لېږئ. ۱۴) چې مالک خدای تاسو له کوم برکت درکړې وی نو د خپلو گډو، غلې او د انگورو لنگری نه ډېر څه ورکړئ. ۱۵) هغه راپه یاد کړئ چې تاسو په مصر کېني غلامان وئ او مالک خدای خپل خدای پاک تاسو آزاد کړئ، نو ځکه زه تاسو له دا حکم درکوم. ۱۶) خو کېدے شی چې ستاسو غلام ونه غواړی چې لاړ شی، او هغه ستاسو او ستاسو خاندان سره مینه کوی او د هغه ډپاره ستاسو سره پاتې کېدل بنه وی. ۱۷) نو د خپل کور دروازې ته هغه بوځی او هلته د هغه غوږ سورے کړئ، نو هغه به ټول عمر ستاسو غلام وی. د خپلې وینځې سره هم دغه شان سلوک کوئ. ۱۸) کله چې تاسو یو غلام آزادوئ نو خفه کېږئ مه، ځکه چې آخر هغه هم د یو مزدور په نیم قیمت شپږ کاله ستاسو خدمت کړے دے. هم دغه شان کوئ، نو مالک خدای ستاسو خدای پاک به په هر کار کېني تاسو له برکت درکوی.

د څاروو وپرومبے پېدا شوے بچے

۱۹) د خپل څاروی یا گډې هر یو وپرومبے تر بچے مالک خدای ستاسو خدای پاک ډپاره بېل کړئ، د دې څاروو نه یو

هم د کار دپاره مه استعمالوئ او د دې گډو نه وړي مه کت
 کوئ. (۲۰) تاسو، او ستاسو خاندان به هر کال د عبادت په يو
 خائ کبني د مالک خدائ په حضور کبني دا خورئ. (۲۱)
 خو که په يو خناور کبني خه عيب وي، که هغه گډ وي،
 روند يا خه بل غټ نقص په کبني وي، نو تاسو به هغه مالک
 خدائ خپل خدائ پاک ته نه قرباني کوئ. (۲۲) داسي خناور
 تاسو په خپل کور کبني خوړي شي، ستاسو هر يو کس، که
 پاک وي يا ناپاک، نو دا خوړلې شي، لکه څنگه چې تاسو
 هوسي يا غرځي خورئ. (۲۳) خو د دې وينه د خوراک دپاره
 مه استعمالوئ، او خامخا يې د اوبو په شان په زمکه تويوئ.

د فسحي اختر

۱۶ (۱) د ايب په مياشت کبني د فسحي اختر کولو سره
 د مالک خدائ خپل خدائ پاک درناوي کوئ، دا هغه
 مياشت وه چې مالک خدائ ستاسو خدائ پاک تاسو د
 مصر نه د شپي راوويستلئ. (۲) د مالک خدائ خپل خدائ
 پاک د فسحي اختر د قرباني دپاره هلته خپل يو گډ يا يو
 خاړو حلال کړئ کوم خائ چې هغه د خپل نوم د درناوي
 دپاره خوښ کړي وي. (۳) کله چې تاسو دا خوراک
 وخورئ، نو خمبیره شوې روتي به نه خورئ. اووه ورځي به
 تاسو پتيره روتي خورئ، هم هغه شان لکه څنگه چې تاسو د
 مصر نه په تيزي سره راووتلئ. دا روتي خورئ او د دې نوم
 به د تکليفونو روتي وي، چې تر کومې پورې تاسو ژوندي يئ
 نو ستاسو به هغه ورځ ياده وي چې د مصر ملک نه راوتلئ.
 (۴) اووه ورځي به ستاسو په ملک کبني د هيچا په کور

کڀني خمبیره نه وي، او د وږومبي ورځي په ماښام د حلال

شوی ځناور غوښه به هم په هغه شپه خوړلې شي. (۵) - (۶)

د فسحي د اختر ځناور د عبادت په هغه يو ځای کښي

حلالوي، د هغه ملک په بل يو ځای کښي هم نه، کوم چې مالک خدای ستاسو خدای پاک يې تاسو له درکوي. تاسو

داسې د نمرپرېواتو په وخت کښي کوي، د ورځي په دې

وخت کښي چې کله تاسو د مصر نه ووتلي. (۷) غوښه

ويشوي او د عبادت په هغه يو ځای کښي يې وخورئ، او په

ورپسې سحر واپس کور ته راشي. (۸) ورپسې شپږ ورځي به

تاسو پتيره روتي خورئ او په اوومه ورځ د مالک خدای خپل

خدای پاک د عبادت دپاره راغونډ شي او په هغه ورځ کار مه

کوي.

د لَو کولو اختر

(۹) چې تاسو د فصل رېبل شروع کړئ نو د هغه وخت نه

اووه هفتي وشمېرئ، (۱۰) او بيا د مالک خدای ستاسو

خدای پاک درناوی دپاره د لَو کولو اختر وکړئ، هغه چې

کوم برکت درکړي دې د هغې په مطابق هغه له يوه

رضاکارانه نذرانه راوړئ. (۱۱) د مالک خدای په حضور

کښي تاسو سره د خپلو بچو، ستاسو نوکرانو، ليويانو،

مسافرو، يتيمانانو او د هغه کونډو سره خوشحاله شي چې

ستاسو په ښارونو کښي اوسېږي. د عبادت په هغه يو ځای

کښي هم دغه شان کوي. (۱۲) گوري چې په دې حکمونو

باندې عمل وکړئ، دا خبره مه هېرئ چې تاسو په مصر

کښي غلامان وي.

د جونگرو اختر

١٣) چې تاسو خپل ټول فصل راټول کړئ او خپل ټول انگور په لنگری کښې نچور کړئ، نو اووه ورځې د جونگرو اختر کوئ. ١٤) تاسو د خپلو بچو سره، خپلو نوکرانو او د لیویانو، مسافرو، یتیمانانو او د هغه کونډو سره د دې نه خوند واخلي چې ستاسو په ښارونو کښې اوسېږی. ١٥) مالک خدای ستاسو خدای پاک چې کوم خای خوبش کړی وی نو په هغه خای کښې اووه ورځې اختر وکړئ. خوشحاله اوسئ، ځکه چې مالک خدای ستاسو فصل او ستاسو کار له برکت ورکړی دی. ١٦) ستاسو د قوم ټول سړی به په کال کښې درې ځل د مالک خدای عبادت دپاره هغه یو خای ته یعنې د فسحې اختر، د لو کولو اختر او د جونگرو اختر دپاره راځی. او یو سړی به هم مالک خدای له خالی لاسونه نه راځی، ١٧) او د هر چا چې څومره وس وی، نو هغه به د هم هغه برکت په مطابق هدیه ورکوی څومره چې مالک خدای خپل خدای پاک هغه له ورکړی وی.

قاضیان

١٨) په هر یو ښار کښې چې مالک خدای ستاسو خدای پاک یې درکوی په هغې کښې قاضیان او نور آفسران مقرر کړئ. دا سړی به د چا د طرفداری نه بغیر فېصلې کوی. ١٩) هغوی به په خپلو فېصلو کښې د بې انصافی نه کار نه اخلی، او رشوت دې نه اخلی، ځکه چې رشوت هوبسیار خلق رندوی او د صادقانو په خبرو کښې چالاکی پیدا کوی. ٢٠)

همپشه عدل او انصاف کونکی اوسئ، نو چي هغه مُلک
قبضه کړئ چي مالک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يې تاسو له
درکوي او هلته اوسېږئ. ﴿٢١﴾ کله چي تاسو مالک خُدائ
خپل خُدائ پاک دپاره يوه قربان گاه جوړوئ، نو د هغي په
څنگ کبني د لرگي د اشيري بُت ستنه مه ودرئ. ﴿٢٢﴾ او د
بُت پرستي دپاره د کاني ستنه مه ودرئ، مالک خُدائ د دې
څيزونو نه نفرت کوي.

١٧ ﴿١﴾ مالک خُدائ ستاسو خُدائ پاک ته داسي يو
څاروي يا گډ هم مه قرباني کوي چي څه عيب په کبني وي،
مالک خُدائ د دې کار نه نفرت کوي. ﴿٢﴾ که تاسو واورئ
چي ستاسو په يو ښار کبني څه سپرو يا ښځو د مالک خُدائ
خلاف گناه کړي ده او د هغه سره کړي لوظ يې مات کړي
دې ﴿٣﴾ چي هغوي د نورو معبودانو، د نمر، سپورمي، يا د
ستورو عبادت او خدمت يې کړي وي او د مالک خُدائ د
حُکم مخالفت يې کړي وي، ﴿٤﴾ نو که داسي يو خبر
واورئ، نو د هغي پوره پته ولگوئ. که دا رښتيا وي چي په
بني اسرائيلو کبني داسي گنده کار شوې وي، ﴿٥﴾ نو هغه
کس د ښار نه بهر بوځي او سنگسار يې کړي. ﴿٦﴾ په هغه
وخت کبني به هغه وژلې شي چي دوه يا د دوو نه زيات
گواهان د هغه خلاف گواهي ورکړي، خو که صرف يو گواه
وي نو هغه به نه شي وژلې. ﴿٧﴾ ورومبي کاني به گواهان
ورولي او بيا به يې باقي نور خلق سنگسار کړي، چي ستاسو
نه دا بدې لري شي. ﴿٨﴾ که داسي لانجې وي چي د هغي
فېصله کول د هغه ځاي د قاضيانو دپاره گران وي، لکه د

جائیداد حقونو یا د چا د زخمی کېدلو لانجې یا چې په قصد سره یا په غلطۍ سره د قتل په مینځ کېنې فرق کول وی، نو چې داسې وشي، نو د عبادت هغه یو ځای ته لاړ شی چې مالک خدای ستاسو خدای پاک خوښ کړی وی، (۹) او خپله لانجه د لیوی قبیلې امامانو ته او په هغه وخت کېنې چې کوم قاضی حاضر وی هغوی ته یې پیش کړی، نو هغوی پرېږدی چې هغه لانجه فېصله کړی. (۱۰) هغوی به خپله فېصله وکړی او چې هغوی تاسو ته څنگه وائی نو تاسو به هم هغه شان کوئ. (۱۱) د هغوی فېصله ومنی او چې د کوم قانون پوره وضاحت درته وکړی نو په هغې عمل وکړی. (۱۲) هر څوک چې دا جرأت وکړی او چې د قاضی یا د امام دا فېصله ونه منی نو هغه دې خامخا ووژلې شی، چې د بنی اسرائیلو نه دا گنده کار ختم شی. (۱۳) نو هر څوک چې د دې نه خبر شی نو وبه یرېزی او د عدالت فېصلې به منی.

د بادشاه په حقله اصول

(۱۴) کله چې تاسو هغه ملک ونیسئ چې مالک خدای ستاسو خدای پاک یې تاسو له درکوی او تاسو هلته اوسېږئ، نو تاسو به ووايي چې ستاسو نه گېرچاپېره قومونو په شان تاسو ته هم د یو بادشاه ضرورت دی. (۱۵) گورئ، کوم سرې چې د بادشاهی دپاره تاسو غوره کوئ نو چې هغه مالک خدای هم غوره کړی وی. نو په کار دی چې هغه ستاسو د خپل قوم نه وی، یو مسافر خپل بادشاه مۀ جوړوی. (۱۶) هغه بادشاه به د ځان دپاره ډېر آسونه نۀ ساتی او هغه دې خلق مصر ته نۀ لېږی چې آسونه په پېسو واخلي، ځکه چې مالک

خُدائ فرمائيلى دى چې د هغه خلق به هيڅكله واپس هلته نه
 ځي. (۱۷) د بادشاه دې ډېرې بسځې نه وى، ځكه چې دا به
 هغه د مالِك خُدائ نه واپروى، او هغه دې خپل ځان په سپينو
 زرو يا سرو زرو نه مالداره كوى. (۱۸) كله چې هغه د
 بادشاهى په تخت كېښې، نو هغه به د خپل ځان ډپاره د دې
 قانون يو نقل وليكى، دا كار به د ليوى قبيلې د امامانو په
 وړاندې كېږي. (۱۹) هغه به دا كتاب د ځان سره نزدې ساتي
 او ټول عمر به يې وائى، چې د مالِك خُدائ نه ډرېدل زده
 كړي او په وفادارى سره به په هغه هر څه باندې عمل كوى
 چې په دې كتاب كېښې يې حُكم راغلى دى. (۲۰) نو هغه به
 خپل ځان د خپلو خلقو نه اوچت نه گڼي او د مالِك خُدائ د
 حُكومونو نافرمانى به نه كوى. نو هغه به ډېر وخت پورې
 حكومت وكړي او د هغه اولاد به ډېره موده په بنى اسرائيلو
 باندې بادشاهى وكړي.

د امامانو برخه

۱۸ (۱) د ليوى قبيلې هېچا ته به هم په زمكه كېښې حصه
 نه ملاوېږي، نه امامانو ته او نه يې نورو خلقو ته، د دې په
 ځاى هغوى به په هغه نذرانو او قربانو ژوند تېروى كومې چې
 مالِك خُدائ ته وركولې شى. (۲) د هغوى به خپل هېڅ
 ميراث نه وى، لكه چې نورې قبيلې يې لري، لكه څنگه چې
 مالِك خُدائ وعده كړې ده چې مالِك خُدائ به په خپله د
 هغوى ميراث وى. (۳) كله هم چې يو څاروې يا گډ قربانى
 كېږي، امام له به د دې اوږه، ژامه او دنننى اندامونه وركولې

شى. (۴) هغوى به د دې خيزونو نه وړومبى برخه اخلى يعنې
د غلې، ميو، د زيتونو تېلو او ستاسو د گڼو د وړو نه. (۵)
مالک خُداى ستاسو د ټولو قبيلو نه د ليوى قبيله خوښه کړه
چې د امامانو په توگه همپشه د هغه خدمت وکړى. (۶) هر
يو ليوې چې وغواړى نو هغه د بنى اسرائيلو د هر يو ښار نه
د عبادت هغه يو خائ ته راتلې شى (۷) او هلته د يو امام په
توگه د مالک خُداى خپل خُداى پاک خدمت کولې شى، لکه
د نورو ليويانو په شان کوم چې هلته خدمت کوى. (۸) د
نورو امامانو په شان به هغه ته هم هغه هومره خوراک
ملاوېږدى او د هغه خاندان چې خه هم ورلېږدى نو هغه د خان
دياره کېښودې شى.

د غېرو قومونو د رسمونو خلاف خبردارى

(۹) کله چې تاسو هغه ملک ته ورننوځئ چې مالک خُداى
ستاسو خُداى پاک يې تاسو له درکوى، نو چې هلته کوم
قومونه دى د هغوى په غلطو رواجونو پسې مه ځئ. (۱۰)
ستاسو په مينځ کېنې دې داسې کس نه وى چې خپل بچى په
اور کېنې قربانى کوى، او خپل خلق مه پرېږدئ چې د غېرو
په خبرو عمل وکړى، يا فال وگورى يا په منتر پسې وگرځى
يا تعويد استعمال کړى، د ښاپېرو په ذريعه کار وکړى
او هغوى مه پرېږدئ چې د مړو روحونو سره مشورې وکړى.
(۱۱) مالک خُداى ستاسو خُداى پاک د هغه خلقو نه کرکه
کوى څوک چې دا حرام کارونه کوى، نو ځکه مالک خُداى
به هغه قومونه وشړى چې تاسو مخ په وړاندې ځئ. (۱۲) د
مالک خُداى سره پوره وفادار اوسئ.

د یو پیغمبر د رالپړلو وعده

۱۳) بیا موسیٰ وفرمائیل، ”په هغه مُلک کښې، کوم چې زر
 تاسو قبضه کړئ، خلق د غېبو خبرې کوونکو او فالونو
 کتونکو په نصیحت عمل کوی، خو مالک خدای ستاسو
 خدای پاک اجازت نه درکوی چې تاسو داسې وکړئ. ۱۵)

خو هغه به تاسو له زما په شان یو پیغمبر راولپری چې هغه به
 ستاسو د خپلو خلقو نه وی او تاسو به د هغه تابعداری کوئ.

۱۶) په کومه ورځ چې تاسو د سینا غره سره راغونډ وئ،
 تاسو زاری وکړه چې مونږ نه غواړو چې د مالک خدای
 خبرې بیا واورو یا د جلال شغلي وگورو، ځکه چې تاسو
 یربدلی چې مړه به شی. ۱۷) نو مالک خدای ما ته وفرمائیل
 چې هغوی صحیح سوال کړی دے. ۱۸) زه به هغوی له د
 هغوی د خپلو خلقو نه ستا په شان یو پیغمبر ورولپرم، زه به
 هغه ته وښایم چې هغه به څه وائی او زه چې کوم حکم
 ورکوم نو هم هغه شان به یې خلقو ته ورسوی. ۱۹) هغه به
 زما په نوم خبرې کوی او هر څوک چې د هغه د منلو نه
 انکار وکړی نو سزا به ورکړم. ۲۰) خو چې کله ما حکم نه
 وی ورکړی او یو پیغمبر دا جرأت وکړی چې زما په نوم
 پیغام ورکړی، نو خامخا به وژلے شی او هغه پیغمبر به هم
 وژلے شی چې د نورو معبودانو په نوم خبرې کوی. ۲۱)

مونږ څنگه دا وئیلے شو چې د یو پیغمبر پیغام د مالک
 خدای نه دے؟ ۲۲) که یو پیغمبر د مالک خدای په نوم
 خبرې وکړی او چې کومه خبره یې کړې وی او رښتیا نه
 شی، نو بیا دا د مالک خدای پیغام نه دے. هغه پیغمبر په
 خپل اختیار خبرې کړې دی او تاسو له په کار دی چې د هغه

د پناه بنارونه

۱۹

١) كله چې مالک خدائ ستاسو خدائ پاک هغه خلق تباہ کړی چې زمکه یې تاسو له درکوی او چې د هغوی بنارونه او کورونه ونیسی او هلته اوسپړی، ٢) - ٣) نو هغه علاقه په درېو حصو کښې تقسیم کړی، چې په هره یوه حصه کښې یې داسې بنار وی چې تلل ورته آسان وی. نو چې څوک یو بل کس ووژنی نو د پناه دپاره د دې نه یو بنار ته تښتېدلې شی. ٤) که څوک یو کس په غلطۍ سره ووژنی چې هغه یې دشمن نه وی، نو هغه د دې بنارونو نه یو بنار ته تښتېدلې شی چې بچ شی. ٥) که دوه سپری د لرگو وهلو دپاره ځنگل ته لاړ شی او د هغوی نه یو کس یوه ونه وهی او تېر د لاسکی نه ووځی او هغه بل کس ووژنی، نو د پناه دپاره د دې بنارونو نه یو ته تښتېدلې شی. ٦) خو که صرف یو بنار وې او هغې ته فاصله هم پوره وې، نو کېدې شی چې د هغه کس بدل اخستونکی خپلوان یې ونیسی او په غصه کښې یو بېگناه گاونډی ووژنی. خو په غلطۍ سره هغه خپل گاونډی مړ کړو چې دشمن یې نه وو. ٧) نو ځکه زه حکم درکوم چې درې بنارونه بېل کړی. ٨) كله چې مالک خدائ ستاسو خدائ پاک ستاسو علاقه پراخه کړی، لکه څنگه چې هغه ستاسو پلار نیکه ته فرمائیلى دی او هغه ټول ملک درکړی چې هغه یې وعده کړې ده، ٩) بیا تاسو درې نور بنارونه خوښ کړی. که تاسو هغه هر څه کوئ چې نن یې زه

حُكْمِ دَرَكُومِ اَوْ دَ مَالِكِ خُدَائِ خَيْلِ خُدَائِ پَاكِ سَرِهَ مِينِه
 كُوئِ اَوْ دَ هَغَةُ دَ اَصُولُو پِهَ مَطَابِقِ ژَوْنِدِ تَبْرُوئِ نُو هَغِهَ بَهَ تَاسُو
 لِهَ دَا مُلْكِ دَرَكْرِی. ﴿١٠﴾ هَمَ دَغِهَ شَانِ وَكْرِئِ، نُو چِی بِي گِنَاهِ
 خَلْقِ نُهُ مَرِی اَوْ دَ هَغُوئِ دَ وَژَلُو گِنَاهِ سَتَاسُو پِهَ غَاړِهَ نُهُ وِی،
 پِهَ هَغِهَ مُلْكِ كَبْنِي چِی مَالِكِ خُدَائِ يِي تَاسُو لِهَ دَرَكُوی. ﴿١١﴾
 خُو كُهُ يُو كَسِ دَ خَيْلِ گَاوَنَدِي سَرِهَ دَشْمَنِي وِی اَوْ قَصْدًا پِهَ
 هَغُهُ حَمَلِهَ وَكْرِی اَوْ وِی وَژْنِي اَوْ بِيَا دَ پِنَاهِ دِپَاړِهَ دَ دِی
 بِنَارُونُو نِهَ يُو بِنَارِ تِهَ وَتَبْنَتِي، ﴿١٢﴾ نُو پِهَ دَاسِي حَالَتِ كَبْنِي
 دِی دَ هَغُهُ دَ بِنَارِ مَشْرَانِ هَغِهَ رَاوِغَاړِي اَوْ دَ هَغِهَ كَسِ
 خَيْلَوَانُو تِهَ دِی پِهَ حَوَالِهَ كَرِي كُومِ چِی دَ قَتْلِ دَ بَدَلِ اَخْسَتَلُو
 خَوَاشِ كُوی، نُو چِی هَغُوئِ يِي وَوژْنِي. ﴿١٣﴾ پِهَ هَغُهُ هِيخِ رَحْمِ
 مُهُ كُوئِ. اَوْ بِنِي اِسْرَائِيلِ دَ بِي گِنَاهِ وِينِي تَوْتِيدَلُو نِهَ پَاكِ كَرِي،
 نُو پِهَ دِی سَرِهَ بَهَ سَتَاسُو هَرِ يُو كَارِ سَمِ وِی.

پخوانی پولې

﴿١٤﴾ دَ خَيْلِ گَاوَنَدِي دَ جَائِدَادِ دَ حُدِ كَانِي مُهُ بِي خَايِهَ كُوئِ،
 كُومِ چِی دَ مَخْكَبْنِي نِهَ پِهَ هَغِهَ مُلْكِ كَبْنِي لِكْبَدَلِي وِی چِی
 مَالِكِ خُدَائِ سَتَاسُو خُدَائِ پَاكِ يِي تَاسُو لِهَ دَرَكُوی.

د گواهانو په حقله قانون

﴿١٥﴾ دَ يُو سَرِي مَجْرَمِ ثَابِتُولُو دِپَاړِهَ بَهَ يُو گَوَاہِ كَافِي نُهُ وِی،
 بَلَكِي دَ هَغُهُ مَجْرَمِ ثَابِتُولُو دِپَاړِهَ بَهَ دَ دُوو يَا دَرَبُو گَوَاہَانُو پېشِ
 كُولِ لَازِمِي وِی. ﴿١٦﴾ كُهُ خُوكِ دَ دَرُوغُو اِلْزَامِ پِهَ وَجِهَ بَلِ
 كَسِ تِهَ نَقْصَانِ رَسُولُو كُوشَشِ وَكْرِی، ﴿١٧﴾ نُو دَوَاړِهَ بَهَ دَ
 عِبَادَتِ هَغِهَ يُو خَائِ تِهَ خِي اَوْ دَ هَغِهَ وَخْتِ مَقْرَرِ شُوِي

قاضيان او امامان به د هغوى فېصله وکړی. (۱۸) قاضيان به د دې معاملې پوره معلومات وکړی، او که چا په خپل اسرائیلي باندې د دروغو الزام لگولې وی، (۱۹) هغه ته به هغه سزا ملاوېږي چې د خه اراده چې پي د بل دپاره لرله. نو داسې به تاسو د دې بدې نه خلاص شئ. (۲۰) بيا به هر يو کس خبر شي چې خه و شول، هغوى به ویرېږي او هيڅ څوک به هم بيا داسې بد عمل نه کوي. (۲۱) په داسې معاملو کېنې هيڅ رحم مه کوئ، د ژوند په بدل کېنې به د ژوند سزا وی، د سترگې په بدل کېنې د سترگې، د غاښ په بدل کېنې د غاښ، د لاس په بدل کېنې د لاس، پښې په بدل کېنې به د پښې سزا وی.

د جنگ په حقله قانون

۲۰ (۱) کله چې تاسو د خپلو دشمنانو خلاف جنگ له ځي او تاسو وگورئ چې د هغوى جنگي گاپي، آسونه او لښکر ستاسو نه زيات وی، نو د هغوى نه مه یرېږئ. مالک خدائ ستاسو خدائ پاک به ستاسو مل وی، چا چې د مصر ملک نه راوويستلی. (۲) د هغې نه مخکېنې چې تاسو جنگ شروع کړئ، يو امام دې وړاندې راشي او لښکر ته دې ووايي، (۳) اے بنی اسرائیلو. واورئ، نن تاسو جنگ له روان یئ. مه بې زړه کېږئ، مه یرېږئ، مه بې حوصلې کېږئ او نه چې وارخطا شئ. (۴) مالک خدائ ستاسو خدائ پاک ستاسو مل دے، هغه به ستاسو د دشمنانو خلاف جنگ کوي او فتح به درکړي. (۵) بيا به آفسران په خپل تقرير کېنې

فوجيانو ته ووائی، په تاسو کښې داسې څوک شته چې کور
يې جوړ کړې وی، خو وقف کړې يې نه وی؟ که داسې
څوک وی، نو هغه دې کور ته لاړ شی. که هغه په جنگ کښې
ووژلې شی، نو بل څوک به د هغه کور وقف کړی. (۶) دلته
داسې يو سرې شته، چې هغه د انگورو باغ گرلې وی، خو
دا موقع ورته نه وی ملاو شوی چې انگور ترې نه راټول
کړی؟ که داسې څوک وی، نو هغه دې کور ته لاړ شی. که
هغه په جنگ کښې ووژلې شی، نو بل څوک به د هغه په ميو
مزې وکړی. (۷) دلته داسې څوک شته، چې کوژدن يې کړې
وی؟ که داسې څوک وی، نو هغه دې کور ته لاړ شی. گنې،
که هغه په جنگ کښې ووژلې شی، نو بل څوک به د هغه د
کوژدن شوې ښځې سره واده وکړی. (۸) آفسران به سرو ته
دا هم ووائی، دلته داسې يو سرې شته، چې هغه یريری يا يې
زړه بائيللې وی؟ که داسې څوک وی، نو هغه دې کور ته لاړ
شی. گنې، هغه به د خپل ځان په شان د نورو ملگرو زړونه
هم کمزوری کړی. (۹) کله چې آفسران د لښکر سره خپلې
خبرې خلاصې کړی، نو د هرې قبيلې دپاره به مشران خوښ
کړې شی. (۱۰) کله چې تاسو په يو ښار باندې حمله کوئ،
نو ورومبه هغه خلقو ته د تسليمېدو موقع ورکړئ. (۱۱) که
هغوی دروازې کولو او کړی او تسليم شی، نو هغوی به ټول
ستاسو غلامان وی او ستاسو دپاره به بېگار کوی. (۱۲) خو
که د هغه ښار خلق تسليم نه شی او جنگ خوښ کړی، نو د
خپل لښکر سره يې محاصره کړئ. (۱۳) نو کله چې مالک
خداي ستاسو خداي پاک وکړی چې تاسو هغه ښار قبضه
کړئ، نو په دې کښې ټول سړی ووژنئ. (۱۴) خو هغه ښځې،
ماشومان، څاروی او چې په ښار کښې نور هر څه وی هغه د

خَان دِپاره اِخستے شیء. تاسو د خپلو دشمنانو هر څيز استعمالولې شیء. مالک خُدائِ دا تاسو له درکړې دى. (۱۵)

تاسو به د هغه بِنارونو سره داسې کار وکړئ کوم چې د هغه مُلک نه لرې دى چرته به چې تاسو اوسېږئ. (۱۶) خو کله چې تاسو د هغه مُلک بِنارونه قبضه کړئ چې مالک خُدائِ ستاسو خُدائِ پاک يې تاسو له درکوى، نو هر يو کس ووژئ.

(۱۷) دا ټول خلق تباہ کړئ يعنې حَتیان، اموريان، کنعانيان، فرزبان، حويان او ييوسيان، لکه څنگه چې مالک خُدائِ د دې حُکم درکړې دى. (۱۸) دا خلق ووژئ، نو هغوى به تاسو د مالک خُدائِ خِلاف گناهگار نه کړي چې تاسو ته هغه ټول بد عملونه وبنائى چې هغوى يې د خپلو معبودانو په عبادت کېښې کوى. (۱۹) کله چې تاسو د يو بِنار د قبضه کولو کوشش کوئ، نو د هغه خائِ مېوه دارې ونې مه پرې کوئ، اگر چې محاصره د پېر وخت پورې اوږده هم شى.

مېوه يې خورئ، خو ونې مه تباہ کوئ، ځکه چې ونې ستاسو دشمنانې نه دى. (۲۰) تاسو هغه هره ونه راماتولې شى کومه چې مېوه نه نيسي او د بِنار د قبضه کېدو پورې تاسو هغه د محاصرې د دېوالونو دپاره استعمالولې شى.

نامعلومه قتل

۲۱ (۱) که په يو پټي کېښې يو قتل شوې کس وموندې شى په هغه مُلک کېښې چې مالک خُدائِ ستاسو خُدائِ پاک يې تاسو له درکوى او تاسو ته پته نه وى چې چا وژلې دى، نو ستاسو مشران او قاضيان به لار شى او چې چرته هغه مړې موندلې شوې وى نو د هغه خائِ نه به د ټولو

نزدې ښارونو فاصله معلومه كړې. (۳) نو چې چرته مړې
 موندلې شوې وى د هغه نزدې ښار مشران به يوه سخی
 خوبښه كړى چې هيڅ كار ترې نه نه وى اخستې شوې او نه
 يې جغ رابښكلې وى. (۴) هغوى به دا يوې بهېدونكې ولې ته
 كوزه كړى چې د هغه خائ زمكه هيڅكله نه يوې شوې وى
 او نه كړلې شوې وى او هغوى به هلته د دې سخی خپت
 مات كړى. (۵) د ليوى قبيلې امامان به هم هلته لار شى،
 ځكه چې هغوى به هره هغه لانجه فېصله كوى چې د ظلم او
 زياتى سره يې تعلق وى. مالک خدائ ستاسو خدائ پاك
 هغوى د خپل خدمت دپاره خوبښ كړى دى او چې د هغه په
 نوم بركتونه وغواړى. (۶) بيا چې چرته هغه قتل شوې كس
 موندلې شوې وى هغې ته د نزدې ښار ټول مشران به په هغه
 سخی باندې خپل لاسونه ووينځي، (۷) او هغوى دې ووائى
 چې، مونږ دا كس نه دې وژلې او مونږ ته پته نشته چې دا
 قتل چا كړې دې. (۸) اې مالکه خدایه، خپل خلق
 اسرائیلیان معاف كړه څوك دې چې تا د مصر نه آزاد كړل.
 مونږ معاف كړه او د يو بې گناه كس د قتل ذمه وارى زمونږ
 په غاړه مه اچوه. (۹) چې هغه څه وكړئ چې مالک خدائ
 يې غواړى، نو د قتل ذمه وارى به ستاسو په غاړه نه وى.

په جنگ كښې نيولې شوې ښځې سره واده كول

(۱۰) كله چې تاسو د خپلو دشمنانو خلاف جنگ له لار شئ
 او مالک خدائ ستاسو خدائ پاك تاسو په هغوى زورور
 كړى او څه كسان ترې نه قېديان كړئ، (۱۱) كېدې شى چې
 تاسو په هغوى كښې يوه ښائسته ښځه وگورئ چې ستاسو

خوبنه شی او ورسره واده کول وغواړئ. (۱۲) هغه خپل کور ته بوځی، هلته به خپل سر کل کړی، نوکونه به پرې کړی، (۱۳) او خپلې جامې به بدلې کړی. هغه به ستاسو په کور کښې ایساره شی او خپل مور پلار پسې به یوه میاشت وژاړی، د هغې نه پس، هغه واده کولای شی. (۱۴) وروستو، که تاسو د هغې سره خوشحاله نه یئ، نو تاسو یې پرېښودئ شی او چې چرته وغواړی نو هلته دې لاره شی. ځکه چې تاسو د هغې بې عزتی کړې ده، نو تاسو د هغې سره د یوې وینځې په شان سلوک نه شی کولای او نه یې خرڅولای شی.

د مشري زوی حقونه

(۱۵) که د یو سړی دوه ښځې وی او هغه د یوې سره مینه کوی او د بلې سره نه کوی او د دواړو نه یې زامن پیدا شی، خو ورومبې زوی یې د هغې ښځې نه وی چې د کومې سره مینه نه کوی، (۱۶) کله چې هغه سرې خپل جائیداد تقسیموی نو هغه دې د خپلې خوښې ښځې زوی له د مشري زوی حق نه ورکوی. (۱۷) چې د کومې ښځې سره مینه نه کوی خو د هغې زوی مشر دے نو هغه له به یو په دوه برخه ورکوی. مشر زوی د خپل پلار د طاقت ورومبې ښه وی. هغه د مشري حق لری.

یو نافرمانه زوی

(۱۸) که د چا زوی ضدی یا سرکشه وی، یو زوی چې د خپل مور پلار فرمانبرداری نه کوی، تر دې پورې چې هغوی سزا هم ورکړی، (۱۹) د هغه مور پلار دې هغه د ښار مشرانو له

راولی چرتہ چي هغه اوسيري او په هغه دې فېصله وکړي
 شي. ﴿٢٠﴾ هغوي دې مشرانو ته داسې ووائي، ”زمونږ زوي
 ضدي او سرکشه دے او زمونږ خبره نه مني، هغه فضول
 خرچه او شرابي دے.“ ﴿٢١﴾ نو د بنار سړي دې هغه سنگسار
 کړي چې مړ شي. نو تاسو به د دې بدکاري نه خلاص شي.
 په بني اسرائيلو کبني به ټول خلق د دې نه خبر شي او وبه
 یريری.

د مړي سمبالول

﴿٢٢﴾ که د يو جرم په وجه څوک وژلے شوے وي او د هغه
 لاش په يوه ونه کبني ځورند وي، ﴿٢٣﴾ نو هغه دې د شپې هلته
 نه شي پرېښودلے. هغه دې خامخا هم په هغه ورغ بنخ کړي
 شي، ځکه چې يو داسې مړے چې په ونه کبني ځورند وي
 هغه په ملک باندې د خدائ پاک لعنت راوولي. هغه مړے بنخ
 کړي، نو تاسو به هغه ملک پليت نه کړي چې مالک خدائ
 ستاسو خدائ پاک يې تاسو له په ميراث کبني درکوي.

٢٢ ﴿٢٤﴾ که تاسو وگورئ چې ستاسو د اسرائيلي ورور
 غوا يا گدې لار غلطه کړې وي، نو هغه هم داسې مه پرېږدئ،
 او خپل مالک له يې واپس ورولي. ﴿٢٥﴾ خو که د دې مالک
 لرې اوسيري يا که تاسو ته پته نه وي چې دا د چا ده، نو د
 ځان سره يې خپل کور ته بوځي. کله يې چې مالک لټولو له
 راشي، نو هغه له يې ورکړي. ﴿٢٦﴾ کله چې تاسو خر، د کپړې
 ټکره، يا بل څه ومومي چې ستاسو د اسرائيلي ورور نه ورک
 شوې وي نو تاسو هم دغه شان کوئ. د چا سره مدد کولو نه

لاس مہ نیسے. (۴) کہ ستاسو د اسرائیلی ورور خر یا غوا پہ
 لارہ کبني غورزبدلې وی، نو هغه هم داسې مہ پرېږدئ، د هغه
 ځناور په پاڅولو کبني د هغه مدد وکړئ. (۵) بنځي دې د
 سرو جامې نه اچوی او سړی دې د بنځو جامې نه اغوندي،
 مالک خدای ستاسو خدای پاک د هغه خلقو نه کرکه کوی
 څوک چې داسې کارونه کوی. (۶) که چرې تاسو په یوه ونه
 کبني یا په زمکه باندې د مارغانو جاله ووينئ چې مرغی په
 هغو باندې یا د خپلو بچو سره ناسته وی، نو تاسو به دا
 مرغی نه رانیسئ. (۷) تاسو د مرغو هغه واره بچی رانیولے
 شی، خو مرغی به یې پرېږدئ چې لاره شی، نو تاسو به یو
 اوږد او خوشحاله ژوند تېر کړئ. (۸) کله چې تاسو یو نوے
 کور جوړ کړئ، نو گورئ چې د چت د غاړې نه گېرچاپېره
 یو پرده وال ورله جوړ کړئ. که څوک ترې نه راوغورزېږی او
 مړ شی نو ذمه واری به یې ستاسو په غاړه نه وی. (۹) که په
 یو پتی کبني انگور وگرئ نو بل څه فصل ورسره مہ گړئ
 گني دواړه به نه شی خوړلے. (۱۰) غویے او خر تاسو په یو
 جغ کبني د یوې کولو دپاره مہ اچوی. (۱۱) داسې جامې مہ
 اغوندي چې په یو ځای د تاو شوې وړی او د کتان نه جوړې
 وی. (۱۲) د خپلو جامو په څلورو گوتونو پورې د مزو زوندي
 وگنډئ.

بدنامه شوې ناوې

(۱۳) که یو سرے یوه بنځه واده کړی او ورسره ځملي او
 وروستو یې هغه خوبه نه شی، (۱۴) او د هغې خلاف داسې
 دروغ ووائی چې ما واده کړه خو چې کله ورسره ځملاستم

نو ما ته پته ولگېده چې هغه زما نه مخکېني د بل سړي سره
 ملاسته وه. (١٥) که داسې وشي، نو د جيني مور او پلار دې د
 بنار مشرانو له د جرگې په وخت دا ثبوت راوړي چې هغه
 جيني هيڅکله هم د يو سړي سره نه وه ملاسته. (١٦) د هغې
 پلار به مشرانو ته ووائی، ”ما خپله لور دې سړي له ورکړه
 چې واده يې کړی، خو اوس د هغه خوبنه نه ده. (١٧) هغه د
 دې خلاف دا دروغ وائی چې کله ما ورسره واده وکړو نو
 هغه د مخکېني نه د بل سړي سره ملاسته وه خو ثبوت دا
 دے چې زما لور صفا وه، د واده د کت په څادر باندې تاسو
 د وينې دا داغونه وگورئ.“ (١٨) نو د بنار مشران به د هغې
 خاوند بوځي او سزا به ورکړي. (١٩) هغوی دې هغه سل د
 سپينو زرو سيکې جرمانه هم کړي او پېسې دې د بنځي پلار
 له ورکړي، ځکه چې هغه سړي يوه اسرائيلي بنځه رسوا کړې
 ده. د دې نه علاوه، هغه به يې بنځه هم وي او چې ترڅو
 پورې هغه ژوندے وي هغې له طلاق نه شي ورکولے. (٢٠)
 خو که دا خبره رښتيا وي او دا ثبوت نه وي چې هغه پېغله
 پاتې شوې وه، (٢١) نو هغوی به يې د هغې د پلار د کور
 دروازې خولې ته بوځي، او د بنار سړي به يې هلته سنگسار
 کړي چې مړه شي. هغې ستاسو خلقو په مينځ کېنيو د
 شرم نه پک کار کړے دے چې د واده نه مخکېني د بل سړي
 سره ځملاستله، چې هغه لا د پلار په کور کېني وه. نو تاسو
 به په دې طريقې سره د خپل مينځ نه دا بدکاری ختمه کړئ.
 (٢٢) که يو سړے د بل سړي د بنځي سره په زنا کولو
 ونيولے شي، نو هغوی دواړه به وژلے شي، نو چې تاسو د
 اسرائيل ملک د دې بدکاری نه خلاص کړئ. (٢٣) که په يو
 بنار کېنيو يو سړے د داسې بنځي سره په زنا پورې ونيولے

شى چې د هغې كوژدن د بل چا سره شوې وي، (۲۴) نو تاسو هغوى د بنار نه بهر بوځئ او سنگسار يې كړئ چې مړه شى. بنځه دې ځكه مړه شى چې هغې د مدد دپاره چغې نه دی وهلې، اگر چې هغه په بنار كښې وه، كېدې شى چې هلته د هغې چغې اورېدلې شوې وي. او سرې دې ځكه مړ شى چې هغه د يوې داسې بنځې سره زنا كړې ده چې هغه كوژدن شوې وه. نو داسې به تاسو د دې گند نه ځان خلاص كړئ. (۲۵) فرض كړئ چې يو سرې په پتو كښې د يوې داسې بنځې بې عزتې وكړى چې د هغې كوژدن د بل چا سره شوې وي. نو صرف هغه سرې به وژلې شى، (۲۶) بنځې ته به هيڅ نه شى وئيلې، ځكه هغې داسې گناه نه ده كړې چې د مرگ حقداره شى. دا هم هغه شان معامله ده چې يو سرې په بل سرې باندې حمله وكړى او مړ يې كړى. (۲۷) هغه سرې په پتو كښې د هغه كوژدن شوې بنځې سره په زبردستۍ زنا وكړه، اگر چې هغې د مدد چغې وهلې وي، خو هيڅ څوك هم نه وو. (۲۸) كه يو سرې د يوې داسې جينى سره په زبردستۍ زنا وكړى چې هغه كوژدن شوې نه وي، (۲۹) نو هغه به د هغې پلار له پنځوس د سپينو زرو سيكې حق مهر وركړى او هغه به يې بنځه شى، ځكه چې هغه په زور باندې د هغې سره زنا كړې ده. چې تر كومې پورې ژوندې وي نو هغې له طلاق نه شى وركولې. (۳۰) يو سرې دې هم د خپل پلار بې عزتې نه كوى چې د خپل پلار د بنځو نه د يوې سره ځملى.

د مالک خدائ په قوم كښې د شاملېدو اصول

۲۳ (۱) د كوم سرې چې هگې ماتې شوې وي يا يې ذكر

پري ڪري شوي وي نو هغه يو به هم د مالڪ خدائ په خلقو
 کبني نه شي شاملېدلې. (۲) يو حرامي پېدا شوي کس يا د
 داسي کس اولاد، تر لسم نسله پوري هم، د مالڪ خدائ په
 خلقو کبني نه شي شاملېدلې. (۳) هيخ يو عموني يا موآبي،
 يا د هغوي اولاد، تر لسم نسل پوري هم، د مالڪ خدائ په
 خلقو کبني نه شي شاملېدلې. (۴) کله چې تاسو د مصر نه
 بهر په لاره کبني وي نو هغوي تاسو له د خوراک او اوبو
 درکولو نه انکار وکړو او د مسوپتاميه په ښار پتور کبني يي د
 بعور زوي بلعام له پېسې ورکړې چې په تاسو لعنت ووائی.
 (۵) خو مالڪ خدائ ستاسو خدائ پاک به بلعام ته غور نه
 نيولو، او لعنت يي په برکت بدل کړو، ځکه چې هغه ستاسو
 سره مينه لرله. (۶) چې تر کومي پوري تاسو ژوندي يي، د
 هغوي مدد مه کوئ چې هغوي د خبر او خوشحالي ژوند
 وکړي. (۷) ادوميانو ته سپک مه گوري، هغوي ستاسو
 خپلوان دي. او مصريانو ته هم سپک مه گوري، په يو وخت
 کبني تاسو د هغوي په ملک کبني اوسېدئ. (۸) د درېم نسل
 نه ورپه خوا د هغوي اولاد د مالڪ خدائ په خلقو کبني
 شاملېدلې شي.

د فوجي کبمپ پاک ساتل

(۹) کله چې تاسو د يو لښکر په شکل د خپلو دشمنانو
 خلاف ووځئ، نو گوري د داسي هر څيز نه ځان ساتئ چې
 تاسو ناپاکوي. (۱۰) که د شپي شېطان يو سرې دوکه کړي
 او هغه په دې وجه ناپاک شي، نو هغه دې د خپمو نه بهر
 ووځي او هلته دې پاتې شي. (۱۱) په ماښام کبني دې هغه

غسل وکړی او د نمرپرېواته په وخت کښې هغه واپس کېمپ ته راتلې شی. (۱۲) تاسو له په کار دی چې د کېمپ نه بهر یو خُائ جوړ کړئ چې هلته د اودس ماتې دپاره خُئ. (۱۳) په خپل سامان کېښې د کنستلو دپاره یو څیز هم یوسی، کله چې تاسو پکې امتیازې کوئ نو یوه کنده به وکنئ او امتیازې به په کېښې پټې کړئ. (۱۴) خپل کېمپ مقدس ساتئ، ځکه چې مالک خُائ ستاسو خُائ پاک تاسو سره ستاسو په کېمپ کېښې دے، دا د دې دپاره چې ستاسو حفاظت وکړی او تاسو له په دشمنانو باندې فتح درکړی. داسې یو د بې شرمۍ کار هم مة کوئ چې د هغې په وجه مالک خُائ ستاسو نه مخ واړوی.

مختلف قوانین

(۱۵) که غلامان د خپلو مالکانو نه وتښتی او تاسو له د پناه دپاره راشی، نو هغوی واپس مة لېږئ. (۱۶) هغوی ستاسو د ښارونو په هر یو ښار کېښې اوسېدے شی چې کوم یې خوښ وی او تاسو به د هغوی سره زیاتے نه کوئ. (۱۷) اسرائیلے سرے یا ښځه به هیڅکله د عبادتخانی کنجران نه جوړېږی. (۱۸) د کنجر سړی یا د کنجرې ښځې گټلے شوې پېسې به هم د یوې منښتې پوره کولو دپاره د مالک خُائ ستاسو خُائ پاک کور ته نه شی راوړلے. مالک خُائ د عبادتخانی د کنجرانو نه نفرت کوی. (۱۹) کله چې تاسو پېسې یا خوراک، یا بل څیز خپل اسرائیلی ورور له قرض ورکړئ، نو د هغه نه سود مة اخلئ. (۲۰) یو مسافر له چې څه څیز قرض ورکړئ نو د هغې سود د هغه نه اخستے شی، خو چې خپل

اسرائیلی له څه قرض ورکړی نو د هغې سود به ترې نه نه اخلی. دا اصول ومنی او مالک خدای ستاسو خدای پاک به په هغه ملک کښې تاسو له په هر کار کښې برکت درکړی کوم ملک چې تاسو قبضه کوئ. (۲۱) کله چې مالک خدای خپل خدای پاک ته تاسو یوه منښته ومنی، نو چې کومه وعده مو کړې وی په هغې کښې سستی مه کوئ، مالک خدای به ستاسو نه د هغه منښتې تپوس کوی او د دې وعده نه پوره کول گناه ده. (۲۲) مالک خدای ته منښته نه منل گناه نه ده، (۲۳) خو که تاسو په خپله خوښه یوه منښته ومنی، نو گوری هغه وعده به پوره کوئ. (۲۴) کله چې تاسو د بل چا د انگورو باغ سره تېرېږئ، نو چې څومره انگور غواړئ هغه خوړلې شی، خو د هغې نه به په یوه ټوکرې کښې انگور نه وړئ. (۲۵) هم دغه شان، که تاسو د بل چا د فصل په پټې کښې گرځئ، څومره غله چې د خپلو لاسونو سره راشو کولې شی هغه خوړلې شی، خو هغه فصل به تاسو په لور نه رېږی.

طلاق او بیا واده کول

۲۴ (۱) که یو سړی یوې ښځې سره واده وکړی او په هغې کښې داسې څه وگوری چې د هغه سړی خوښ نه وی او وروستو فېصله وکړی چې خپله ښځه طلاقه کړی او هغه طلاق نامه ورکړی او د خپل کور نه یې وشړی (۲) او بیا که هغه ښځه د هغه سړی د کور نه لاړه شی او د بل سړی سره واده وکړی، (۳) او که د هغه دویم خاوند هم خوښه نه شی او هغه هم طلاق نامه ورکړی او د خپل کور نه یې وشړی، یا فرض کړی چې دا خاوند یې مړ شی، (۴) نو په دواړو

حالاتونو کبني به د هغي وپرومبي خاوند هغه بنځه دوباره نه واده کوي، هغه به يې ناپاکه گني. که دوباره واده يې ورسره وکړو نو مالک خدائ به د دې کار نه نفرت کوي. تاسو به هغه ملک په داسې خرابه گناه نه پليتوي چې مالک خدائ ستاسو خدائ پاک يې تاسو له درکوي چې ستاسو خپل شي.

د قانون مختلفي حصي

٥) کله چې يو سرې نوې واده وکړي، نو هغه دې د جنگ دپاره فوج ته نه شي لېږلې او نه دې ترې نه کار اخستلې شي، يو کال به هغه ته کار معاف وي، نو چې داسې هغه په کور کبني پاتې شي او بنځه خوشحاله کړي. ٦) کله چې تاسو چا له څه څيز قرض ورکړئ، نو چې د هغه نه په ضمانت کبني د هغه د مېچني برنې پل وانه خلئ چې په هغي باندې غله مېده کوي. که تاسو ترې نه دا واخلئ نو د دانو اوږه کولو ذريعه به يې ختمه شي. ٧) که يو سرې د خپل اسرائيلي په تبتولو پورې ونيولې شي او خپل غلام يې کړي يا د غلام په توگه يې خرڅ کړي نو هغه سرې دې ووژلې شي. نو داسې به تاسو د دې بدکاری نه خپل قوم خلاص کړئ. ٨) کله چې تاسو د جذام بيماري په وجه په تکليف کبني يئ، نو هم هغه شان کوي څنگه چې درته د ليوي قبيلې امامان وائي، ما چې هغوي ته کوم اصول بنودلي دي په هغي عمل کوي. ٩) ياد ساتئ کله چې تاسو د مصر نه راروان وئ نو مالک خدائ ستاسو خدائ پاک د مريم سره څه وکړل. ١٠) کله چې تاسو خپل گاونډي له څه قرض ورکوي، نو د هغه کور ته د دې دپاره مه ځئ چې هغه څيز ترې نه

واخلئ چي په ضمانت کښې يې تاسو له درکوي، (۱۱) بهر ورته ودرېږئ او پرېږدئ چي هغه څيز په خپله تاسو له راوړي. (۱۲) که هغه غريب وي او د قرض په ضمانت کښې هغه تاسو له خپله چوغه درکړي، نو هغه چوغه د شپې د ځان سره مه ساتئ، (۱۳) دا چوغه په ماښام کښې هغه له واپس ورکوي، نو چي داسې هغه په کښې اوده کيږي. نو هغه به ستاسو شکر په ادا کړي او د مالک خدائ ستاسو خدائ پاک په نظر کښې به ستاسو دپاره د دې اجر وي. (۱۴) په خوارو غريبانو مزدورانو باندې ظلم مه کوئ، که هغه اسرائيلي وي يا مسافر وي چي ستاسو په ښارونو کښې اوسيږي. (۱۵) هره ورځ د نمرېږواتو نه مخکښې هغوي له خپلې ديارې ورکوي، هغوي غريبان دي او پېسو ته يې ضرورت دے. که تاسو هغوي له پېسې ورنه کړئ، نو هغوي به ستاسو خلاف مالک خدائ ته فرياد وکړي او دا به ستاسو په گناه کښې حساب شي. (۱۶) د چا بچو چي جرمونه کړي وي نو د هغې په وجه دې د هغوي مور پلار نه شي وژلې او د چا مور پلار چي جرمونه کړي وي نو د هغې په وجه دې د هغوي بچي نه شي وژلې، هر څوک به صرف د خپلو جرمونو په وجه وژلې شي چي هغوي په خپله کړي وي. (۱۷) مسافر او يتيمان د خپلو حقونو نه مه محرومه کوئ، او د يوې کونډې نه د قرض په ضمانت کښې جامې مه اخلئ. (۱۸) هغه رايا د کړئ چي تاسو په مصر کښې غلامان وي او مالک خدائ ستاسو خدائ پاک تاسو آزاد کړئ، نو دا ځکه ما تاسو له دا حکم درکړې دے. (۱۹) کله چي تاسو خپل فصل راغونډوي او چي کوم فصل تاسو رېبلې وي او د هغې نه څه درنه پاتي شي نو په هغې پسې واپس مه ورځئ، دا به مسافرو، يتيمانو

او کونڊو ڊپاره پرېښودلے شی، نو داسې مالک خُڊائِ ستاسو خُڊائِ پاک به تاسو له په هغه هر کار کښې برکت درکړی چې تاسو پې کوئ. (۲۰) کله چې تاسو یو ځل خپل زیتون وشو کوئ، نو هغې له بیا مة ورځئ چې هغه پاتې شوی راوشو کوئ، دا به د مسافرو، یتیمانو او کونډو ډپاره وی. (۲۱) کله چې تاسو یو ځل خپل انګور راټول کړئ، نو په دویم ځل د انګورو راټولولو ډپاره باغونو ته مة ځئ، کوم انګور چې پاتې وی نو هغه به د مسافرو، یتیمانو او کونډو ډپاره وی. (۲۲) دا هیڅکله مة هېرئ چې تاسو په مصر کښې غلامان وئ، نو دا ځکه ما تاسو له دا حُکم درکړے دے.

۲۵ (۱) فرض کړئ چې دوه کسان د یوې لانجې هوارولو ډپاره عدالت ته لار شی او قاضیان فېصله وکړی چې یو په حقه دے او بل په ناحقه دے. (۲) که په هغه ناحقه کس باندې د وهلو حُکم وشي، نو د قاضی په مخکښې دې هغه پرمخې څمولو شی او په کوږو دې ووهلے شی. هغه چې کوم جرم کړے وی نو د کوږو د گزارونو شمېر به د هغې په مطابق وی. (۳) خو هغه به د څلوېښتو کوږو نه زیات نه شی وهلے، د څلوېښتو نه زیاتو کوږو مطلب به دا وی چې ستاسو ګاونډی د خلقو په مخکښې وشرمیري. (۴) د غوږل په وخت کښې د غوږی خولې ته کورے مة اچوئ.

د مړ ورور حق ادا کول

(۵) که دوه وروڼه یو ځای اوسیري او یو د هغوئ نه مړ شی او یو زوی پې هم پاتې نه شی، نو د هغه کونډه ښځه به د پردی

سڀري سره وادهُ نهُ ڪوي، دا د مڙ سڀري د ورور نمه واري ده
 چي هغه وادهُ ڪري او د هغي سره ڪورواله ڪوي. (٦) د
 هغوي چي وڙومبه ڪوم زوي پيدا شي نو هغه به د مڙ سڀري
 زوي گنله شي، چي د هغه نوم د بني اسرائيلو نه ختم نه
 شي. (٧) خو ڪه د مڙ سڀري ورور هغي سره وادهُ ڪول نه
 غواڙي، نو هغه بنهه به د بنار مشرانو ته پيش شي او وبه
 وائي چي زما لڀور خپله نمه واري نه پوره ڪوي، هغه دا نه
 غواڙي چي د هغه د ورور نوم په بني اسرائيلو ڪنبي باقي پاتي
 شي. (٨) نو د بنار مشران دي هغه راوغواڙي او د هغه سره
 دي خبره وڪري. ڪه تر اوسه پوري پي وادهُ ڪول نه غواڙي،
 نو د هغه د ورور ڪونڊه بنهه دي د بنار د مشرانو په
 وڙاندي هغه له ورشي، د هغه يوه خپلي دي وباسي، د هغه په
 مخ دي توڪانبي او توڪي او وبه وائي چي دا هغه خه دي چي د
 هغه سڀري سره به ڪيري چي د خپل ورور ڪور آبادول نه
 غواڙي. (٩) نو د هغه خاندان به په بني اسرائيلو ڪنبي په دي
 نوم ياديري چي، ”هغه سڙي چي خپلي پي ويستله شوڀ
 وه.“

نور قوانين

(١١) ڪه دوه سڀري په جگره وي او د هغه يو سڀري بنهه د
 خپل خاوند د مدد ڪوشش داسي وڪري چي هغه بل سڙي د
 هغو نه راويسي، (١٢) نو چي په هغه بنهه باندي هيخ رحم
 ونه ڪري، او د هغي لاس پري ڪري. (١٣) - (١٤) ڪله چي تاسو
 ناپ تول ڪوي نو په هغي ڪنبي تگي مه ڪوي. (١٥) صحيح او
 پوره ناپ تول ڪوي، نو داسي به تاسو په هغه ملڪ ڪنبي يوه

ډېره موده تېره کړئ چې مالک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يې تاسو له درکوی. (۱۶) مالک خُدائ د هغه خلقو نه کرکه کوی چې څوک داسې دوکه مار کارونه کوی.

د عماليقيانو قتلېدل

(۱۷) هغه راياد کړئ چې کله تاسو د مصر نه راروان وئ نو عماليقيانو درسره څه وکړل. (۱۸) هغوی د خُدائ پاک نه هيڅ يره نه کوله، نو هغوی په داسې وخت کېني په تاسو د شا نه حمله وکړه چې تاسو ستړی ستومانه وئ او چې کوم وروستو پاتې ؤو نو هغه ټول يې ووژل. (۱۹) نو چې کله مالک خُدائ ستاسو خُدائ پاک هغه مُلک تاسو له درکړی او د خپلو ټولو دشمنانو نه مو بچ کړی چې ستاسو نه گېرچاپېره اوسېږی، نو گورئ چې ټول عماليقيان ووژنئ، نو د آسمان لاندې به هيڅ څوک نور هغوی نه يادوی. دا کار مه هېروئ.

د فصل نذرانې

۲۶ (۱) د هغې نه وروستو چې کله تاسو هغه مُلک قبضه کړئ چې مالک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يې تاسو له درکوی او هلته اوسېږئ، (۲) نو تاسو هر يو به خامخا د هر فصل وپرومبې برخه په يوه ټوکړی کېني ږدئ او دا به د عبادت هغه يو ځای ته وړی چې مالک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يې درته د دې دپاره بنائې چې د هغه د نوم درناوې وشي. (۳) هغه دې د هغه وخت مقرر شوی امام له لار شي او هغه ته دې ووائی چې زه مالک خُدائ خپل خُدائ پاک ته دا اقرار

کوم چې زه هغه مُلک ته وړ داخل شوم چې زمونږ د پلار نيکه
 سره يې وعده شوې وه چې مونږ له به يې راکوی. (۴) امام
 به ټوکری ستاسو نه واخلي او هغه به دا د مالک خدائ
 ستاسو د خدائ پاک د قربان گاه په وړاندې کېږدی. (۵) نو،
 د مالک خدائ په حضور کېنې به تاسو دا خبرې بيان کړئ
 چې، ”زما پلار نيکه د شام وو او هغه به لکه د کوچيانو
 گرځېدو، هغه خپل خاندان مصر ته بوتلو چې هلته اوسېږي.
 کله چې هغوی هلته لاړل نو هغوی څو کسان وو، خو د
 هغوی نه يو لوی او طاقتور قوم جوړ شوې دے. (۶) د
 مصر خلقو مونږ سره بد سلوک کولو او زمونږ نه يې غلامان
 جوړ کړي وو. (۷) نو مونږ د خپل پلار نيکه مالک خدائ ته
 د مدد دپاره فریاد وکړو. نو هغه زمونږ فریاد واورېدو او
 زمونږ تکليف، سختی او غم يې وليدو. (۸) د خپل لوی
 طاقت او قدرت سره هغه مونږ د مصر نه راوويستلو. هغه
 معجزې او نښې څرگندې کړې او پروونکی کارونه يې وکړل.
 (۹) هغه مونږ دلته راوستلو او دا مُلک يې راکړو، هغه مُلک
 چې زرخېز او آباد دے. (۱۰) نو ما مالک خدائ له د پېداوار
 وړومبې برخه راوړې ده چې هغه ما له د دې زمکې نه راکړې
 ده.“ نو بيا دا ټوکری د مالک خدائ ستاسو خدائ پاک په
 وړاندې کېږدئ او د هغه په حضور کېنې سجده وکړئ. (۱۱)
 په هغه ښه څيزونو شکر وباسئ چې مالک خدائ ستاسو
 خدائ پاک تاسو او ستاسو خاندان له درکړی دی، او ليويان
 او مسافر پرېږدئ کوم چې تاسو سره اوسېږي چې تاسو
 سره په جشن کېنې شامل شی. (۱۲) په هر درېم کال ليويانو،
 مسافرو، يتيمانو او کونډو له د خپلو فصلونو لسمه برخه
 ورکوئ، نو داسې ستاسو په هره علاقه کېنې به د خوراک

ضروری ڏيکڙو نه ملاويڙي. ڪلهه ڇي تاسو دا وڪڙي، (۱۳) نو مالڪ خدائي ته ووايي ڇي زما په ڪور ڪبني د مقدسي لسمني حصي نه هيخ نه دي پاتي شوي، ما هغه ليويانو، مسافرو، يتيمانو او ڪونڊو له ورڪري دي، لڪه ڏنگهه ڇي تا ما ته حڪم ڪري دے. د لسمني حصي په حقله ما ستا د حڪمونو نه د يو حڪم نافرماني نه ده ڪري او نه مڀ هبر ڪري دي. (۱۴) ڪلهه ڇي زهه په غم غمڙن وم نو ما د دي نه هيخ نه دي خوڙي، ڪلهه ڇي زهه ناپاڪ وم نو ما د دي نه د خپل ڪور نه بهر هيخ نه دي ويستلي، او ما د دي نه د مڙو دپاره نذراني په توگه هيخ نه دي ورڪري. مالڪه خدايه، ما ستا تابعداري ڪري ده، د لسمني حصي په حقله ڇي تا ڏهه حڪم ڪري دے نو ما هغه هر ڏهه ڪري دي. (۱۵) په آسمان ڪبني د خپل مقدس مقام نه لاندې وگوره او خپلو خلقو بني اسرائيلو له برڪت ورڪره، هغه ملڪ له هم برڪت ورڪره ڇي زرخيز او آباد دے ڪوم ڇي تا مونڙ له راکري دے، لڪه ڏنگهه ڇي تا زمونڙ د پلار نيڪه سره وعده ڪري وه.

د مالڪ خدائي خپل قوم

(۱۶) مالڪ خدائي ستاسو خدائي پاڪ نن تاسو ته حڪم ڪوي ڇي په دي ٽولو حڪمونو او اصولو باندې عمل ڪوي، او د زڙهه د اخلاصه په وفاداري سره په دي عمل ڪوي. (۱۷) نن تاسو دا اقرار ڪري دے ڇي مالڪ خدائي ستاسو خدائي پاڪ دے. او تاسو وعده ڪري ده ڇي د هغه په لاره به روان يئ او د هغه قانون، حڪمونه او اصول به مني او د هغه فرمانبرداري به ڪوي. (۱۸) مالڪ خدائي نن تاسو خپل قيمتي

قوم گنلی یئ، لکه څنگه چې هغه تاسو سره وعده کړې وه، او هغه تاسو له حُکم درکړې دے چې د هغه ټول حُکمونہ به منئ. ﴿١٩﴾ هغه چې څومره قومونه پېدا کړی دی نو په هغه ټولو کبني به ستاسو مقام اوچت وی، نو ستاسو په وجه به د هغه د نوم صفت او درناوے کيږی. تاسو به هغه قوم یئ چې مالک خدائ ستاسو خدائ پاک ته مقدس وی، لکه څنگه چې هغه وعده کړې ده.

په کابو د خدائ پاک لیکلے قانون

٢٧ ﴿١﴾ بیا موسی او د بنی اسرائیلو مشرانو خلقو ته وفرمائیل، ”نن چې زه کوم اصول درته بنایم هغه ټول ومنئ. ﴿٢﴾ په کومه ورځ چې تاسو د اردن سیند نه پورې وځئ او هغه مُلک ته ورننوځئ چې مالک خدائ ستاسو خدائ پاک یې تاسو له درکوی، نو هلته لوی لوی کانی ودری او لېو یې کړئ، ﴿٣﴾ او په هغې باندې دا ټول قانون او خبرې ولیکئ. کله چې تاسو هغه مُلک ته ورننوځئ چې پئ او شات په کبني ډېر تېر وی، چې مالک خدائ ستاسو د پلار نیکه خدائ پاک ستاسو سره د هغې وعده کړې ده، ﴿٤﴾ او چې تاسو د اردن بلې غاړې ته واوړئ، نو د عیبال په غره باندې دا کانی ودری، لکه څنگه چې نن زه تاسو له حُکم درکوم او هغه کانی لېو کړئ. ﴿٥﴾ هلته د کابو یوه داسې قربانگاه جوړه کړئ چې د هغې په جوړولو کبني د اوسپنې هیخ اوزار استعمال نه شی، ﴿٦﴾ ځکه چې تاسو مالک خدائ ستاسو خدائ پاک دپاره هره قربانگاه جوړوی نو هغه دې د داسې کابو نه جوړولے شی چې کت کړے شوی نه وی. هلته به

تاسو سوزېدونکې قربانۍ پېش کوئ، ﴿٧﴾ او هلته به تاسو قربانۍ کوئ او خپلې د سلامتۍ نذرانې به خورئ او د مالک خدائ ستاسو خدائ پاک په حضور کښې به شکر وباسئ. ﴿٨﴾ په کومو کاپو باندې چې لېو شوئ وى په هغې باندې د خدائ پاک د قانون هره يوه خبره صفا صفا وليکئ. ﴿٩﴾

بيا موسى او د ليوى قبيلې امامانو ټولو بنى اسرائيلو ته ووييل، ”اے د بنى اسرائيلو خلقو، خاموش شئ او غوږ ونيسئ. نن تاسو د خپل خدائ پاک د مالک خدائ خپل خلق شوي، ﴿١٠﴾ نو د هغه تابعدارى کوئ او د هغه ټول حکمونه او قانون پوره کوئ چې نن يې زه درکوم.“

د نافرمانۍ لعنتونه

﴿١١﴾ بيا هم په هغه ورځ موسى د بنى اسرائيلو خلقو ته وفرمائيل، ﴿١٢﴾ ”د اردن سيند نه د اوږېدو نه پس به دغه قبيلې د گرزيم په غره ودرېږي، يعنې د شمعون، ليوى، يهوداه، يساکار، يوسف او بنيامين قبيلې. او دوى به په خلقو د برکتونو اعلان کوي. ﴿١٣﴾ نو دغه قبيلې يعنې د روبين، جاد، آشر، زبولون، دان او نفتالى د عييال په غره ودرېږي. او په خلقو به لعنت وائى ﴿١٤﴾ ليويان به دا خبرې په اوچت آواز سره وکړي،

﴿١٥﴾ د خدائ پاک لعنت دې وى په هغه چا څوک چې د کاني، لرگي، يا د ويلې کرې شوئ څه څيز نه بت جوړ کړى او په پټه د هغې عبادت کوي، مالک خدائ د بت پرستۍ نه نفرت کوي.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین.

۱۶ د خُدای پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې د خپل مور پلار بې عزتی کوی.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین.

۱۷ د خُدای پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې د گاونډی د زمکې د حد پوله خوځوی.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین.

۱۸ د خُدای پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې یو روند کس بې لارې کوی.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین.

۱۹ د خُدای پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې هغه مسافر، یتیمان او کونډې د خپلو حقونو نه محرومه کوی.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین.

۲۰ د خُدای پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې د خپل پلار د ښځې سره زنا کوی، او د خپل پلار بې عزتی کوی.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین.

۲۱ د خُدای پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې د ځناور سره حرامکاری کوی.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین.

۲۲ د خُدای پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې د خپلې سکه یا ناسکه خور سره زنا کوی.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین.

۲۳ د خُدای پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې د خپلې خواښې سره زنا کوی.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین.

۲۴ د خُدای پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې په پټه باندې قتل کوی.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین.

۲۵ د خُدای پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې د یو بېگناه کس د قتل پېښې اخلی.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین.

۲۶ د خُدای پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې د خُدای پاک په ټولو لارښودنو او قانون باندې عمل نه کوی.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین.

۱) که تاسو د مالک خُدای خپل خُدای پاک پوره

فرمانبردارۍ وکړئ او په وفادارۍ سره د هغه په ټولو

حُکمونو عمل کوئ کوم چې زه تاسو له درکوم، نو هغه به

تاسو له د دُنیا په ټولو قومونو باندې اوچت مقام درکړی. ۲)

د مالک خُدای ستاسو خُدای پاک فرمانبردارۍ کوئ او هغه

به تاسو له دا ټول برکتونه درکړی، ۳) که تاسو په ښارونو یا

کلو کښې اوسېږئ نو مالک خُدای به تاسو له برکت درکړی.

۴) مالک خُدای به تاسو له پېر اولاد، پېره غله او پېر

څاروی او گډې درکړی. ۵) ستاسو په کندو او خانک کښې

به برکت وی. ۶) مالک خُدای به ستاسو په هر کار کښې

برکت واچوی. ۷) کله چې ستاسو دشمنان په تاسو حمله

کوی نو مالک خُدای به هغوی له شکست ورکړی. هغوی به

د یو طرف نه په تاسو حمله وکړی، خو بیا به په هر طرف

ستاسو نه تښتی. ۸) تاسو چې هر کار کوئ مالک خُدای

ستاسو خُدای پاک به په هغې کښې برکت واچوی او ستاسو

گودامونه به د غلې نه پک کړی. هغه به تاسو له په هغه مُلک

کښې برکت درکړی کوم چې تاسو له درکوی. ۹) که تاسو

د مالک خُدای خپل خُدای پاک حُکمونه ومنئ او د هغه په

لاره روان یئ، نو هغه به ستاسو نه یو مقدس قوم جوړ کړی

لکه څنگه چې هغه وعده کړې ده. ۱۰) نو د دُنیا ټول قومونه

به وگوری چې تاسو د مالک خُدای په نوم یادېږئ او هغوی

به ستاسو نه یرېږی. ۱۱) مالک خُدای به تاسو له په هغه

مُلک کښې پېر اولاد، پېر څاروی، او پېر فصلونه درکړی د

کوم چې هغه ستاسو پلار نیکه سره تاسو له د درکولو وعده

کړې ده. (۱۲) هغه به په آسمان کېنې د خپلې پکې خزانې نه په صحیح موسم کېنې باران ووروی او ستاسو په هر کار کېنې به برکت واچوی، نو تاسو به پېرو قومونو له قرض ورکوي، خو د هیچا نه به تاسو قرض نه اخلئ. (۱۳) مالک خدای ستاسو خدای پاک به تاسو د قومونو کشران نه بلکې مشران جوړ کړی، نن چې زه کوم حکمونه درکوم که په هغه ټولو باندې عمل وکړئ نو تاسو به همپشه کامیاب یئ او هیڅکله به ناکام نه شی. (۱۴) زه چې نن تاسو له کوم حکمونه درکوم نو د هغې نه اخوا دېخوا مه اوړئ او نه چې په نورو معبودانو پسې لاړ شی او نه یې عبادت وکړئ.

د نافرمانۍ نتیجه

(۱۵) خو که تاسو د مالک خدای د خپل خدای پاک نافرمانی وکړئ او د هغه په ټولو حکمونو او قانون باندې په وفاداری سره عمل نه کوئ کوم چې زه نن درکوم، نو دا لعنتونه به په تاسو راشی او په تاسو به غالب شی. (۱۶) مالک خدای به ستاسو په ښارونو او پټو باندې لعنت راوی. (۱۷) مالک خدای به ستاسو په غله او په هغه خوراک لعنت راوی چې تاسو یې د دې نه تیاروئ. (۱۸) مالک خدای به په تاسو لعنت راوی او لږ بچی، بې کاره فصل او لږ څاروی او گډې به درکړی. (۱۹) مالک خدای به ستاسو هر کار لعنتی کړی. (۲۰) که تاسو بد عمل کوئ او د مالک خدای نه انکار کوئ نو هغه به په تاسو افت، وارخطائی او تکلیف راوی، چې زر او په پوره توگه تباہ شی. (۲۱) هغه به په تاسو باندې پرله پسې بیماری راوی تر دې پورې چې په هغه ملک کېنې ستاسو یو

کس به هم پاتې نه شی کوم چې تاسو قبضه کوئ. (۲۲) مالک خدای به تاسو په خورېدونکو بیمارو، په پرسوب او تبه باندې آخته کړی، هغه به سره د توروالی او د پشم د بیماری اوچ کالی او سخته گرمی راوی. دا افتونه به تر مرگه پورې تاسو سره وی. (۲۳) بره د آسمان نه به باران بند وی او زمکه به د کانی په شان کلکه شی. (۲۴) د باران په خای به مالک خدای د خاورو او د شگو طوفان راوی او طوفانونه به تر هغې پورې وی چې تاسو تباہ کړی. (۲۵) مالک خدای به ستاسو دشمنانو له په تاسو باندې فتح ورکړی. تاسو به د یو طرف نه په هغوی باندې حمله وکړئ، خو تاسو ته به د تېبستې لار نه ملاوېږی، چې د زمکې خلق ستاسو دا حالات وگوری نو وبه یرېږی چې دا په تاسو خه شوی دی. (۲۶) ستاسو لاشونه به د ټولو مارغانو او ځنگلی ځناورو خوراک شی او هلته به هیڅ څوک داسې نه وی چې تاسو نه یې وشړی. (۲۷) مالک خدای به په تاسو باندې دانې راوخېژوی، لکه څنگه چې هغه په مصریانو راخېژولې وې. هغه به ستاسو بدنونه د دردونو سره مات کړی. تاسو به په خارېست او دانو باندې پت شی، خو د دې به هیڅ علاج نه وی. (۲۸) مالک خدای به تاسو لیونی کړی، هغه به تاسو رانده کړی او دماغ به مو گډوډ کړی. (۲۹) د غرمې په وخت کبني به هم تاسو د ږندو په شان خوا دېخوا گرځی او تاسو به د دې جوگه نه یی چې لاره پیدا کړئ. تاسو به په یو کار کبني هم کامیاب نه یی. تاسو به پوره کړېدلی او لوپ شوی یی او هلته به داسې څوک نه وی چې ستاسو مدد وکړی. (۳۰) تاسو به د یوې پېغلې سره کوژدن وکړئ، خو بل څوک به د هغې سره ځملي. تاسو به یو کور جوړ کړئ، خو هیڅکله به په هغې کبني ونه وسپړئ. تاسو به

د انگورو باغ وکړئ، خو د هغې انگور به هيڅکله ونه خورئ. (۳۱) ستاسو څاروې به د ستاسو د سترگو په وړاندې حلال شي، خو تاسو به يې غوښه ونه خورئ. ستاسو په وړاندې به ستاسو خرونه بوتلې شي خو تاسو له به واپس درنه کړې شي، ستاسو گډې به ستاسو دشمنانو له ورکړې شي خو ستاسو د مدد دپاره به هيڅ څوک نه وي. (۳۲) ستاسو زامن او لويه به نورو قومونو له غلامان ورکړې شي تاسو به همپشه هغوی ته سترگې په لار يې خو هيڅ به هم نه شي کولې. (۳۳) يو پردې قوم به هغه ټول فصلونه يوسي چې د هغې په کرلو کښې تاسو دپره سخته خواري کړې وي، خو په هغه وخت کښې به تاسو ته د سخت کړاو او بد سلوک نه بغير هيڅ نه ملاوېږي. (۳۴) او دا تکليفونه چې تاسو وينئ نو تاسو به ليونی شئ. (۳۵) مالک خدای به ستاسو پښې په لا علاج او دردناکو زخمونو پټې کړي، د سر نه تر پښو پورې به په تاسو باندې دانې راوخېژي. (۳۶) مالک خدای به تاسو او ستاسو بادشاه يو پردی ملک ته بوځي، هلته به مخکښې هيڅکله نه تاسو او نه ستاسو پلار نيکه اوسېدلی وي، هلته به تاسو د داسې معبودانو خدمت کوئ چې د لرگي او کاني نه جوړ وي. (۳۷) په کومو ملکونو کښې چې مالک خدای تاسو خواړه واره کړي، نو تاسو به د خلقو دپاره يروونکي شئ، هغوی به په تاسو پورې ټوټې او مسخرې کوي. (۳۸) تاسو به ښه دېر تخم وکړئ، خو لږ فصل به ترې ورېښي، ځکه چې د قحطۍ ملخان به ستاسو فصلونه وخوري. (۳۹) تاسو به د انگورو باغونه وکړئ او د هغې ساتنه به وکړئ، خو تاسو به نه د هغې نه انگور راغونډ کړئ او نه به يې مې وڅښئ، ځکه چې چينجی به انگور وخوري. (۴۰) د زيتونو ونې به ستاسو په

مُلک کبڻي شوی وی، خو هیخ د زیتونو تپل به تاسو ته ملاو
 نه شی، ځکه چې زیتون به کچه راوغورزیږی. (۴۱) ستاسو به
 زامن او لویه وی، خو تاسو به یې د ځان سره نه شی
 ساتلې، ځکه چې هغوی به قېدیان شی. (۴۲) ستاسو ټولې
 ونې او فصلونه به د قحطۍ ملخان خراب تراب کړی. (۴۳)
 ستاسو په مُلک کبڻي چې کوم د پردی مُلک خلق اوسپږی
 هغوی به ورځ په ورځ په تاسو زورور کپږی او تاسو به ورځ
 په ورځ کمزوری کپږی. (۴۴) هغوی سره به پېسې وی چې
 تاسو له یې قرض درکړی، خو تاسو سره به هیخ نه وی چې
 تاسو یې هغوی له قرض ورکړی. په آخر کبڻي به هغوی
 ستاسو بادشاهان شی. (۴۵) دا ټول افتونه به په تاسو راشی او
 دا افتونه به ستاسو تر تباهی پورې تاسو سره وی، ځکه چې
 تاسو د مالک خدای د خپل خدای پاک فرمانبرداری ونه کړه
 او په هغه ټول قانون باندې تاسو عمل ونه کړو چې هغه
 درکړی وو. (۴۶) دا افتونه به د یوې نښې او خبرداری په
 شان ستاسو او ستاسو د اولاد په مینځ کبڻي د همپشه دپاره
 وی. (۴۷) مالک خدای تاسو له په هر څه کبڻي برکت
 درکړی دے، خو تاسو په خوشحالی او د زړه د اخلاصه د
 هغه خدمت ونه کړو. (۴۸) نو بیا به تاسو د هغه دشمنانو
 خدمت کوئ چې مالک خدای یې ستاسو خلاف درلپږی.
 تاسو به اوږی، تږی، بریند او د هر څه حاجتمند یئ. مالک
 خدای به تاسو سخت وکړوی تر دې پورې چې تباہ شی. (۴۹)
 مالک خدای به ستاسو خلاف د لرې ځای نه یو قوم راوولی،
 هغه قوم چې تاسو به یې په ژبه نه پوهېږی. هغوی به د باز په
 شان په تاسو باندې راغوپه شی. (۵۰) هغوی به یو ظالم او
 بیرحمه قوم وی چې نه به د مشرانو عزت کوی او نه به په

کشرانو رحم کوی. (۵۱) هغوی به ستاسو څاروی او فصلونه

وڅوری او تاسو به د لوړې نه مړه شی. هغوی به ستاسو غله، مے، د زیتونو تېل، څاروی او گډې هیڅ هم نه پرېږدی،

او تاسو به مړه شی. (۵۲) مالک خدای ستاسو خدای پاک چې کوم ملک تاسو له درکوی هغوی به د هغې په هر ښار

باندې حمله وکړی او په کومو اوچتو او پخو دېوالونو باندې چې تاسو اعتبار کوئ هغه به راوغورزیږی. (۵۳) کله چې

ستاسو دشمنان ستاسو ښارونه محاصره کوی، نو تاسو به دومره اوږی شی چې مالک خدای ستاسو خدای پاک تاسو

له کوم بچی درکړی وی نو هغه به هم وڅوری. (۵۴) - (۵۵) ستاسو د ټولو نه شریف او د نرم زړه سره به هم په

محاصره کېښې دومره اوږی شی چې هغه به هم خپل بچی وڅوری ځکه چې نور خوراک به نه ملاوېږی. هغه به په دې

پاتې لاش کېښې خپل ورور او ښځې له چې مینه ورسره کوی او خپلو بچو له هیڅ هم نه ورکوی. (۵۶) - (۵۷) ستاسو د ټولو نه

شریفه او د نرم زړه ښځه، دومره شریفه او پاکه چې په پوره ژوند کېښې چرته نه وی تلې، هغه به هم دغه شان کار کوی.

کله چې دشمن هغه ښار محاصره کړی، نو هغه به دومره اوږی شی چې هغه به پټ پټ خپل نوم پیدا شوی ماشوم

او پېروان هم وڅوری. هغه به په دې کېښې خپل خاوند له چې مینه ورسره کوی او خپل بچی هم نه شریکوی. (۵۸) که تاسو

په وفاداری د خدای پاک ټولې لارښودنې ونه منی کومې چې په دې کتاب کې لیکلې شوی دی او که تاسو د مالک

خدای ستاسو خدای پاک عجیبه او هیبتناک نوم نه ونه پرېږی، (۵۹) نو هغه به په تاسو او ستاسو په اولاد باندې

داسې لاعلاجې بیماری او دردناکې وباگانې راولېږی چې هغه

به هيڅکله نه بنديری. (۶۰) هغه به يو ځل بيا په تاسو باندې
 هغه ټولې پروونکې بيمارۍ راوولی چې په تاسو باندې په مصر
 کبني تېرې شوې وی او تاسو به هيڅکله روغ نه شئ. (۶۱)
 هغه به هغه هر قسم بيمارۍ او وباگانې هم راولېږي چې هغه د
 خدای پاک د قانون په دې کتاب کبني نه دی بيان شوی او
 تاسو به تباہ شئ. (۶۲) اگر چې تاسو به د آسمان د ستورو په
 شان بې شمېره شئ، خو صرف ستاسو يو څو کسان به
 ژوندی پاتې شئ، ځکه چې تاسو د مالک خدای د خپل خدای
 پاک فرمانبرداري ونه کړه. (۶۳) لکه څنگه چې مالک خدای
 په خوشحالی سره تاسو کامياب کړی او ستاسو شمېر يې
 زيات کړو، نو هم دغه شان هغه به خوشحالی سره تاسو تباہ
 کړی او تباہی به درباندي راوولی. تاسو به د هغه ملک د بېخ نه
 ويستلې شئ کوم چې تاسو قبضه کوئ. (۶۴) مالک خدای
 به تاسو په ټولو قومونو کبني د دنيا د يو سر نه تر بل سره
 پورې خواره واره کړی او هلته به تاسو د هغه معبودانو
 خدمت کوئ چې د لرگی او کانو نه جوړ وی، د هغه بتانو
 چې د دې نه مخکبني نه تاسو او نه ستاسو پلار نيکه د هغې
 عبادت کړي وی. (۶۵) په هغه قومونو کبني به هيچرته تاسو
 ته امن نه ملاوېږي، تاسو ته به يو ځای کبني هم آرام نه
 ملاوېږي، مالک خدای به ستاسو پرېشانی، ناامیدی او غم د
 حد نه زيات کړی. (۶۶) ستاسو ژوند به همېشه په خطر
 کبني وی. شپه او ورځ به تاسو يرېږئ او تاسو به هر وخت د
 مرگ په يره کبني ژوند تېروئ. (۶۷) تاسو چې هر څه هم
 گورئ نو زړونه به مو د يرې نه درزېږي. هر سحر به تاسو د
 مابنام ارمان کوئ، او هر مابنام به تاسو د سحر ارمان
 کوئ. (۶۸) مالک خدای به تاسو په سمندري جهاز کبني

واپس مصر ته ولېږي، اګر چې هغه فرمائيلى ؤو چې تاسو به هيڅکله هلته بيا نه ؤئ. هلته به تاسو دا کوشش وکړئ چې خپل ځانونه په دشمنانو باندې غلامان خرڅ کړئ، خو هيڅ څوک به تاسو نه اخلي.“

د مواب په ملک کښې د بنى اسرائيلو سره د مالک خدائ لوظ

٢٩ ﴿١﴾ دا د هغه لوظ خبرې دى چې مالک خدائ موسى ته وفرمائيل چې د مواب په ملک کښې د بنى اسرائيلو سره دا لوظ وکړي، دا ټولې خبرې د هغه لوظ نه علاوه وې چې مالک خدائ د سينا په غره باندې د هغوى سره کړې وې.

﴿٢﴾ موسى ټول بنى اسرائيليان راوغوښتل او ورته يې وفرمائيل، ”تاسو په خپلو سترگو وليدل چې مالک خدائ په فرعون، د هغه په ټولو درباريانو او د هغه په ټول ملک باندې څه وکړل. ﴿٣﴾ تاسو سختې وياگانې، معجزې او لوئې نښې وليدې چې مالک خدائ وکړې. ﴿٤﴾ خو تر نن ورځې پورې مالک خدائ تاسو له د پوهېدو دپاره عقل، د ليدلو سترگې او د اورېدو غوږونه نه دى درکړي. ﴿٥﴾ څلوېښت کاله په بيابان

کښې مالک خدائ ستاسو لارښودنه وکړه او ستاسو جامې او خپلې هيڅکله نه دى زړې شوې. ﴿٦﴾ که څه هم چې تاسو سره د خوراک دپاره نه روتئ او نه د څښلو دپاره درسره مې او شراب ؤو، خو مالک خدائ ستاسو د ضرورت پوره کولو دپاره تاسو له خوراک درکړو چې تاسو په دې پوهه شئ چې هغه ستاسو خدائ پاک دى. ﴿٧﴾ او کله چې مونږ دې ځائ ته راغلو، نو د حسبون بادشاه سيحون او د بسن بادشاه

عوج زمونږ خلاف جنگ له راووتل. خو مونږ هغوی له شکست ورکړو، (۸) د هغوی ملک مو ونيولو او دا مونږ د روپين او جاد په قبيلو او د منسی په نیمه قبيله باندې تقسیم کړو. (۹) په وفاداری سره د دې لوظ ټول شرطونه ومنی، نو داسې به تاسو په هر کار کېنې کامیاب یئ. (۱۰) نن ستاسو ټول سړی، ستاسو مشران او آفسران د مالک خدای ستاسو خدای پاک په حضور کېنې ولاړ دی، (۱۱) هم داسې ستاسو بنځې ستاسو بچی، او هغه مسافر چې هغوی ستاسو سره اوسپړی او لرگی درله پرې کوی او تاسو له اوبه راوړی. (۱۲) نن تاسو د هغه لوظ دپاره راغلی یئ چې مالک خدای ستاسو خدای پاک پي تاسو سره کوی چې هغه د قسم په شان پوخ دے، (۱۳) نو چې تاسو د مالک خدای خلق یئ او هغه ستاسو خدای پاک وی، لکه څنگه چې هغه تاسو، ستاسو پلار نیکه ابراهیم، اسحاق او یعقوب سره وعده کړې وه. (۱۴) صرف تاسو هغه خلق نه یئ چې د چا سره مالک خدای دا لوظ کوی. (۱۵) هغه دا لوظ زمونږ ټولو سره کوی کوم چې نن دلته د مالک خدای زمونږ خدای پاک په مخکېنې ولاړ یو او زمونږ د اولاد سره هم چې هغوی لا پیدا شوی نه دی. (۱۶) ستاسو به یاد وی چې په مصر کېنې ژوند څنگه وو او د نورو قومونو په علاقه کېنې د تېرېدو سفر څنگه وو. (۱۷) تاسو د هغوی مردار بتان ولیدل چې د لرگی، کانی، سپینو زرو او سرو زرو نه جوړ وو. (۱۸) پام کوئ چې یو سړی، بنځه، خاندان او یوه قبيله هم د مالک خدای ستاسو خدای پاک نه وانه وړی کوم چې نن دلته حاضر یئ چې تاسو د نورو قومونو د معبودانو عبادت وکړئ. دا به د یوې داسې جرړې په شان وی چې یو ترخه او زهرژنه مېوه ترې نه جوړه

شى. (۱۹) پام كوى چي دلته نن هيخ څوڪ هم داسي نه وي
چي هغه د دي لوظ خبري اوري او خپل ځان له دا تسلي
وركوى چي كه هغه د خپل ضدى زړه په خوبى پسې هم ځي
نو هغه به محفوظ وي، دا به بنه او بد دواړه تباہ كړي. (۲۰)
مالك خدائ به داسي سرې نه معاف كوي. د مالك خدائ
سخت قهر او د هغه سخت عبرت به د هغه خلاف شى او په
دي كتاب كښي ليكلې شوى ټول لعنتونه به په هغه رانازل
شى تر دي پورې چي مالك خدائ هغه پوره تباہ كړي. (۲۱)
مالك خدائ به هغه د بنى اسرائيلو ټولو قبيلو په مخكښي د
عبرت يوه نمونه جوړه كړي او يوه تباہى به ورباندې راولي
هم هغه شان څنگه چي هغه ټول لعنتونه په هغه لوظ كښي
شوى دي كوم چي مالك خدائ د لارښودني په دي كتاب
كښي ليكلي دي. (۲۲) په راتلونكي نسلونو كښي ستاسو اولاد
او د لرې ملكونو مسافر به هغه تباہى او تكليفونه وگوري چي
مالك خدائ ستاسو په ملك باندې راوستلى وي. (۲۳) پتي به
شندي شى، په زېرو گوگړو او مالگه به پت شى، هيخ څه به په
دي كښي نه شى گرلې، هغه وابنه قدرې به هم په كښي نه
كيږي. ستاسو ملك به د سدوم او عموره، ادمه او ضبوئيم په
شان وي، چي مالك خدائ تباہ كړي وو په كوم وخت چي
هغه سخت په قهر وو. (۲۴) بيا به ټوله دنيا وائي چي، ”د
هغوى په ملك پي دا ولې وكړل؟ څه وجه وه چي هغه دومره
سخت په قهر وو؟“ (۲۵) نو د هغې جواب به دا وي چي، ”د
مصر نه راويستلو په وخت چي خدائ پاك د هغوى پلار نيكه
كوم لوظ كړې وو، نو د مالك خدائ خلقو هغه مات كړې
دې. (۲۶) هغوى د هغه معبودانو عبادت وكړو چي مخكښي
پي هيڅكله نه وو كړې، د هغه معبودانو چي مالك خدائ د

هغوی د عبادت نه منع کړی ؤو. (۲۷) نو مالک خدای خپلو خلقو ته په قهر شو او د هغوی په ملک یې هغه ټول لعنتونه راوستل چې په دې کتاب کښې لیکلې شوی دی. (۲۸) مالک خدای سخت په قهر شو او د خپل لوی قهر په وجه یې د هغوی د ملک نه راوویستل او یو پردی ملک ته یې وشړل او هغوی تر نن ورځ پورې هلته دی. (۲۹) داسې څه خبرې شته دے چې مالک خدای زمونږ خدای پاک هغه په راز کښې ساتلی دی او څه یې زمونږ او زمونږ د اولاد دپاره څرگندې کړې دی د دې دپاره چې مونږ د هغه د قانون ټولې خبرې همپشه ومنو.

د واپس کولو او برکت دپاره شرطونه

۳۰ (۱) ما تاسو له د برکت او لعنت په مینځ کښې خوښه درکړې ده. کله چې په تاسو باندې دا ټول کارونه شوی وی او تاسو د هغه قومونو په مینځ کښې اوسېږئ چرته چې مالک خدای ستاسو خدای پاک خواره واره کړی یی، نو تاسو به هغه خوښه رایاده کړئ چې ما درکړې ده. (۲) که تاسو او ستاسو اولاد مالک خدای ته راواپس شی او د زړه د اخلاصه د هغه حکمونه ومنئ کوم چې نن زه درکوم، (۳) نو مالک خدای ستاسو خدای پاک به په تاسو رحم وکړی. هغه به تاسو واپس د هغه قومونو نه راوولی چرته چې هغه تاسو خواره واره کړی یی او هغه به بیا تاسو نېک بخته کړی. (۴) که د دنیا آخری سر ته هم لېږلې شوی یی، نو مالک خدای ستاسو خدای پاک به تاسو راغونډ کړی او واپس به مو

راولی، (۵) هغه به تاسو هغه مُلڪ ته راولی چرته چي ستاسو پلار نيڪه اوسپدل او دا به قبضه ڪري. او هغه به تاسو نور هم ڪامياب ڪري او تاسو به په شمپر ڪبني د خپل پلار نيڪه نه هم زيات ڪري. (۶) مالڪ خُداي ستاسو خُداي پاڪ به ستاسو او ستاسو د اولاد زپونه بدل ڪري، نو تاسو به د زپه د اخلاصه د هغه سره مينه ڪوي او په هغه مُلڪ ڪبني به تاسو ژوند تپروي. (۷) مالڪ خُداي به دا ٽول لعنتونه ستاسو په دشمنانو واچوي، چي هغوي ستاسو نه ڪرڪه ڪوله او تاسو پي ڪپولي يي، (۸) او تاسو به بيا د هغه فرمانبرداري ڪوي او د هغه ٽول حُڪمونه به مني ڪوم چي نن زه درڪوم. (۹) مالڪ خُداي به تاسو په هر ڪار ڪبني ڪاميابوي، ستاسو به پهر اولاد او پهر څاروي وي او ستاسو پتي به پهر فصلونه پيدا ڪوي. هغه به ستاسو په ڪاميابولو باندي دومره خوشحاله وي لکه څنگه چي هغه ستاسو د پلار نيڪه په ڪاميابولو خوشحاله وو، (۱۰) خو تاسو به د هغه تابعداري ڪوي او د هغه په ٽولو حُڪمونو به عمل ڪوي ڪوم چي د هغه د شريعت په دي ڪتاب ڪبني ليکلي دي. تاسو به د زپه د اخلاصه هغه ته راوگرخي. (۱۱) نن چي زه ڪوم حُڪم درڪوم هغه پهر گران نه دي او نه ستا د وس نه بهر دي. (۱۲) دا خو ڇهه په آسمان ڪبني نه دي. چي تاسو به داسي وويي چي څوڪ پاس آسمان ته ختلے شي، او مونڙ له به پي راکوز ڪري، چي مونڙ پي واورو او عمل پرې وکرو؟ (۱۳) نه دا د سمندر نه پوري غاره دي. تاسو به دا نه وائي چي څوڪ به د سمندر نه پوري وڃي چي مونڙ له پي راوري، چي مونڙ پي واورو او عمل پرې وکرو؟ (۱۴) بلڪي هغه پيغام تاسو سره نزدي دي، دا ستاسو په شونڊو او ستاسو په زپه ڪبني دي، چي عمل پرې وکري.

١٥ گورئ زهٔ نن ستاسو په وړاندې يو طرف ته ژوند او

خوشحالی ېدم او بل طرف ته مرگ او تباہی ېدم چې تاسو

به څه خوښوئ. ١٦ كه تاسو د مالک خدائ خپل خدائ

پاک حکمونه ومنئ، کوم چې نن زهٔ درکوم، كه تاسو د هغه

سره مينه کوئ، د هغه په لارو تلل کوئ او د هغه په ټول

قانون عمل کوئ، نو تاسو به کامياب شئ او د ډېرو خلقو

قوم به شئ. مالک خدائ ستاسو خدائ پاک به تاسو له په

هغه ملک کښې برکت درکړی چې تاسو يې قبضه کوئ. ١٧

خو كه تاسو د هغه نه واوړئ او د هغه فرمانبرداري نه کوئ

او د نورو معبودانو د عبادت دپاره يې لارې کول کوئ، نو ١٨

تاسو به تباہ شئ، زهٔ نن تاسو له خبردارۍ درکوم. تاسو به

په هغه ملک کښې ډېره موده تېره نه کړئ کوم چې د اردن نه

پورې دے چې تاسو يې قبضه کوئ. ١٩ زهٔ نن تاسو له د

ژوند او مرگ، د خدائ پاک د برکت او د خدائ پاک د لعنت

په مينځ کښې فېصله په تاسو پرېږدم او زهٔ آسمان او زمکې

ته وایم چې د هغې گواه وی چې تاسو يې خوښوئ. ژوند

خوښ کړئ. ٢٠ د مالک خدائ خپل خدائ پاک سره مينه

کوئ، د هغه فرمانبرداري کوئ او د هغه وفادار شئ نو بيا به

تاسو او ستاسو اولاد په هغه ملک کښې ډېره موده تېره کړئ

چې هغه ستاسو پلار نيکه، ابراهيم، اسحاق او يعقوب سره د

ورکولو وعده کړې ده.

د حضرت يشوع د حضرت موسی په ځای کار

کول

(۱) نو موسیٰ د بنی اسرائیلو سره خپلې خبرې جاری
 وساتلې، (۲) او وې فرمائیل چې، ”زه اوس د یو سل او شلو
 کالو یم او زه نور ستاسو د مشرۍ جوگه نه یم. او مالک
 خدای ما ته دا هم فرمائیلی دی چې زه به د اردن نه پورې نه
 ووخم. (۳) مالک خدای ستاسو خدای پاک به په خپله
 ستاسو نه مخکښې پورې وځی او هغه قومونه به تباہ کړی
 چې هلته اوسېږی، نو تاسو به د هغوی ملک قبضه کړی، او
 یشوع به ستاسو مشر وی، لکه څنگه چې مالک خدای
 فرمائیلی دی. (۴) مالک خدای به هغه خلق هغه شان تباہ
 کړی، لکه څنگه چې هغه د اموریانو بادشاهان سیحون او
 عوج تباہ کړی و او د هغوی ملک یې تباہ کړو. (۵) مالک
 خدای به تاسو له په هغوی باندې فتح درکړی او تاسو به د
 هغوی سره خامخا هم هغه شان کار کوئ لکه څنگه چې ما
 درته وئیلی دی. (۶) تکره او زړور اوسئ. د هغوی نه مه
 یرېږئ. مالک خدای ستاسو خدای پاک به په خپله تاسو سره
 وی. هغه به کله هم تاسو سره بې وفایي ونه کړی او نه به مو
 یواځې پرېږدی.“ (۷) بیا موسیٰ یشوع راوغوښتلو او د ټولو
 بنی اسرائیلو په مخکښې یې هغه ته وفرمائیل، ”تکره او زړور
 اوسه، ته هغه کس یې چې د دې خلقو رهنمائی به کوې چې
 هغه ملک قبضه کړی چې مالک خدای یې د هغوی پلار نیکه
 سره وعده کړې ده. (۸) مالک خدای به په خپله ستاسو
 لارښودنه کوی او هغه به تاسو سره وی. هغه به کله هم تاسو
 سره بې وفایي ونه کړی او نه به مو یواځې پرېږدی، نو یرېږئ
 مه او حوصله مه بائیلی.“

په هر اوؤم کال د شریعت لوستل

۹ نو موسی د خُدائی پاک قانون و لیکلو او دا یې هغه لیوی امامانو، کومو چې د مالک خُدائی د لوظ صندوق وړلو او د بنی اسرائیلو مشرانو له یې ورکړو. ۱۰ هغه هغوی له حکم ورکړو، ”د هر اوؤم کال په آخر کبني یعنی کله چې د قرضونو د معاف کولو کال راځی، نو د جونگرو په اختر کبني دا په اوچت آواز سره وایئ. ۱۱ دا ټولو بنی اسرائیلو ته وایئ کله چې هغوی د مالک خُدائی ستاسو خُدائی پاک د عبادت دپاره، د عبادت هغه یو ځای ته راشی. ۱۲ سپری، بنځې، ماشومان او مسافر چې ستاسو په ښارونو کبني اوسیری، دا ټول راوغواړه، چې هغوی دا واورى او د مالک خُدائی ستاسو خُدائی پاک نه یرېدل زده کړی او چې د هغه د قانون په ټولو خبرو پوره عمل کوی. ۱۳ نو ستاسو هغه اولاد چا چې هیڅکله د مالک خُدائی ستاسو خُدائی پاک قانون نه دے اورېدلے نو هغوی به یې واورى. نو هغوی به د هغه فرمانبردارى زده کړی چې هغوی په هغه ملک کبني تر کومې پورې اوسیری چې هغه د اردن نه پورې دے او تاسو یې قبضه کوی.“

حضرت موسی ته د مالک خُدائی آخری نصیحت

۱۴ بیا مالک خُدائی موسی ته وفرمائیل، ”ستا د مرگ ورځې رانزدې دی. یشوع راوغواړه او مقدسې خېمې ته یې راوله، چې هلته هغه ته نصیحت وکړم.“ نو موسی او یشوع خېمې ته لاړل، ۱۵ او مالک خُدائی هلته د وریځې د ستن په شکل

کښې څرگند شو چې د خېمې د دروازې په خوله کښې ولاړه
 وه. (۱۶) مالک خدای موسیٰ ته وفرمائیل، ”ستا د مرگ نېټه
 پوره کېدونکې ده او د خپل پلار نیکه سره به یو خای شي او
 ستا د مرگ نه پس به خلق زما نه نافرمانه شي او هغه لوظ به
 مات کړی چې ما د هغوی سره کړې دے. هغوی به ما
 پرېږدی او د هغه ملک د غېرو معبودانو عبادت به وکړی چې
 کوم ته هغوی ورننوځی. (۱۷) نو بیا به زه هغوی ته په قهر
 شم، زه به هغوی پرېږدم او هغوی به تباہ شي. ډېر سخت
 افتونه به په هغوی راشی، نو هغوی ته به پته ولگی چې په
 هغوی باندې داسې ځکه کیږی چې زه یعنې خدای پاک نور د
 هغوی مل نه یم. (۱۸) نو په هغه وخت به زه د هغوی نه مخ
 واړوم، ځکه چې هغوی به بد عمل کړې وی او د نورو
 معبودانو عبادت به یې کړې وی. (۱۹) اوس دا سندره ولیکه.
 دا د بنی اسرائیلو خلقو ته وښایه او ور زده یې کړه، نو چې دا
 د هغوی خلاف د گواه په شان وی. (۲۰) زه به هغوی هغه
 ملک ته بوځم چې زرخېز او آباد دے، لکه څنگه چې ما د
 هغوی د پلار نیکه سره وعده کړې ده. هغوی چې څومره
 خوراک غواړی نو هلته به ورته ملاویږی او هغوی به په آرام
 سره ژوند تېروی. خو هغوی به واوړی او د نورو معبودانو
 عبادت به وکړی. زما نه به هغوی منکر شي او زما لوظ به
 مات کړی، (۲۱) او کله چې په هغوی باندې سخت افتونه او
 مصیبتونه راشی نو دا سندره به د هغوی خلاف گواه وی،
 ځکه چې د هغوی اولاد به دا نه هېروی. ما ته د هغوی د
 ارادې پته ده چې هغوی مې لا وعده کړې شوی ملک ته
 راوستلی هم نه دی.“ (۲۲) نو هم په هغه ورځ موسیٰ دا سندره
 ولیکه او په بنی اسرائیلو باندې یې زده کړه. (۲۳) بیا مالک

خُدائ د نون زوئ يَشوع سره خبرې وکړې او ورته يې وفرمائيل، ”تکړه او زړور اوسه. ته به اسرائيليان هغه مُلک ته بوځي چې ما د هغوي سره د هغې وعده کړې ده او زه به ستا مل يم.“ (٢٤) نو موسي د خُدائ پاک مکمل حکمونه په يو کتاب کښي وليکل. (٢٥) کله چې هغه اوزگار شو، نو هغه ليويانو امامانو ته وفرمائيل کوم چې د مالک خُدائ د لوظ صندوق مشران وُو، ”د خُدائ پاک د قانون دا کتاب واخلي او د مالک خُدائ ستاسو خُدائ پاک د لوظ صندوق په خوا کښي يې کېږدي، چې دا د خپلو خلقو خلاف د يو گواه په شان وي. (٢٧) ما ته پته ده چې هغوي څومره ضدی او سرکشه دي. هغوي زما په ژوند کښي د مالک خُدائ خلاف بغاوت کړي دي او زما د مرگ نه پس به هغوي نور بغاوت هم کوي. (٢٨) د قبيلو ټول مشران او افسران زما په وړاندې راغونډ کړي، چې زه هغوي ته دا خبرې وښاييم، زه به آسمان او زمکه د هغوي خلاف گواهان جوړ کړم. (٢٩) ما ته پته ده چې زما د مرگ نه پس به خلق بدعمله شي او چې ما څه ورته ښودلي دي د هغې نه به منکر شي. او په راتلونکي وخت کښي به هغوي د افت سره مخامخ شي، ځکه چې هغوي به مالک خُدائ په قهر کړي وي د هغه کارونو په وجه چې هغه منع کړي دي.“

د موسي سندره

(٣٠) بيا موسي حمد ووئيلو او د بني اسرائيلو ټول قوم ورته غوږ اېښي وو.

۳۲ (۱) اے آسمانونو. ما ته غور کپردئ او زه به خبرې

وکرېم، اے زمکې زما د خولې خبرې واوره. (۲) زما

تعليمات به د باران په شان راپرېوځي، او زما پېغام به د

پرځي په شان راکوزېږي. پرېږده چې زما خبرې په تازه وېشو

باندې د باران په شان راپرېوځي، او چې د نري باران په شان

په شنو بوټو باندې وورېږي. (۳) زه به د مالک خدائ د نوم

بيان وکرېم، زمونږ د خدائ پاک لويى بيان کړئ. (۴) مالک

خدائ طاقتور ساتونکې دې، د هغه کارونه مکمل دي او د

هغه هر کار د انصاف دې، ستاسو خدائ پاک وفادار او

رېستونې دې، هغه صادق او انصاف کوونکې دې. (۵)

خو تاسو بې وفا يئ او د دې لائق نه يئ چې د هغه خلق شئ،

تاسو گناهگار او دوکه باز قوم يئ. (۶) تاسو د مالک خدائ

سره داسې کوئ، اے کم عقلو او بې شعوره خلقو. هغه

ستاسو پلار دې، هغه ستاسو خالق دې، هغه تاسو جوړ

کړئ او آباد يې کړئ. (۷) تاريخ ته وگورئ، هغه وخت چې

پخوا تېر شوي دې، د خپل پلار نيکه نه تپوس وکړئ نو هغه

به درته ووائی چې څه شوی ؤو، د خپلو مشرانو نه تپوس

وکړئ، هغوى به مو د تېرې زمانې نه خبر کړي. (۸) خدائ

تعالی قومونو له خپل خپل ميراث ورکړو، کله چې هغه

فېصله وکړه چې قومونه به په کوم کوم ځای کېښي اوسېږي،

چې هر يو قوم د خپل هغه معبود سره اوسېږي چې هغه ورله

خوښ کړي وي، (۹) خو د يعقوب اولاد هغه د خپل ځان

دپاره خوښ کړو. (۱۰) هغه هغوى په بيابان کېښي پېدا کړل

چې سرگردانه گرځېدل، چې يوه خوشې او اوچه صحرا وه.

هغه هغوى بچ کړل او پام يې ورباندې وکړو، لکه چې هغه يې

د سترگو تور وي. (۱۱) لکه چې يو باز خپل بچي ته د الوتلو

چل بنائی، او په حفاظت سره یې په خورو وزرو کښې نیسی،
 مالک خدای اسرائیلیان د غورزېدو نه وساتل. (۱۲) یواځې
 مالک خدای د خپلو خلقو لارښودنه وکړه د هغه سره د پردی
 خدای مدد نه وو. (۱۳) هغه دا موقع ورکړه چې په اوچتو
 ملکونو حکومت وکړی، او هغوی له یې د پټو د فصلونو
 خوراک ورکړو په هغوی یې د یو گټ نه شات وخوړل، د
 کانی په شان سختې زمکې نه یې د زیتونو تېل ورکړل. (۱۴) د
 رمو نه یې ماسته او پی او د گپوری لم ورکړل، د بسن ښه
 گپوری او چېلی او ښه غنم یې ورکړل. د انگورو رس نه
 تاسو مے وڅښل. (۱۵) د مالک خدای خلق مالداره شول،
 خو سرکشه وو، هغوی څاربه او په خوراک ماړه وو. هغوی
 خدای پاک خپل خالق پرېښودو هغوی د خپل طاقتور
 خلاصونکی نه منکر شول. (۱۶) د هغوی بت پرستی د مالک
 خدای غېرت رابېدار کړو، د هغوی حرام کار هغه په قهر
 کړو. (۱۷) هغوی پیریانو ته قربانۍ وکړې او خدای پاک ته یې
 ونه کړې، هغه معبودان چې هغوی نه دی پېژندلی، هغه
 معبودان چې اوس اوس راوتلی دی چې ستاسو پلار نیکه د
 دې نه هیڅکله نه دی یرېدلی، (۱۸) هغوی خپل خدای پاک
 خپل خلاصونکے هېر کړو، چا چې هغوی له ژوند ورکړے
 وو. (۱۹) کله چې مالک خدای دا ولیدل، هغه په قهر وو او د
 خپلو زامنو او لوڼو نه منکر شو. (۲۰) هغه وفرمائیل، ”زه به د
 هغوی نه مخ واړوم، بیا به زه وگورم چې په هغوی باندې څه
 کیږی، ځکه چې هغه یو ضدی نسل دے، څوک چې بې وفا
 دی. (۲۱) د خپلو غلطو بتانو په وجه هغوی زه په قهر کړے
 یم، د بې کاره معبودانو په وجه هغوی زما غېرت راپارولے
 دے، زه به هغوی د هغه خلقو په وجه په حسد کړم څوک

چي قوم نه دی، نو زه به د يو کم عقل قوم په ذريعه هغوی په
 قهر کړم، ﴿۲۲﴾ زما قهر به د اور په شان لمبې وهی او په
 زمکه باندې هر څيز به وسوزوی. دا به لاندې دنيا ته ورسېری
 او د غرونو بېخونه به تباہ کړی. ﴿۲۳﴾ زه به په هغوی باندې نه
 ختمېدونکی افتونه راولم او د هغوی خلاف به خپل ټول غشی
 استعمال کړم. ﴿۲۴﴾ هغوی به د لوړې او تېې نه مړه شی،
 هغوی به په دې سختو وياگانو مړه شی. زه به ځنگلی ځناور
 ورولېرم چې په هغوی حمله وکړی، او زهرژن ماران به
 ورولېرم چې هغوی وچيچی. ﴿۲۵﴾ د جنگ په وجه به په
 کوڅو کبني مړی پراته وی، په کورونو کبني به يره وی. پېغلې
 او ځوانان به مړه شی، نه به ماشومان او نه به سپين پيری بچ
 شی. ﴿۲۶﴾ ما به هغوی بېخی تباہ کړی وی، نو هيڅ څوک به
 هغوی نه يادوی. ﴿۲۷﴾ خو د هغوی دشمنان ما داسې لافو
 وهلو ته پرې نه بنودل چې هغوی زما خلقو له شکست
 ورکړی وې، ځکه چې هغوی ما په خپله ختم کړی دی.“
 ﴿۲۸﴾ بنی اسرائيل يو داسې قوم دے چې شعور نه لری، هغوی
 بېخی عقل نه لری. ﴿۲۹﴾ کاش چې هغوی هوبسيار وې او په
 دې باندې پوهېدلې، کاش چې هغوی په خپل انجام باندې
 پوهه شوی وې. ﴿۳۰﴾ ولې زرو کسانو د يو کس نه شکست
 وخوړو، او ولې لسو زرو صرف دوه کسانو نه شکست
 وخوړو؟ مالک خدای، د هغوی خدای پاک، هغوی پرېبني
 وو، خدای تعالی د هغوی نه مخ اړولې وو. ﴿۳۱﴾ د هغوی
 دشمنانو ته پته ده چې د هغوی معبودان کمزوری دی، د بنی
 اسرائيلو د خدای پاک په شان طاقتور نه دی. ﴿۳۲﴾ د هغوی
 دشمنان د سدوم او عموره په شان خراب شوی دی، هغوی
 د داسې باغونو په شان دی چې تراخه او زهرژن انگور نیسی،

۳۳) د داسې میو په شان چې د مارانو د زهرو نه جوړ وی.

۳۴) د مالک خدای په یاد دی چې د هغوی دشمنانو څه کړی

دی، هغه د صحیح وخت انتظار کوی چې هغوی له سزا

ورکړی. ۳۵) مالک خدای فرمائی چې بدل اخستل زما کار

دے، بدل به زه اخلم. نو هغه وخت به راشی چې هغوی به

راوغورزیږی، او د هغوی د تباهی ورځ نزدې ده. ۳۶) مالک

خدای به خپل خلق بچ کړی کله چې هغه وینی چې د هغوی

طاقت ختم شو. هغه به په هغوی رحم وکړی څوک چې د

هغه خدمت کوی، کله چې وگوری چې هغوی څومره

بېمددگار دی. ۳۷) نو مالک خدای به د خپلو خلقو نه

تپوس وکړی، ”هغه تکړه معبودان چرته دی چې تاسو پرې

یقین لرلو؟ ۳۸) تاسو د خوراک دپاره هغوی له د خپلو قربانو

وازگه ورکوله او د څښلو دپاره مو ورته مے پېش کول.

اوس هغوی دې راشی او ستاسو مدد دې وکړی، هغوی دې

ستاسو بچ کولو دپاره رامنډه کړی. ۳۹) زه او یواځې زه

خدای پاک یم، بل یو هم حقیقی خدای نشته. زه مړه کول او

ژوندی کول کوم، زه زخمی کول او روغول کوم، او هیڅ

څوک زما د کارونو مخالفت نه شی کولے. ۴۰) څنگه چې

په حقیقت سره زه ژوندے خدای پاک یم، زه خپل لاس

اوچتوم او په خپل ذات قسم خورم ۴۱) چې زه به خپله

ځلېدونکې توره تېره کړم او وبه گورم چې انصاف وشی. زه

به د خپلو دشمنانو نه بدل واخلم او هغوی له به سزا ورکړم

چې څوک زما نه نفرت کوی. ۴۲) زما غشی به د هغوی په

وینه کښې پوب شی، او زما توره به هغه ټول ووژنی څوک

چې زما مخالفت کوی. څوک چې زما خلاف جنگ کوی زه

هغه یو کس هم نه پرېږدم. تر دې پورې چې زخمیان او

قېديان به هم مړه شی. (۴۳) قومونو، تاسو د مالک خدای د خلقو صفت وکړئ، مالک خدای هغه هر چا له سزا ورکوی چې څوک هغوی ووزنی. هغه د خپلو دشمنانو نه بدله اخلي او د خپلو خلقو د زمکې کفارو ادا کوی. (۴۴) موسی او د نون زوی یشوع د دې حمد ټولې خبرې بیان کړې، د دې دپاره چې د بنی اسرائیلو خلق یې واورى.

د حضرت موسی وصیت

(۴۵) کله چې موسی د خدای پاک خبرې د خلقو سره ختمې کړې، (۴۶) هغه دا هم وفرمائیل، ”ما چې نن کومې خبرې تاسو سره کړې دی دا ټولې په زړه کښې واچوئ. د یو حکم په توګه یې خپلو بچو ته وښایئ چې هغوی د دې نصیحتونو هره خبره ومنی. (۴۷) دا د لارښودنې هسې تشې خبرې نه دی، دا ستاسو د ژوند خبرې دی. دا ومنئ نو تاسو به په هغه ملک کښې ډېره موده تېره کړئ چې د اردن سیند نه پورې دى او تاسو یې قبضه کوئ.“ (۴۸) هم په هغه ورځ مالک خدای موسی ته وفرمائیل، (۴۹) ”د موآب په ملک کښې د عباریم غرونو ته لاړ شه چې د یریحو ښار ته مخامخ دى، د نبو غره ته وخېژه او د کنعان ملک ته وګوره کوم چې زه بنی اسرائیلو له ورکوم. (۵۰) ته به په هغه غر باندې مړ شې لکه څنګه چې ستا ورور هارون د حور په غره باندې مړ شوې وو، (۵۱) ځکه چې د بنی اسرائیلو په مخکښې تاسو دواړو زما سره بې وفایي وکړه. کله چې تاسو د صین په صحرا کښې چې د قادیس ښار سره نژدې دى، د مریبه د چینو سره وئ، نو د خلقو په مخکښې تاسو زما سپکاوې وکړو. (۵۲) تاسو

به د يو لري خائ نه هغه ملك وگورئ، خو تاسو به هغه ملك ته ورننه نه وئ كوم چې زه بنى اسرائيلو له وركوم.

د حضرت موسى بنى اسرائيلو دپاره برکت غوښتل

۳۳ (۱) دا هغه برکتونه دى چې د خدائ پاک پېغمبر

موسى يې د خپل مرگ نه مخکې بنى اسرائيلو دپاره اعلان

وکړو. (۲) هغه وفرمائيل، ”مالک خدائ د سينا غر نه راغلو،

هغه په اډوم باندې د نمر په شان راوختلو او د فاران غر نه په

خپلو خلقو باندې وځلېدو. لس زره فرښتې د هغه سره وې،

او په بنى لاس کښې يې د اور لمبه وه. (۳) مالک خدائ د

خپلو خلقو سره مينه کوى او هغه د خپلو مقدسينو حفاظت

کوى. نو هغوى د هغه په نقش قدم روان دى او د هغه

حکونه منى. (۴) د هغه قانون منو چې موسى مونږ له

راکړې دى، چې دا زمونږ د قوم د ټولو نه قيمتى سرمايه ده.

(۵) مالک خدائ د خپلو خلقو بنى اسرائيلو بادشاه شو کله

چې د هغوى قبيلې او مشران يو خائ راغونډ وو.

(۶) موسى د روبين قبيلې په حقله داسې وفرمائيل، ”روبين

دې ژوندې وى او هيڅکله دې نه مړى، اگر چې د هغوى

خلق لږ دى.

(۷) د يهوداه قبيلې په حقله هغه وفرمائيل، ”مالک خدایه، د

مدد دپاره د هغوى چغې واوره، هغوى يو ځل بيا د نورو قبيلو

سره يو موټې کړه. مالک خدایه، د هغوى دپاره وجنگېږه، او

د هغوى د دشمنانو خلاف د هغوى مدد وکړه.

۸) د لیوی قبیلې په حقله هغه و فرمائیل، ”مالِکِ خُدايه، تَه خپله رضا د اُوریم او تمیم په ذریعه څرگندوې د خپلو وفادارو خِدْمَتگارانو، لیویانو په ذریعه، هغوی تا په مسه کښې و آزمائیل او د مریبه چینو سره دې رښتونی ثابت کړل. ۹) هغوی تا ته د مور پلار، وروڼو او بچو نه هم زیاته وفاداری و بنودله. هغوی ستا حُکْمونه ومنل او هغوی ستا د لوظ وفادار و. ۱۰) هغوی به ستا خلقو ته وښائی چې ستا د قانون تابعداری وکړی، هغوی به ستا په قربان گاه باندې قربانی پېش کړی. ۱۱) مالِکِ خُدايه، د هغوی د قبیلې مدد وکړه چې تکره شی، د هغوی د کارونو نه خوشحاله شه. د هغوی دشمنان ختم کړه، او مَه یې پرېږده چې بیا سر راپورته کړی.“

۱۲) د بنیامین قبیلې په حقله هغه و فرمائیل، ”دا هغه قبيله ده چې مالِکِ خُداي ورسره مینه کوی او ساتنه یې کوی، هغه ټوله ورځ د هغوی حِفَاضت کوی، او هغه د هغوی په مینغ کښې اوسیری.“

۱۳) د یوسف قبیلې په حقله هغه و فرمائیل، ”مالِکِ خُداي دې د باران سره د هغوی مُلک له برکت ورکړی او لاندې د زمکې نه د اوبو برکت ورکړی. ۱۴) مالِکِ خُداي دې د هغوی مُلک له په نمر پخو شوو مېوو سره برکت ورکړی، د هغوی مُلک دې د هر موسم د پېرو ښو مېوو سره ښه کړی. ۱۵) د هغوی پخوانی غرونه دې د ښو مېوو په ونو باندې شنه شی. ۱۶) د هغوی مُلک دې د ټولو نعمتونو نه ډک شی، مالِکِ خُداي دې د خپل خبر سره هغوی له برکت ورکړی، چا چې د

سوزېدونکې بوتې نه خبرې وکړې. دا برکتونه دې د يوسف په قبيله نازل شې، ځکه چې هغه د خپلو ورونيو نه اوچت وو. (۱۷) يوسف د غويي په شان طاقت لري، د ځنگلي غويي د بشکرو په شان دې. د هغه بشکرونه د منسي زرگونو خلق دي او د افرائيم لس زره په زرگونو خلق دي. د دې بشکرو سره هغه قومونه وهی او د دنيا آخري سرونو ته يې رسوي.

(۱۸) د زبولون او يساکار قبيلو په حقله هغه وفرمائيل،

”زبولون دې په سمندري کاروبار کبني مالداره شي، او د يساکار دولت دې په کور کبني زيات شي. (۱۹) هغوي مسافر خپل غره ته رابلي او هلته صحيح قرباني پېش کوي. هغوي ته د آباد سمندر نه دولت ملاوېري او د شگونو نه ورته پته خزانه ملاوېري.“

(۲۰) د جاد قبيلې په حقله هغه وفرمائيل، ”د خدای پاک ثناء

صفت دې وي، چا چې د هغوي علاقه لويه کړه. جاد د ازمری په شان انتظار کوي چې د بنکار مې او کوپړي غوڅه کړي. (۲۱) هغوي د ځان دپاره د ټولو نه بڼه زمکه واخستله، د يو مشر برخه د هغوي په حواله شوه. هغوي د مالک خدای حکمونه او قانون ومنلو کله چې د بني اسرائيلو مشران يو ځای راغونډ وو.“

(۲۲) د دان قبيلې په حقله هغه وفرمائيل، ”دان د يو ځوان

ازمری په شان دې، چې د بسن نه ټوپ وهی.“

(۲۳) د نفتالی قبيلې په حقله هغه وفرمائيل، ”د نفتالی سره د

مالک خدای د نېکې پېر برکت دې، د هغوي ملک به په

جنوب کبني د گليل ډنډ پورې رسيږي.

۲۴) د آشر قبيلې په حقله هغه وفرمائيل، ”آشر ته د نورو قبيلو نه زيات برکت ورکړې شوې دے. هغه به په خپلو وروڼو کبني د ټولو نه گران وي، او د زيتونو ونې به د هغه په مُلک کبني بني ډېرې وي. ۲۵) د هغه د بنارونو دې د اوسپنې په دروازو سره حفاظت وشي، او هغه دې همپشه په امن کبني ژوند تېروي. ۲۶) اے بني اسرائيلو، ستاسو د خدای پاک په شان خدای نشته، د خپل شان سره هغه پاس په آسمان کبني دے، ستاسو د مدد ډپاره هغه په وريځو سور راځي. ۲۷) خدای پاک همپشه ستاسو د حفاظت خدای دے، د هغه ابدی قوت به ستاسو مدد کوي. تاسو چې مخ په وړاندې ځئ نو هغه ستاسو دشمنان شري، او تاسو ته يې وفرمائيل چې، هغوی ټول تباہ کړئ.

۲۸) نو د يعقوب اولاده، په امن سره اوسېږئ، په هغه مُلک کبني په حفاظت کبني اوسئ چې د غلې او د ميو نه ډک دے، چرته چې د آسمان نه پرځه زمکه اوبه کوي. ۲۹) اسرائيلو، تاسو څومره خوشحاله يئ. ستاسو په شان هيڅ څوک هم نشته، يو داسې قوم چې مالک خدای خلاصون ورکړې دے. مالک خدای په خپله ستاسو ډال او ستاسو توره دے، چې ستاسو حفاظت وکړي او تاسو له فتح درکړي. ستاسو دشمنان به راشي او د رحم ډپاره به سوال کوي، او تاسو به هغوی د پښو لاندې کړئ.

د حضرت موسیٰ په حق رسېدل

۳۴

۱) بیا موسیٰ د موآب د مېدانونو نه د نبو غره ته

وختلو، کوم چې د پِسگه غر سر ته چې یریحو ته مخامخ دے، او هلته مالک خدای هغه ته هغه ټول ملک وښودلو یعنې

د دان ښار پورې د جلعاد علاقه یې ورته وښودله، ۲) د

نفتالی ټوله علاقه، د افرائیم او منسی علاقې، د مدیترانی د

سمندر پورې د یهوداه علاقه، ۳) د صحرا برخه، او هغه

مېدان چې د ضعر نه د یریحو پورې رسیږی، چې د کجورو د

ونو ښار دے. ۴) بیا مالک خدای موسیٰ ته وفرمائیل، ”دا

هغه ملک دے چې ما د دې وعده د ابراهیم، اسحاق او

یعقوب سره کړې ده چې د هغوی اولاد له به یې ورکوم. ما د

دې کتلو ته پرېښودې خو هلته تلو ته به دې نه پرېږدم.“ ۵)

نو چې څنگه مالک خدای فرمائیلی ؤو چې موسیٰ د مالک

خدای خدمت کوونکے هلته به د موآب په ملک کښې مری

نو هم هغه شان وشول. ۶) نو هغه هغه د بیت فکور ښار ته

مخامخ د موآب په ملک کښې په یو مېدان کښې ښخ کړو،

خو تر ننه پورې د هغه د ښخېدو صحیح خای پته هیچا ته

نشته. ۷) موسیٰ د یو سل او شلو کالو په عمر کښې وفات

شو، هغه په هغه وخت هم د مخکښې په شان تکړه وو او د

هغه د سترگو نظر ټیک وو. ۸) بنی اسرائیل دېرش ورځې د

موآب په مېدانونو کښې په هغه پسې غمژن ؤو، ۹) د نون

زوی یشوع د الهامی حکمت نه ډک شو، ځکه چې موسیٰ هغه

مقرر کړے وو چې د هغه په خای کار کوی. بنی اسرائیلو د

یشوع تابعداری وکړه او هغه حکمونه یې پوره کړل چې مالک

خدای د موسیٰ په ذریعه هغوی له ورکړی ؤو. ۱۰) نو په

اسرائیلو کبني هيڅکله د موسی په شان پېغمبر نه دے پېدا شوے، چې مالک خدای مخامخ د هغه سره خبرې وکړې. (۱۱) مالک خدای موسی د دې دپاره ملک مصر ته ولېږلو چې د فرعون او د هغه د درباریانو خلاف داسې معجزې او عجیبه کارونه ښکاره کړي. (۱۲) بل یو پېغمبر هم داسې لوی لوی او پروونکی کارونه نه دی کړي لکه چې موسی د ټولو بنی اسرائیلو په وړاندې وکړل.